PREOCUPAREA ZILEI: PICIOARELE FEMEII

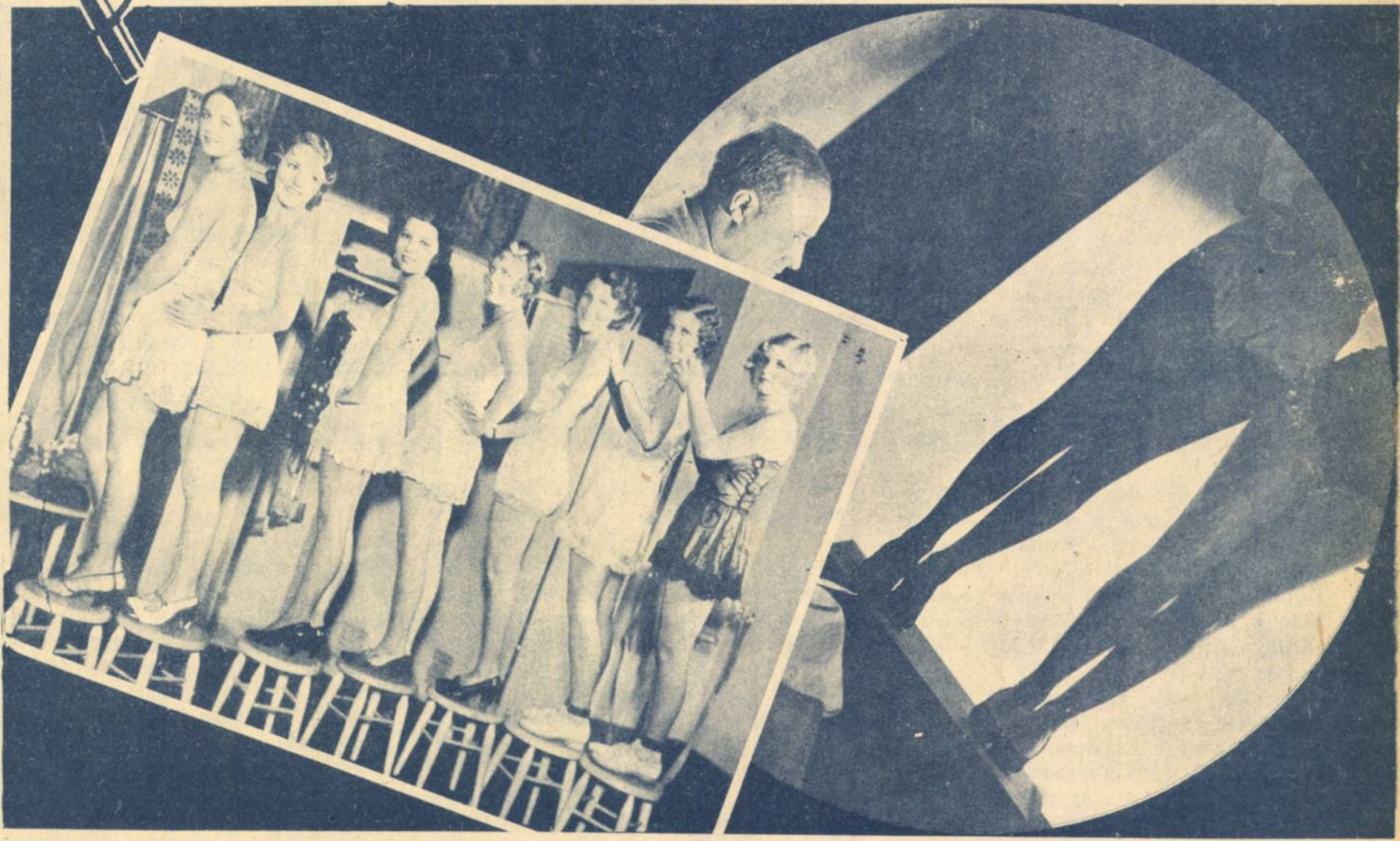

Cum mor oamenii celebri

Un cercetător a întocmit o listă întreagă a morţilor ciudate înregistrate de istorie. Spicuim câteva din ele.

Sultanul Baiazid I (secolul XIV), acela care l-a bătut pe Tamerlan, a murit închis într'un coteţ; iar Baiazid II a fost otrăvit de fiul său.

Carol-cel-Rău, Regele Navariei (secolul XIV). a murit înecat într'un butoi cu spirt, căruia în urmă i s'a dat foc.

Ducele de Clarence, fratele regelui Eduard IV al Angliei (secolul XVI), implicat într'un proces de înaltă trădare, a fost condamnat la moarte. Lăsându-i-se alegerea felului de moarte, a cerut să fie înecat într'un butoi plin cu vin grecesc din Malvoisia.

Papa Clement XVI (secolul XVIII) a murit otrăvit... de un pepene verde!

Amiralul englez Drake (secolul XVI) a fost mâncat de crabi.

Eschile, părintele tragediei greceşti, şi-a găsit moartea în căderea... de pe o broască ţestoasă, pe carapacele căreea se urcase în picioare.

Margareta de Burgundia (la începutul secolului XVI), dovedită vinovată de adulter, a fost strangulată cu cozile propriului ei păr de o rară frumuseţe. Şi aceasta din chiar ordinul soţului înşelat.

Abatele Prévost a murit spintecat de viu de un chirurg cu care fusese certat.

Poetul grec Sofocle, a murit ucis de o mare bucurie.

In sfârşit, Ugolin (secolul XIII) a murit de foame în turnul din Pisa, unde, împreună cu fiii lui a fost închis de adversarii săi. După o legendă, Ugolin, sălbătecit, ar fi ros craniul paznicului închis cu el în celulă.

Soarta lui Ugolin a inspirat lui Dante unul din cele mai zguduitoare episoade din «Divina Comedie».

Un „fiu de rege“... văcsuitor

După numeroasele perturbaţiuni din ultimii ani, lumea e plină de prinţi isgoniţi sau fugari, de mari duci şi arhiduci sărăciţi, ş. a. m. d. Dar puţini dintre aceştia au avut o soartă atât de aventuroasă ca Mr. Bell, care se numea înainte prinţul Jim-Jim din Camerun.

Romanul vieţii acestui nepot al faimosului rege Bell şi vasal credincios al înpăratului Germaniei ar fi rămas însă şi acum necunoscut marelui public, dacă cunoscutul călător suedez Knutson nu l'ar fi descoperit în cel mai mare magazin din Stockholm, unde Alteţa Sa regală văcsueşte pantofii doamnelor şi domnilor din magazin.

Pentru a ilustra contrastul dintre odinioară şi acum, ajunge să arătăm că bunicul lustragiului fusese, înainte de anexarea Camerunului de către Germania. cel mai puternic suveran din tot Camerunul, domnind peste zeci de mii de negri, având trei mii de robi, iar haremul său o sută de femei.

— Chestia aceasta cu numeroasele femei, povesteşte Mr. Bell râzând, are consecinţa că întâlnesc foarte des membrii ai familiei mele, de a căror existenţă habar nu avusesem. Propriul meu tată nu a avut de fapt decât cincizeci de femei, totuşi am dat în mai multe oraşe europene de fraţi, pe cari nu-i văzusem înainte niciodată.

«Motivul pentru care m'am lipsit de bunătatea de Camerun — a continuat Mr. Bell — e că am vrut să-mi câştig eu-însumi existenţa. Mama mea a fost o prinţesă din tribul Malimba, dar tatăl meu a avut o cultură europeană, a studiat cinci ani în Anglia şi dela el am moştenit gustul călătoriilor şi am plecat în Germania la vârsta de 14 ani. M'a însoţit unul din cei doisprezece fraţi ai mei, care e acum medic la Frankfurt, altul e avocat la Danzig şi al treilea, cel mai mare. e rege în patria noastră».

M. Bell, care afirmă că e om de afaceri, muzicant şi reprezentant al altor profesiuni de ocazie, îşi mai reaminteşte multe amănunte din tinereţea sa «princiară».

A fost de faţă când s'a arborat în 1884 drapelul german la Camerun. Bunicul King Bell I a fost din prima zi un supus credincios al Impăratului, dar câteva alte triburi erau duşmănoase şi au atacat pe rege în propria sa capitală. A trebuit să fugă repede într'o barcă mică şi să stea ascuns la nişte prieteni pe malul fluviului Mungo. «Regii» inamici din Josttown şi Ilikorytown pustiiră capitala şi cruţară numai clădirile «regale». Numai când sosi o escadră germană, fură goniţi duşmanii şi fu reîntronat regele Bell.

«Fiul de rege». a fost de faţă la vârsta de şeapte ani, când a sosit la Belltown primul misionar alb, şi poporul a fugit care încotro de frica omului alb.

Misionarul fu însă bine primit de rege şi începu în curând să instruiască familia regală la scris, citire şi alte ştiinţe.

Bunicul şi tatăl jurară că nu vor mai bea alcool, afară de bere şi şampanie.

Deosebiri de păreri asupra activităţii misionarilor provocară un nou răsboi civil. Regele Bell trebui să fugă din nou, de astă dată pe un vas englez de răsboi. Turburările durară opt zile, şi după întoarcerea regelui, fu convocat Parlamentul, care hotără să nu facă dificultăţi misionarilor.

Regele locuia — cum a adăogat fiul său — într'un somptuos palat cu mobile preţioase germane. Le cumpărase la Berlin însuşi tatăl lustragiului de azi.

— Ah, da! oftează Mr. Bell. Erau alte vremuri atunci!

Şi începu să curete pantofiorii eleganţi a unei tinere Suedeze.

O inovaţie: aquaplane cu motor

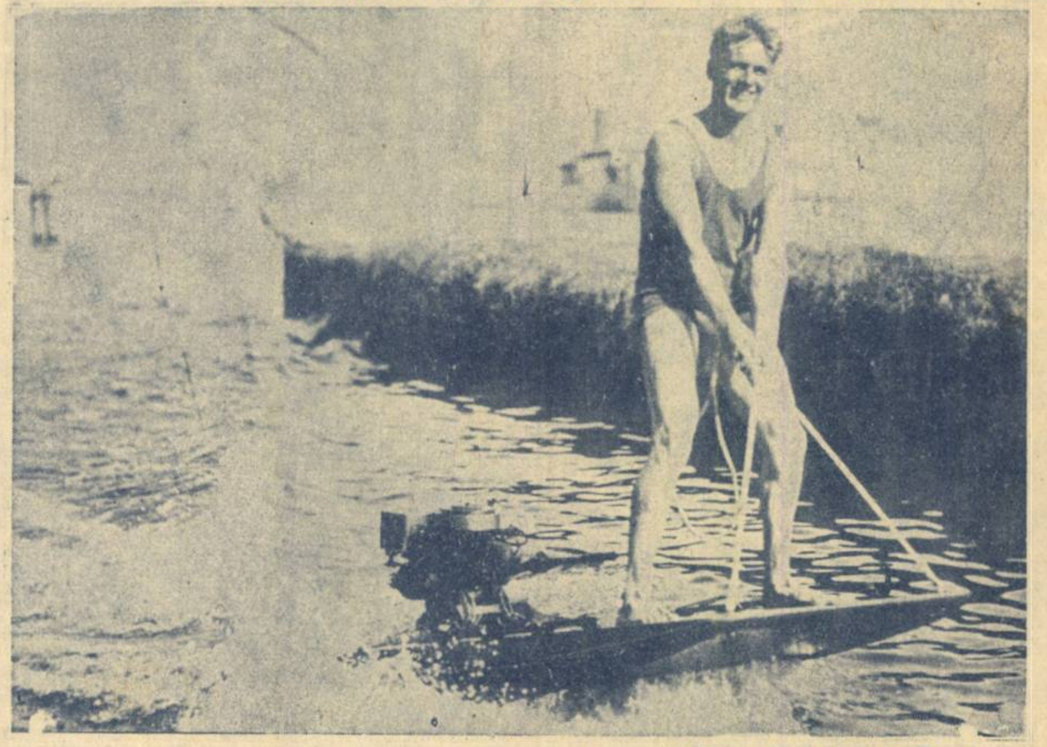

(Photo-exclusivitate Keystone)

Sportivii din America practică acum un sport nou: aquaplanul cu motor, care-i delectează admirabil.

MARTE TRAEŞTE!

Cu tot pesimismul astronomilor Moreux şi Danjon, se crede că ar fi viaţă pe Marte

In revista austriacă «**Wiener Bilder**» a apărut un articol al confratelui Erich Dolezal intitulat «Der Mars lebt!» (în româneşte: «Marte trăieşte»), în care autorul încearcă să dovedească vechea ipoteză că planeta Marte ar fi locuită.

Ne-ar părea desigur bine să ştim că există oameni în Marte. Din nefericire, astronomii sunt împărţiţi în două tabere: unii cred că ar fi viaţă în planeta vecină, iar alţii susţin contrariul.

De aceia, înainte de a rezuma concluziile lu Dolezal, să vedem ce spun astronomii specialişti în chestiunile martiene, precum **Danjon, Maggini** şi alţii.

OBSERVAŢIUNILE ASTRONOMILOR DANJON ŞI MAGGINI

Astronomul pesimist, care vrea să spulbere «povestea canalurilor martiene», este **Danjon,** dela Observatorul din Strasbourg.

E drept, multe din canalele martiene dispar în telescoapele moderne. Danjon, bunăoară, observă suprafaţa lui Marte de aproape 20 de ani cu ajutorul unui telescop de ½ metru în diametru şi nici-odată n'a văzut vreun canal în Marte.

Astronomul italian **Mentore Maggini,** dela Observatorul Astrofizic din Catana (Sicilia), desminte însă pesimismul lui Danjon.

Observatorul din Catana e cel mai sudic din Europa, deci e cel mai bine situat pentru observarea lui Marte.

Maggini a urmărit, la ecuatorial, paloarea neobişnuită a câmpiilor martiene din nordul mărilor Cinerium şi Taumasia, ba a văzut cum extremitatea occidentală a Mării Cinerium era legată cu Nuba Lacus şi Syrtis Minor printr'o reţea complicată de linii.

In regiunea cea mai vizibilă a discului maritim, Syrtis Magna şi Nuba Lacus, se vedea desluşit dedublarea canalului Nepenethles, în urma topirei zăpezilor din planeta vecină.

Observaţiunile lui Maggini, făcute în cerul curat al Siciliei, par a fi mai precise decât observaţiunile lui Danjon, făcute pe cerul ceţos şi veşnic învăluit în fum al Strasbourgului industrial.

OPOZIŢIA LUI MARTE IN 1924 ŞI 1931

La 24 August 1924, Marte trecând în opoziţie cu soarele, s'a apropiat de pământ la 56 milioane km.

O astfel de apropiere se va putea observa abia la 1940; de aceea opoziţia din 1931 prezintă mai puţină importanţă ca cea de acum 7 ani.

In nopţile de 23, 24 şi 25 August 1924, sute de lunete au fost îndreptate spre Marte. Cele mai puternice staţiuni de T. F. F., între care şi cea din Dulwich (Londra), au fost pregătite pentru a primi semnalele ce trebuiau să ni le transmită locuitorii din Marte, bineînţeles în cazul când există şi când au şi staţiuni radiotelegrafice.

ZAPEZILE DIN MARTE

Observaţiile făcute în Europa în intervalul dela 1924–1931 sunt într'adevăr senzaţionale.

Marte, seara, pe cerul de est: e steaua luminoasă din stânga jos. La dreapta sus, planeta Jupiter în constelaţia Gemenilor.

Astfel, astronomul **E. M. Antoniadi** dela Observatorul din Juvisy (Paris) a urmărit suprafaţa lui Marte cu un ecuatorial de 0,81 m. în diametru, şi a rămas surprins de întinderea exagerată a calotei de zăpadă dela Polul Sud al lui Marte, care a ajuns până la 60 grade latitudine martiană, în loc de 51 grade, media teoretică.

Deci şi în Marte au fost în anii din urmă ierni foarte grele.

Astronomii Schaer şi Quervai au urmărit zăpezile martiene dela Observatorul muntelui Jungfrau (Elveţia), situat la peste 3000 metri altitudine. Ei au putut distinge condensaţii albe variabile (nori de zăpadă), ce acopereau treptat zone vaste ale continentelor martiene.

Dezastrul din Marte?

Dispariţia unui continent în 2 ore

Vremurile sunt grele. Natura întreagă e într'o perioadă de extremă agitaţie.

Pare că soarta planetelor şi a locuitorilor lor depind de activitatea soarelui, care trece în anii din urmă printr'o perioadă de frământări excepţionale.

Nu ştim dacă astronomii din Marte au putut observa distrugerea oraşului Napier în urma cutremurului recent din Noua Zeelanda, ori îngheţarea Mării Negre şi dezastrul oraşului Vâlcov.

Şi în Marte au loc dezastre mari. Astronomii **Lyot şi Antoniadi** au ob-

(Urmează în pag. 258)

servat dispariţia unui continent numit «Aurorae Sinus», având o suprafaţă de 2 ori mai mare ca a Franţei.

Intregul continent a dispărut în 2 ore.

Cine ştie dacă acum 10.000 de ani astronomii din Venus bunăoară n'au observat. întâmplător, cum în «câteva ore s'a prăbuşit Atlantida în Ocean...

ENIGMA PETELOR GALBENE

Surpriza astronomilor sunt petele galbene din Marte, care au fost observate de o mulţime de astronomi din Europa şi America.

— **Ce sunt aceste pete?** se întreabă astronomii.

Nimeni nu poate răspunde însă la această enigmă.

EXPLICAŢIUNILE LUI DOLEZAL

Şi acum vom rezuma, în micul spaţiu ce ne mai rămâne, explicaţiunile lui **Dolezal**, care a observat planeta Marte în luna Ianuarie 1931 cu luneta cea mare a Observatorului Urania din Viena şi ne poate da deci ultimele ştiri din lumea vecină.

Dolezal ne spune că discul lui Marte apare galben ca o lămâie, şi în primul rând se observă calota de zăpadă arctică. In lunetă, imaginea fiind răsturnată, polul Nord se vede la polul Sud.

In regiunea ecuatorială, Dolezal a observat continentele martiene, caracteristice prin vegetaţia lor şi prin reţeaua de canale.

In fine Dolezal dă explicaţii asupra climei martiene, bazat pe coloraţiunea continentelor. Ar fi acolo o climă ca în Sahara, adică arşiţă mare ziua şi ger noaptea.

Cu alte cuvinte, în Marte ar fi ziua vară şi noaptea iarnă, ceeace înseamnă că toţi oamenii de acolo sunt bolnavi de gripă.

Vegetaţia trebuie să fie din cele mai bizare, de oarece nu toate plantele pot suporta tranziţii atât de brusce de temperatură în 24 de ore.

Se crede că semnalele necunoscute. înregistrate de staţiunile de T. F. F., ar proveni din Marte.

Poate că ele ar fi cele din urmă veşti, transmise de ultimii oameni de acolo.

D-ţa ştiai bunăoară că...?

Un om, prin respirare, scoate pe ceas, în formă de vapori. 20 grame de apă (cam cât ţine o lingură de supă)

Dacă într'o sală se găsesc adunaţi. vreme de patru ceasuri, o mie de oameni, aceştia vor scoate în aerul din sală, prin respirare, 80 mii grame apă, adică atât cât cuprinde un butoiaş de 80 litri.

*

După o socoteală făcută de învăţaţii electricieni, s'a găsit că în toată lumea electricitatea este folosită de 19 milioane de locuinţe.

Ea încălzeşte 17 milioane maşini de călcat; pune în mişcare 700 mii aspiratoare de praf; învârteşte 5.700.000 maşini de spălat şi arde în 725.000 maşini de gătit mâncarea.

*

Jocul de domino are combinaţii de joc atât de multe, încât doi jucători le-ar putea juca pe toate numai în 118.000 ani, jucând în fiecare zi câte zece ore.

*

Copii mai înalţi -- spun cercetătorii — se nasc din căsătoriile târzii, tomnatice, pe când din căsătoriile timpurii s'ar naşte copii mai mici de statură.

*

Făcându-se mai multe cercetări, s'a găsit că mâna stângă a orbilor este cu mult mai simţitoare la pipăit, decât mâna dreaptă. Ei citesc mai uşor şi mai repede cu mâna stângă.

De aceea în şcolile de orbi, orbii sunt învăţaţi să se folosească la lucru de mâna dreaptă, iar la cetit şi la pipăit de mâna stângă.

*

Pe acoperişul colibelor şi bordeelor din Norvegia se seamănă iarbă, pentru hrana caprelor. Se seamănă atât de mult, încât această iarbă ajunge pentru hrana lor.

Acolo pământul e scump şi deaceea omul caută să câştige ce-i trebue din cel mai mic locşor, dintr'un pumn de pământ...

La Paris sunt lovite şi stricate în fiecare an, de către automobile, cam 450 de felinare de pe străzi.

*

In China nu ştiu ceti şi scrie 413 milioane din 500 milioane de locuitori câţi are China.

*

In Maroc, oraşele Meknes şi Rabat au fost legate unul de altul, în vremurile vechi, cu un zid lung de peste o sută de klm., gros de un metru şi înalt de 2—3 metri. Zidul slujea ca drum pentru orbi, carii erau nenumăraţi şi cari se sprijineau de acest zid ca să ajungă în cele două oraşe.

Azi zidul e ruinat. fiindcă şi orbii s'au împuţinat.

*

Unghiile dela mână se reînoesc pe de-a'ntregul in vreme de patru luni şi jumătate.

Dacă nu am tăia unghiile de loc, ele ar ajunge, în 60 ani, la o lungime de doi metri fiecare.

*

Transmisiunea tuberculozei prin cărţi e dovedită, mai ales dacă bolnavii au avut obiceiul să umezească cu scuipat colţurile de jos ale foilor, atunci când întorceau pagina.

*

Un automobil e fabricat din 11.848 piese. Materiile prime întrebuinţate sunt în număr de 1191.

*

Un miliard lei (adică 1000 de milioane), dacă l-am aşeza leu lângă leu, am face o linie lungă de 1500 km.

*

Cea mai veche carte din lume se găseşte în biblioteca Muzeului Britanic din Londra. E scrisă pe foi de papyrus, în anul 2400 înainte de Christos, adică acum 4331 de ani.

*

Cununiile în Persia se ţin înaintea unui foc, aşa cum la noi se ţin în faţa altarului.

*

Cei mai înalţi arbori din lume cresc în Australia.

Pe întreg globul pământesc mor 84.000 oameni pe zi, sau 30 de milioane pe an şi se nasc 50 milioane copii.

Avem deci un «excedent» de 20 milioane oameni pe an.

*

Inelul de cununie şi cel de credinţă s'au purtat mai întâi de locuitorii Egiptului, cu vre-o mie de ani înainte de Christos.

*

Imbrăcămintea noastră nu este propriu-zis călduroasă; ea nu produce căldură, ci rolul ei e doar pasiv: să împiedece perderea de căldură a corpului. Şi datorită acestei împrejurări ţine cald.

Trebue să citiţi

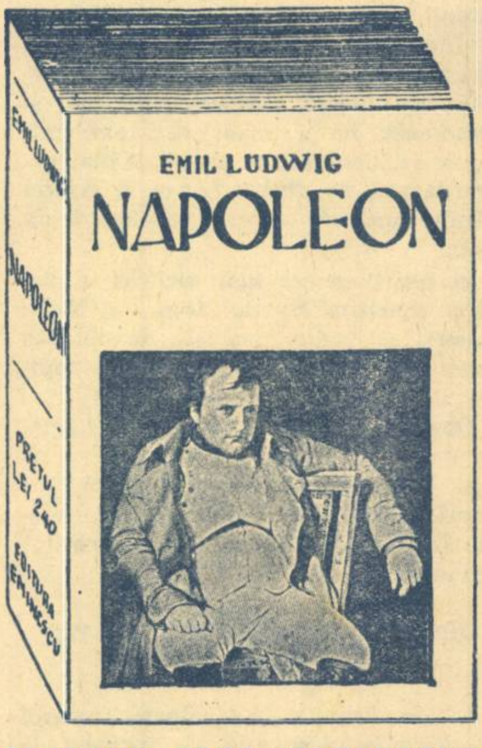

O CARTE FARA PRECEDENT

Se găseşte la toate librăriile şi la Editura „EMINESCU", Bucureşti I Strada Anghel Saligny No. 2.

Scene dela răscoalele din Bombay

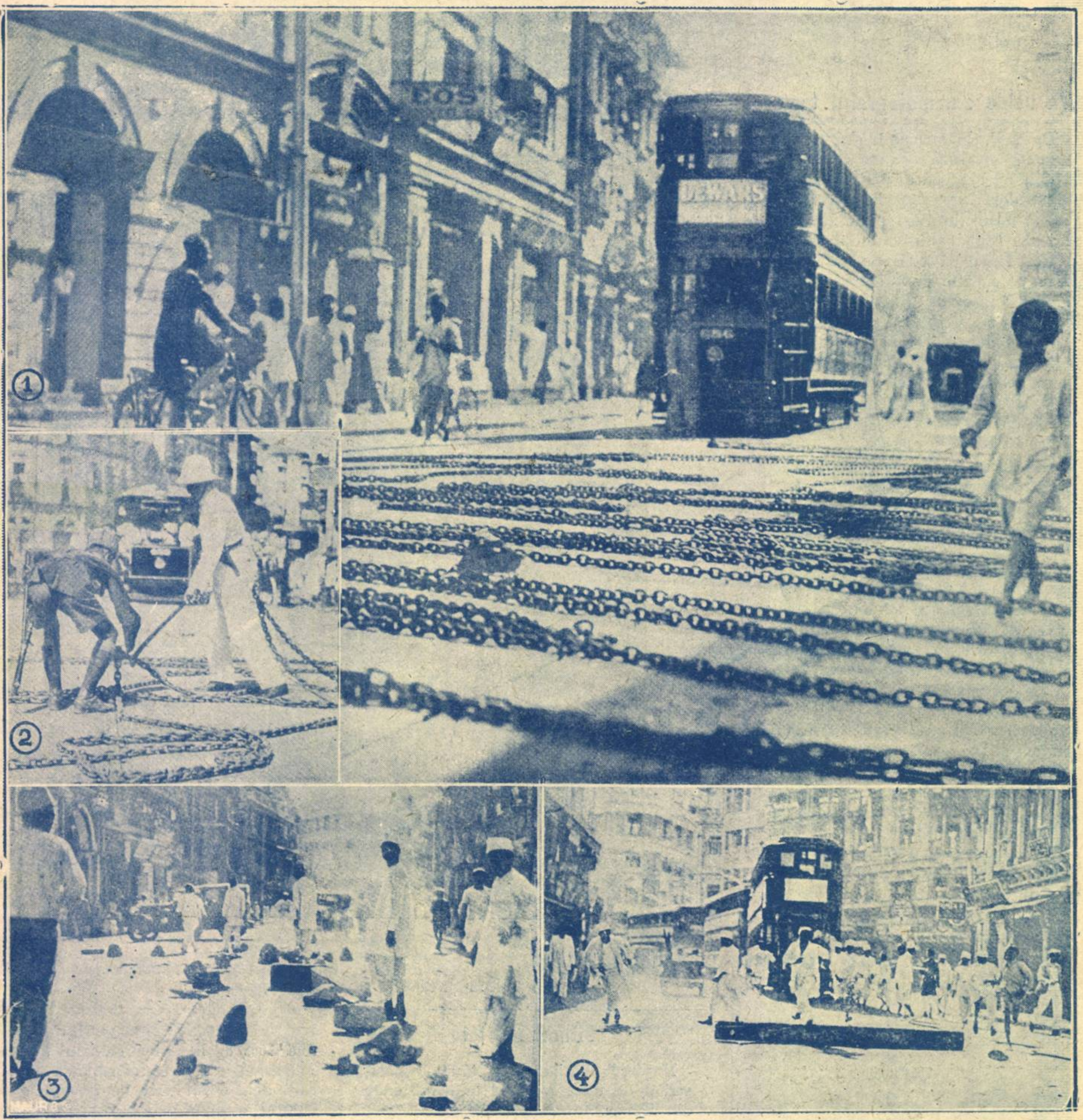

.. Un vagon de tramvai imobilizat cu lanțuri întinse deacurmezișul uneea din principalele străzi din Bombay. — 2. Sergenți de stradă ridicând lanțurile. — 3. Hinduși așezând pietre spre a opri circulația. — 4. O bârnă grea așezată în calea unui tramvai.

Cine a omorât pe Carol XII?

Versiunea oficială a morții marelui rege al Suediei o atribuia pe aceasta unui proiectil care l'ar fi lovit pe erou la asediul orașului Friedrikstad.

Au circulat atunci și alte svonuri.

Se spunea că Suedezii erau sătui de necontenitele războae întreprinse de suveranul lor. De aci și până a afirma că nu fusese ucis de un proiectil norvegian, ci de unul din soldații săi, nu era departe....

Rămășițele sale au fost examinate după un secol, în 1917; se conchise că a murit de o ghiulea explozibilă.

Dar de curând, femeea unui fermier din provincia Helsingland fu deșteptată de spectrul unui soldat al epocei, în ținuta armatei lui Carol XII, care se plânse că ar fi bănuit de a fi ucigașul regelui și că acum e fericit, deoarece adevăratul criminal va fi descoperit în curând.

După puțin timp, aceeași femee descoperi într'o veche carte religioasă o spovedanie datată din 1730, a unuia din soldații din corpul de gardă al lui Carol XII, relatând că el ar fi ucis pe rege și ar fi făcut apoi să dispară pe singurul om care cunoștea crima sa...

Dar documentul acesta era apocrif. Un bătrân desenator mărturisi că el a comis frauda...

Fermiera nu-și poate explica însă dece avusese acel vis înainte de descoperirea hârtiei.

Ciudat, ciudat!

Beție colectivă

— Ei, meștere Kéradec, vii Sâmbătă, cu noi, pe mare?

— Scuzați, d-lor, mă voi duce pe mare, dar nu cu dv.

— Dece?

— Chestie de răspundere; căci Sâmbătă voi fi beat.

Francheța aceasta bretonă a avut o replică... colectivă în Rusia sovietică.

Funcționarii unei gări anunțară într'o zi că au intenția să se îmbete a doua zi, cu prilejul unei serbări locale.

Nu se ținu cont de acest avertisment, dar ei se îmbătară totuși copios.

Apoi șeful gării expediă stației celei mai apropiate telegrama următoare: «Suntem toți beți, trimiteți imediat echipă de înlocuire».

PAGINA CINEMATOGRAFICĂ

Va ucide cinematograful teatrul?

D. H.-R. Lenormand s'a pronunțat precum urmează asupra chestiunei:

«Eu nu cred că ar trebui să se facă o paralelă între capodoperile literaturei și proiecțiunile reușite ale ecranului sau făgăduelile filmului sonor. Eu nu cred nici că ar trebui să ne sprijinim pe marile opere dramatice, spre a scoate în evidență mediocritatea primelor filme vorbite. Chiar dacă aceste două moduri de exprimare ar avea o măsură comună, nu le-am putea opune unul altuia, primul având o vârstă de peste trei mii de ani, iar cellalt fiind deabia născut. Nu există conflict între strămoși și sugaci.

«Să luăm două opere mari și două filme frumoase: *Hamlet* și *Ingerul Albastru, Prometeu* și *Haleluia.* Vor fi totdeauna mult mai puțini oameni cari să priceapă *Hamlet* și *Prometeu*, decât *Ingerul albastru* și *Haleluia*. Aceasta nu mi se pare de ajuns pentruca cinematograful să omoare teatrul.

«Dacă *Hamlet* și *Prometeu* ar deveni, în decursul veacurilor, de neînțeles oamenilor, atunci conștiința va fi suferit modificări, pe care nu le putem prevedea în starea actuală a desvoltării noastre și despre care nici nu putem spune dacă sunt cu putință. In tot cazul, nu descoperirile de ordin mecanic sunt acelea cari ar putea produce în câțiva ani o răsturnare de ordine intelectuală».

D. Lenormand a încheiat declarând că adevăratul teatru a găsit în cinema nu un adversar, ci un aliat.

O apariție din basme

(Photo-exclusivitate Keystone)

Peter Pan este eroul unui cunoscut basm englezesc, și actrița de cinema Loretta Young îl interpretează sugestiv într'un nou film sonor.

Care e mai celebru: Einstein sau Chaplin?

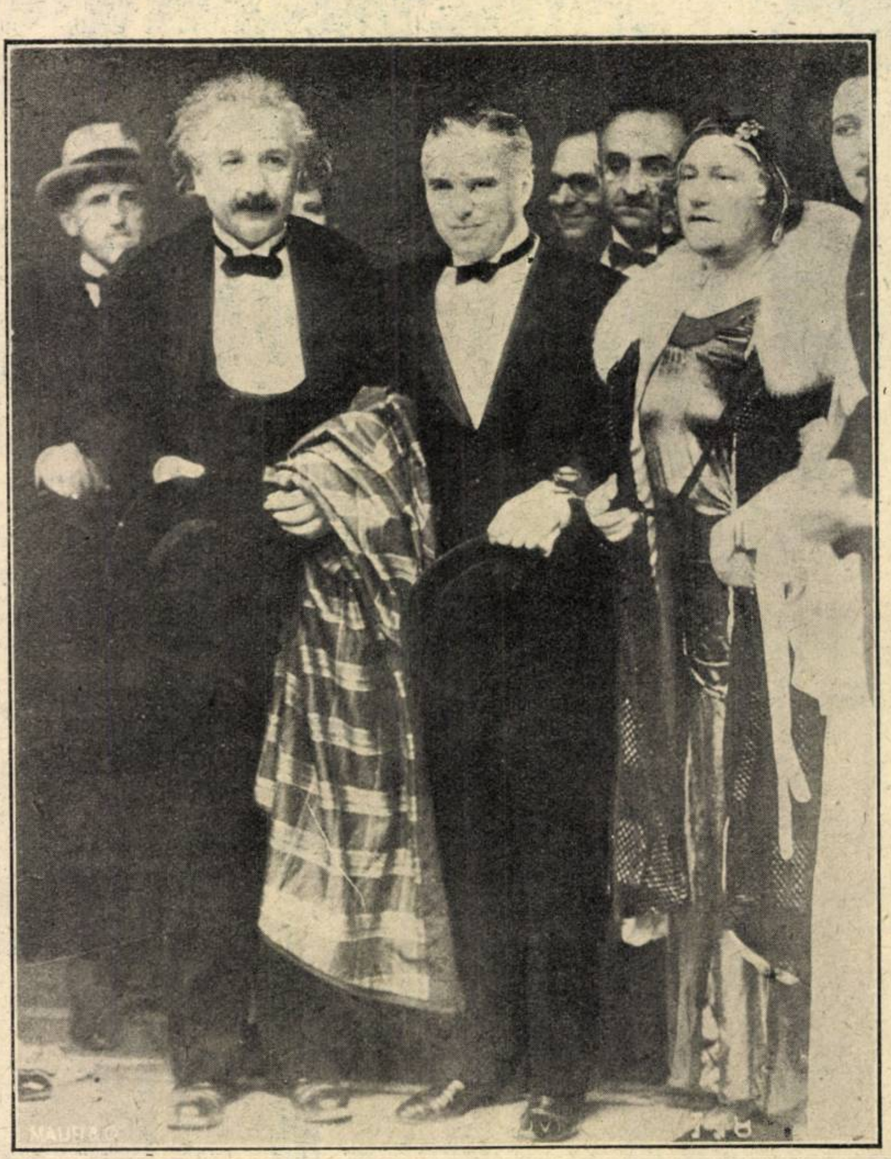

(Photo-exclusivitate Keystone)

Care e mai celebru: Einstein sau Chaplin?... Aceasta e întrebarea care se impune firesc, privind instantaneul de mai sus, care a fost făcut în fața unui cinematograf din Los Angeles, unde a avut loc premiera ultimului film al lui Charlie Chaplin. Einstein, cu soția sa (dreapta), *au asistat la premieră.*

Filmul morței

Haward Hughes e un tânăr American de 25 de ani, fiu al unui milionar din Texas.

Dela vârsta de 21 de ani a luat conducerea marilor uzini de instrumente, al căror proprietar fusese tatăl său. Posedând o avere formidabilă, și-a pus în gând să-și facă un nume în lumea filmelor, ca producător.

Intr'o zi sosi la Hollywood și începu să turneze mici filme, care se clasează în așa-numita «seria a sărăciei», adică a filmelor, a căror montare nu cere cheltueli prea mari.

Patru ani, tânărul a luptat cu concurența, și însfârșit s'a hotărât să dea lovitura cea mare cu un film, care să-și aibă locul asigurat în seria superfilmelor.

Acest film se numește «Ingerii iadului» și e o pledoarie împotriva războiului, a ororilor sale și mai ales a bombardamentelor aeriene.

De prisos să mai spunem că Haward Hughes a cheltuit sume fantastice pentru realizarea lui. El a plătit, între altele, 1000 de lire sterline unui aviator îndrăsneț, care trebuia să facă o săritură dela o înălțime de 7000 picioare. Pilotul a sărit dela această distanță, dar a căzut, mai întâi, până la 3000 de picioare, înainte de a i se deschide parașuta. El s'a ales cu o simplă scrântitură, dar mecanicul său, care n'a sărit din aeroplanul ce trebuia să se prăbușească, a fost omorât pe loc. Alți cinci aviatori au fost uciși în slujba acestui film, ceeace a făcut să i se dea denumirea de «Filmul morții».

Dar Hughes nu s'a lăsat să fie impresionat nici de critică și nici de laude. El și-a terminat cu enorme cheltuieli filmul, tocmai în epoca în care și-au luat avânt filmele vorbitoare. Pentru o țară ca America, faptul că filmul său era mut, însemna aproape un dezastru. Dar tânărul producător n'a stat la îndoială, a scris dialogul pentru unele scene pe care le-a turnat din nou și a angajat artiști încercați în acest gen. Așa că azi «filmul morții» e un film sonor și vorbitor.

Un milion
de oameni au râs
râd
şi
vor râde... ...citind No. 7 din
UMORUL
16 pagini colorate
LEI 6

Râzând... sub cuţitul chirurgului

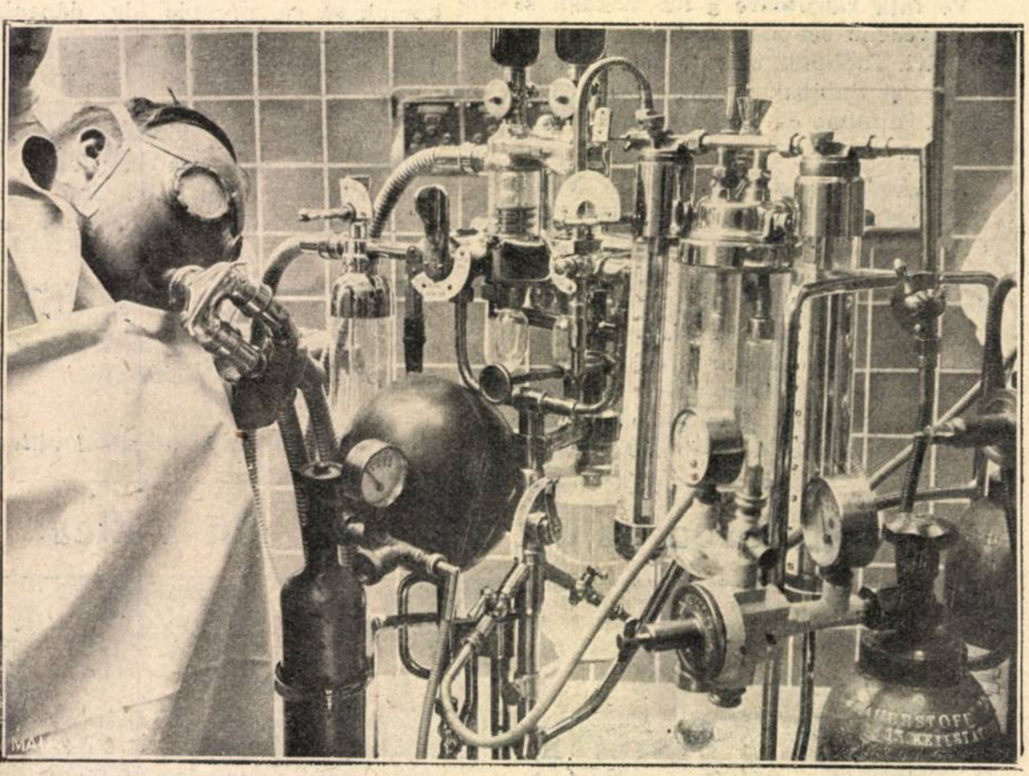

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Un nou progres al ştiinţei medicale: introducerea narcozei cu gaz care provoacă râsul, în locul metodelor de până acum de ameţire a pacientului dus la operaţia chirurgicală. Metoda cea nouă e preţioasă mai ales la operaţiuni de mai lungă durată. Iată aci o instalaţie pentru producerea acestui gaz, aşa cum există în unele spitale din străinătate.

O maşină uriaşă: corpul omenesc

Omul are 224 oase, cari sunt mişcate cu ajutorul a 750 muşchi.

Plămânii, dacă i-am desface, ar avea o suprafaţă de 130 metri pătraţi, pe care ar putea sta în picioare 500 de oameni.

Cu ajutorul plămânilor respirăm cam de 16 ori pe minut. Printr'o singură respirare intră în plămâni 500 centimetri cubi de aer.

Un om în vârstă de 60 de ani a respirat de 505 milioane ori.

Intreg corpul omului constă din 8 bilioane de celule, fără a socoti globulele albe şi cele roşii ale sângelui.

Intr'un milimetru cub de sânge se găsesc 8 milioane globule albe şi 5 milioane globule roşii.

Un om adult are în corpul său 4—5 litri de sânge.

Dacă am aşeza una lângă alta globulele roşii ale sângelui dintr'un om adult, am căpăta un fir lung de 140.000 klm.

Motorul ce ţine această maşinărie omenească, este inima, care are o greutate de 340 grame. Inima lucrează zi şi noapte, tot timpul cât omul e în viaţă. Inima sănătoasă bate cam de 72 de ori pe minută. Inima unui bătrân de 60 ani a bătut, cel puţin, de 2270 milioane de ori.

Inima face un travaliu zilnic de 21 mii kilogramometri, ceeace înseamnează ridicarea la înălţimea de un metru a 21 mii kgr.

In 60 de ani, inima face o muncă de 463 milioane kilogramometri.

Căldura corpului omenesc (în odihnă), numai în 40 de ani este de 33 milioane calorii. Această căldură se poate procura, arzând 3700 kgr. cărbuni.

Un nou duşman al poporului

Profesorul Karpinsky, prezidentul Academiei de Ştiinţe din Petrograd, e acuzat de presa sovietică că ar fi contrarevoluţionar. «*Pravda*» declară că e un duşman al proletariatului şi purtătorul de cuvânt al reacţionarilor.

Ce a spus profesorul acesta, care a împlinit 85 de ani şi care poate numai datorită acestui fapt va fi probabil cruţat de persecuţiile fanaticilor roşii? Iată ce a spus:

— Cuvântul «Academie» înseamnează o grupare de oameni de diferite religii şi păreri. Academia din Petrograd a încetat de a fi o societate savantă, şi a devenit un departament al partidului comunist.

Şi bătrânul savant a cerut pentru Academia ce prezidează, libertatea conştiinţei şi renunţarea la expulzarea din sânul ei a oamenilor eminenţi, pe motive de politică.

Şampionatul de patinaj

(Photo „The New York Times")

La şampionatul de est-an al patinajului din Stockholm, Japonia va fi reprezintată pentru prima oară prin d-nii de mai sus: Shozo Ishihara (stânga) şi Tokuo Kitani (dreapta), cari sunt membri ai clubului „Auto Skating Manchuria".

OMUL FARĂ OBRAZ

NUVELA DE JACK LONDON

4)

Apăru atunci, venind din Camciatka, metisul rus Malakoff, care conducea banda cea mai feroce de aventurieri corciţi ce s'a văzut vreodată. Subienkow deveni locotenentul lui.

Malakoff debarcase în delta fluviului Kwikpak cu luntrele sale din piei, încărcate până sus cu mărfuri şi muniţiuni. Subienkow îi făcu să urce fără obstacole, pe distanţă de cinci sute de mile, curentul rapid al fluviului, care curgea, în adâncul său canal, cu o viteză de cinci noduri pe ceas.

Aci Malakoff hotărâ să poposească pe teritorul Indienilor din tribul Nulatos şi să construiască un fort. Subienkow ar fi dorit să plece mai departe şi să reia imediat expediţia avortată. Dar se apropia lunga iarnă. Aşteptarea era de preferat.

In primăvara viitoare, când se va topi ghiaţa, îl va convinge pe metis să plece cu dânsul, şi îl va abandona, la nevoe, spre a străbate apoi toată Canada spre golful Hudson.

Incepură deci să construiască fortul. Fu o muncă grea, impusă cu forţa Indienilor din tribul Nulatos, şi zidurile de buşteni suprapuşi se ridicau, însoţite de gemetele şi vaietele lor. Loviturile de bici le curgeau pe spate, aplicate de mâna de fier a piraţilor.

Mulţi din ei fugiră, şi când erau prinşi, erau readuşi în fort, culcaţi pe pământ, cu braţele şi picioarele în cruce, şi se arăta pe trupul lor, fraţilor lor, eficacitatea knutului.

Unii din ei muriră. Alţii scăpară cu viaţa şi, satisfăcuţi de lecţia primită, nu mai fugiră.

Zăpada iernii începu să cadă înainte de complecta terminare a fortului. Era sezonul blănurilor, şi tribului i se impuse un enorm impozit. Loviturile de bici continuară să plouă pentru incasarea acestor dări, şi până la complecta achitare li se luară ca ostatici copiii şi femeile, cari fură la rându-le trataţi cu toată barbaria necesară.

*

Se semănase sânge şi ură, şi trebui să vie şi timpul ispăşirii.

Fortul căzuse şi i se pusese foc. La lumina incendiului fuseseră omorâţi jumătate dintre aventurieri. Cealaltă jumătate fusese supusă torturei. Rămăsese numai Subienkow, mai exact Subienkow şi namila de Ivan, dacă se mai putea da acest nume celui care se văita şi se sbătea în agonie în zăpadă.

Pe faţa rânjitoare a lui Yakaga se mai vedeau semnele vechilor lovituri de bici. Indianul aştepta să-şi ia revanşa, şi Subienkow nici nu putea să i-o ia în nume de rău. Dar îl îngrozea tortura.

Se gândea să se adreseze lui Makamuk, şeful tribului, şi să-i ceară intervenţia. Dar simţea inutilitatea unei asemenea rugăminţi. Se mai gândea să-şi rupă legăturile şi să dea o luptă pe viaţă şi pe moarte cu calăii săi. Sfârşitul acesta ar fi fost mai rapid decât cellalt. Dar funiile erau mai tari decât dânsul, şi curelele din piele de caribu, un fel de cerb din America de nord, nu aveau să cedeze niciodată, oricât s'ar fi căznit.

Apoi, tot frământându-şi creerul, îi veni o altă idee. El îi strigă lui Makamuk să se apropie de dânsul, şi ceru ca un Indian, care i-ar putea traduce cuvintele, să le servească de interpret. Şi grăi astfel:

— O! Makamuk, doresc să nu mor. Află că sunt om prea superior şi, ţi-o spun verde, nu voi muri. Nu, eu nu sunt deopotrivă cu mortăciunile cari zac aci.

Spunând aceasta, Subienkow se uită dispreţuitor la obiectul care gemea şi care fusese grosul Ivan, şi îl mişcă din loc cu vârful piciorului.

(Urmează în numărul viitor)

Inaugurarea uzinei electrice din Vatican

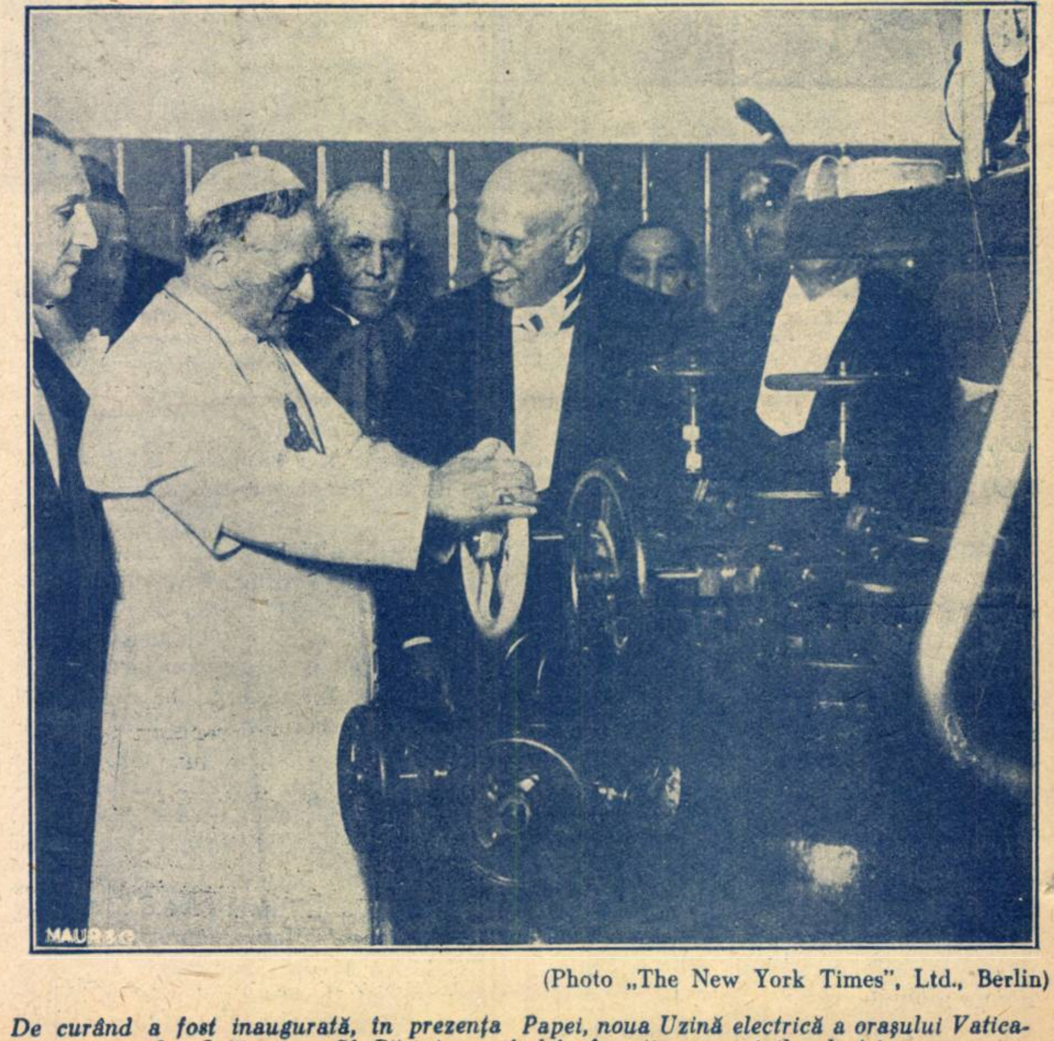

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

De curând a fost inaugurată, în prezenţa Papei, noua Uzină electrică a oraşului Vaticanului. Iată aci pe Sf. Părinte punând în funcţiune maşinile electrice.

Spânzurătorile din Menemen

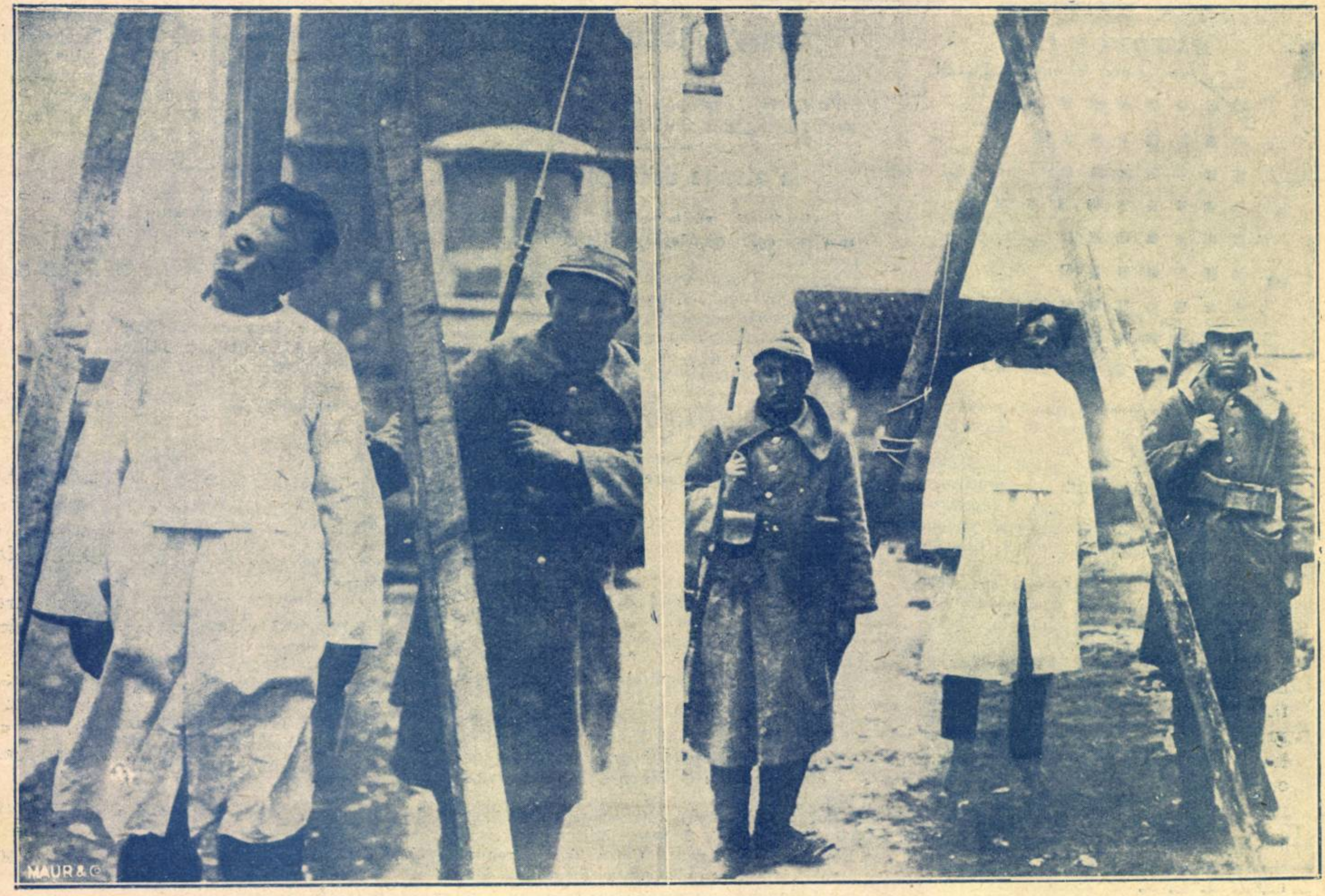

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Se știe că de curând au fost spânzurați la Menemen (Turcia) 28 de dervişi și șeici, condamnați la moarte pentru a fi participat la răscoala eșuată a dervișilor. Iată aci două din cele 28 de spânzurători ridicate la Menemen. La stânga vedem spânzurat pe negustorul Iosif Haim, la dreapta pe dervişul Mehmet Emin.

Bucate alese

Am cunoscut până acum ciorba de broască țestoasă și cuiburile de rândunele și iată acum supa din cozi de canguru!

La un recent dineu dintr'un club din New-York, s'a servit o supă preparată cu apendice de ale acestor simpatice animale.

Cronica nu spune dacă supa din cozi de canguru a și plăcut comesenilor.

AU APĂRUT
DIN „AVENTURILE EXTRAORDINARE ALE LUI ARSENE LUPIN“
de *MAURICE LEBLANC:*
Confidențele lui Arsène Lupin
Triunghiul de aur
Izbânda lui Arsène Lupin
Au mai apărut până acum:
Arsène Lupin gentleman-apaș.— Arsène Lupin contra lui Herlock Sholmes. — Acul scobit. «813».— Cele trei crime ale lui Arsène Lupin. — Dopul de cristal.
Se găsesc de vânzare la toate librăriile, depozitarii de ziare și la Editura „Eminescu", S. A., București I, Str. Anghel Saligny 2.
VOLUMUL COMPLET, LEI 30

Când sbori prea jos

Un aviator german, care sbura foarte jos spre a lua fotografii de fiare sălbatece, văzu cum un leu enorm făcu o săritură fantastică, grație căreea putu să se agațe de una din aripile aparatului, care fu tare deteriorată.

Putând să se degajeze, aviatorul reuși să aterizeze mai departe, dar fu atunci atacat și rănit de un rinocer, și nu putu scăpa decât după ce sosi un alt avion, al cărui echipaj îl salvă.

Dar nu numai fiarele atacă avioanele.

O aviatoare povestește că, efectuând un sbor de noapte, s'ar fi văzut deodată înconjurată de lilieci, cari se agățară de șalul de lână care trecea peste haina ei de piele.

Cuprinsă de desgust, fu cât p'aci să facă o manevră greșită.

Farsa mortului

Un poet japonez, Ikku, era renumit prin glumele lui. Murind, a vrut să facă și atunci haz.

A lăsat prin testament că vrea să fie ars cu cămașa și hainele în care murise. In ele ascunsese însă cu meșteșug o mulțime de pocnitori și rachete.

Moștenitorii l'au ascultat și când au pus mortul pe rug să-l ardă, deodată sute de focuri de artificii porniră din trupul lui în văzduh, punându-i pe toți pe fugă...

Mașină de scris, automată

Schreibmaschinen-Automat
Gegen Einwurf 10
1000 Anschlage
Schreibmaterial am Schalter käuflich
MAUR & C°

(Photo „The New York Times")

In Germania s'a inventat un automat, care liberează o mașină de scris după ce s'a aruncat într'o deschizătură o piesă de 10 pfennigi (4 lei). In schimbul acestui preț se pot face pe mașină 1000 de bătăi. După a mia bătaie, mașina se închide dela sine.

JOCURI

ANTONOMAZA

de *Leon Motneack*, Ismail

1. ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■
2. ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■
3. ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■
4. ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■
5. ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■
6. ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■
7. ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■
8. ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■
9. ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■

I. Se dau următoarele 9 (nouă) *perifraze:*

1) Critic luminat și sever ; 2) Mare binefăcător al omenirii ; 3) Om foarte robust ; 4) Mârțoagă ; 5) Povestire plină de peripeții ; 6) Tipul desfrânatului, al seducătorului nelegiuit (două cuvinte); 7) Demagog feroce ; 8) Spirite cutezătoare, cari sucombă sub povara unor întreprinderi colosale; 9) Vizitiu îndemânatic.

II. Să se înlocuiască fiecare *perifrază* cu câte un nume propriu, compus din atâtea litere, câte pătrățele sunt în fiecare rând orizontal de mai sus.

III. Citind apoi inițialele cuvintelor obținute, de sus în jos, în ordinea dată, se va găsi numele întrebuințat pentru desemnarea unei femei foarte frumoase.

JOC INFINIT

de *M. P.*

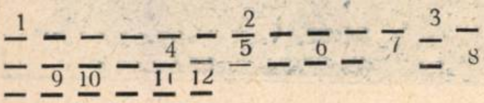

In locul liniuțelor se vor pune litere astfel ca porțiunile dintre cifre să dea cuvinte cu următoarele semnificații :

1—3 : Om de Stat român ; 2—5 : Om de Stat român ; 4—7 : Bijuterie ; 6—10 : Care se ridică cu un balon ; 8—11 : Ce ține de acțiunea de a face lungi călătorii pe mare; 9—12 : Vechi oraș în Africa, pe mare, la nord de Tunis, azi ruinat.

CARTE DE VIZITA MAGICA

de *C. Carapetru și S. Rădoi*, Brăila

Ion Resdețean

Cluj

Schimbându-se ordinea literelor, se va afla funcția personagiului de mai sus.

Soluțiile jocurilor din „O. L." No. 8

JOC IN ROMB

B
CER
SERES
CEATPAT
BERTHELOT
REPEZIT
SALII
TOT
T

JOC OMONIM

Oglindă-Oglinda (Lumii)

ANAGRAMA

Hamon :
MAHON
MONAH

POȘTA JOCURILOR

L. Motneack, Ismail. — Cunosc persoana.

Vasile V. Leontopol, Comani. — Rombul magic e nepublicabil, fiind foarte slab.

In atenția deslegătorilor

Deslegătorii sunt rugați să trimeată soluțiile cel mai târziu 6 zile dela apariția revistei.

Ceilalți deslegători vor fi trecuți la întârziați, și cum în această rubrică apar doar numele acelora cari deslеagă mai multe jocuri, cei ce nu se vor conforma dispozițiunilor de mai sus, riscă să nu-și vadă numele trecut printre deslegători.

*

Deslegătorii pe cari îi vom surprinde că-și dau nume cari nu le aparțin sau pseudonime cu înțelesuri îndoelnice, vor fi de aci înainte cu desăvârșire excluși din lista deslegătorilor.

AU DESLEGAT TOATE TREI JOCURILE :

Arad: Paulina Troisi.

Bârlad: Sultănica Rotaru, Ovidius Idriceanu-Igrov, Al. Dobrinescu-Aledo, Gicu M. Tacu, Gh. V. Macry.

Bilciurești (Dâmbovița): Nicu M. Dumitrescu.

București: Fănică Nicolaescu-Balș, Băluța P. Ursian, Kiki Dorobanțu, Teofilica Dăscălescu, Elisievici Lenad-Iași.

Câmpina: Nicu C. Slavu și Costel Dragomirescu

Caracal: Dum. Dumitrescu, P. Ștef. Constantin, Ilie T. Lupița, Milica Petrescu, Elena S. Răducanu, Getta T. Viscreanu, Ducia Musceleanu, Lenuța Pițurescu, Fănel Calamata.

Caransebeș: Elvira Prof. I. Popescu.

Comani (Olt): Vasile V. Leontopol.

Costești: Schiteanu C. A., Titus Schiteanu, Ilie Radu, Conea C. C. Tariescu I. și N. Schiteanu.

Craiova: Costel Viorel Muroianu, Vasilescu Aurel.

Drăgănești (Olt): av. Silviu Marinescu.

Drăgășani (Vâlcea): Emilian P. Florescu și Nica Spârleanu.

Galați : Vasile Aprihan Andreescu, Ionescu T. Ștefan, Howells G. Dumitru.

Iași: Leocadia Căpitan Enescu.

Lipova : Miclău V. și Mihuțiu Gh.

Moreni: Elena P. Ivănceanu.

Râmnicu Vâlcea: Beba Niculescu, Tică Popovici, Zenobie Stănciulescu, Marin Bucur, Milică Cacaliceanu, Savu F. Niculescu, Mihai Tărâță, Nathalia și Nicu Cacodiceanu, Vasile Mariaș, Costin Dălbanursulescu, Mihail Popescu, G. Mateescu, Miny Șteflea, N. Grăsoiu, Marius Șteflea, Mimy Ștefănescu, Tony Antonescu, N. Dumitrescu, Puiu Fizner, Costin Dălban.

Sinaia: Sarmiza și Lavinia Marinescu.

Viespești (Olt): Alexandru V. Leontopol.

AU DESLEGAT JOCUL IN ROMB ȘI JOCUL OMONIM:

Craiova: Lellyana Braia, Iancu Țăndăreanu, Jean Stănculescu, Dan D. Preoțescu.

Drăgășani (Vâlcea): Florica și Cristi Predescu, Tița Lazaru, Lucia Munteanu, Păpușa și Puiu Voiculescu, Nellu Nanu, N. Iliescu, L. Bratu, M. Vlădescu, D. Ghiață.

Folești (Vâlcea): Mișu M. Lămotescu.

Săliște (Sibiu): Marioara Marcu, Țica Dădârbat, Marioara Sară, Nanu S. Ioan-Vâlcea, Vasile Ștefan-Neagu, Butnaru I. Cristea, Tică și Rica Ivan.

Videle (Vlașca): Bibac Alexandru.

AU DESLEGAT JOCUL IN ROMB ȘI ANAGRAMA:

București: Tina și Jean Friedman.

Cluj: Victor Albanezu, Mitică D. Teodorescu, Marioara și A. Zimnicea.

AU DESLEGAT JOCUL OMONIM ȘI ANAGRAMA:

București: Lucica și Bobby Avramescu.

Sinaia: Marilene N. Constantinescu, M. A. D. Hertz, M. Austriac, M. Virgil, M. S. Weissendorf, M. Bum.

AU DESLEGAT NUMAI JOCUL IN ROMB :

Alexandria (Teleorman): E. Rădulescu și Șt. Cărăpănceanu.

Băicoiu : Mary Constantinescu, Leny Constantinescu, Petruș Groșescu și Vasilica C. Ionescu.

Câmpina: Rușină Costel, Ionescu C. Ionel, Dyda Vasilescu, Voicu Ioan.

Ploești: Elena Manciu.

AU DESLEGAT NUMAI JOCUL OMONIM :

Brașov: Alexe A. Benigal.

Bucecea: I. Ghingold-Learsy.

Constanța : S. Avramescu-Sorel.

AU DESLEGAT NUMAI ANAGRAMA :

Brașov: Nely și Lia Sandu.

PRIN TRAGERE LA SORȚI AU CAȘTIGAT :

Premiul jocului în romb: Dan D. Preoțescu (Craiova).

Premiul jocului omonim : Sultănica Rotaru (Bârlad).

Premiul anagramei: av. Silviu Marinescu, Drăgănești (Olt).

*

Persoanele câștigătoare sunt rugate să ne trimeată adresele exacte spre a li se putea expedia premiile.

Expediția premiilor se face odată pe lună.

AU MAI DESLEGAT JOCURILE DIN „O. L." No. 7 :

Costești (Vâlcea): Schiteanu C. A. Schiteanu, Titus Schiteanu, I. Schiteanu, N. Schiteanu, C. Târlescu, C. Conea.

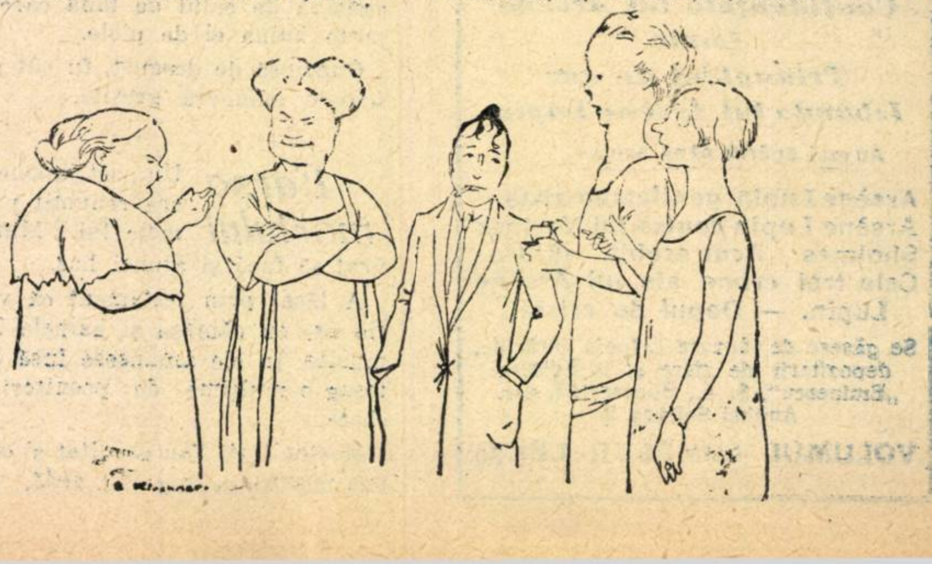

Carnavalul la Colonia și Cannes

Stânga: *Intrarea „prinţului Carnaval", în carul său de triumf, pe o stradă a Coloniei.* — Dreapta: *„Regina" Carnavalului, cu domnişoarele ei de onoare, în cortegiul carnavalesc de pe străzile oraşului Cannes.*

(Photo-excl. Keystone şi „The New York Times" Ltd., Berlin)

Cea mai elegantă femee din România

O va alege „Oglinda Lumii" printr'un mare concurs cu premii sensaţionale

România e reputată că are cele mai frumoase femei din Europa. Noi ştim că şi eleganţa Româncelor e aproape imbatabilă. Şi prin elegantă ţinem să precizăm că nu înţelegem luxul costisitor. Elegantă e o femee care ştie să poarte rochiţa cea mai simplă. O midinetă săracă poate fi mai elegantă decât o cucoană bogată cu toalete de zeci de mii de lei.

Eleganţa nu este aşa dar în funcţie de costul rochiei, ci de felul cum aceasta e purtată.

Dar care e cea mai elegantă Româncă? In ce oraş, în ce judeţ se ascunde?

Iată de ce ne-am gândit să lansăm în «Oglinda Lumii» un concurs, pe care-l vom organiza pe judeţe şi-l vom centraliza apoi în Bucureşti, spre a găsi cea mai elegantă femee din România.

Premii cari vor face sensaţie în lumea feminină — şi pe cari ne vom face plăcerea să le dăm în vileag în numerele noastre viitoare — vor recompensa pe alese.

Un juriu compus din personalităţi marcante ale vieţei noastre artistice va laurea pe aleasă, după ce jurii separate vor fi selecţionat, în toate centrele României Mari, pe cea mai elegantă femee din acele locuri.

Nouă metri de cârnaţi...

Mâncăcios mare s'a dovedit a fi un oarecare John Bongo din America (Statul Illinois), care a mâncat la un rămăşag nouă metri de cârnaţi, plus cinci fripturi de vacă, plus trei găini fripte, plus patru peşti, plus patru litri de bere. Cu acest rămăşag a câştigat 500 de dolari (peste 80.000 lei).

Cal încărcat cu electricitate

De curând s'a dat la Viena în circumscripţia Innere Stadt, în chip extraordinar şi curios, de un defect al cablului electric.

Pe la 11 dimineaţa, un căruţaş adusese, într'un car înhămat cu doi cai, un transport de cocs în Färbergasse. Căruţa se opri în faţa casei cu No. 15.

Trecând pe acolo un pompier, acesta mângâiă unul din cai lângă ureche. Spre surprinderea sa, pompierul simţi o sguduire electrică. El repetă mângâerea şi resimţi din nou comoţiunea. Atunci presupuse că calul stă pe un teren, dedesubtul căruia se află un cablu electric defect.

El înştiinţă telefonic Uzina de Electricitate, care trimise imediat un inginer.

Acesta constată, după o examinare minuţioasă, că animalul stătea de fapt pe un loc, pe care se produsese, din cauza cablului defect, o scurgere de curent în pământ.

Un ghicitor hindus

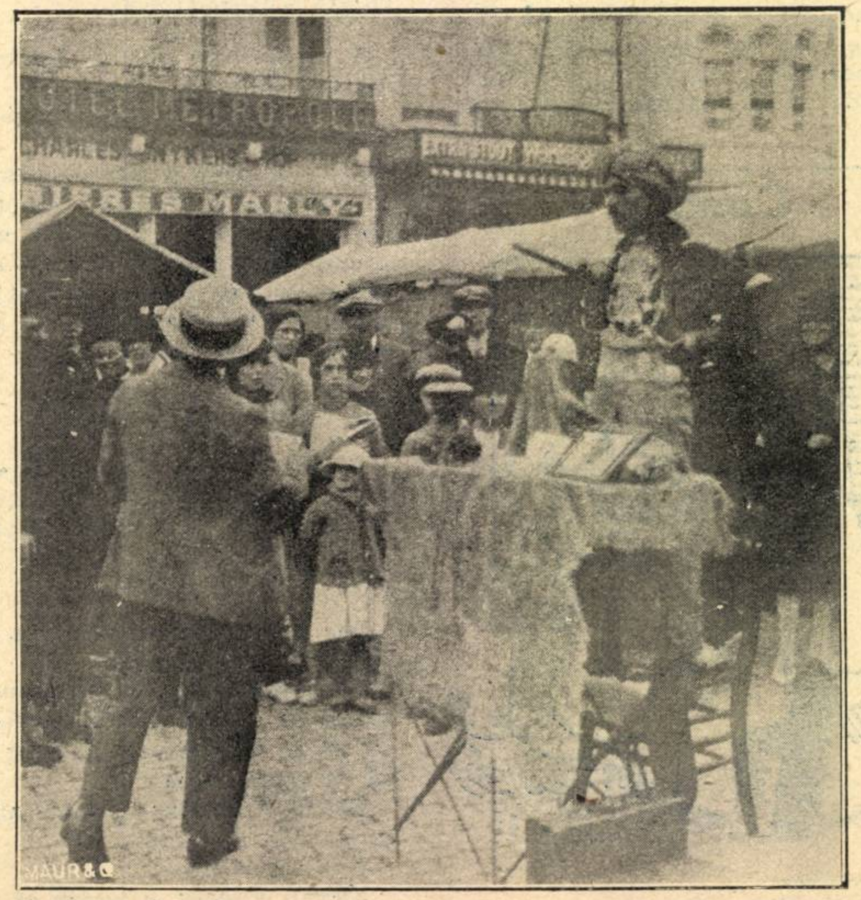

Un ghicitor hindus, care dă consultaţii pe o piaţă din Ostende în schimbul unui mic onorar.

ACTUALITATEA IN CARICATURA

Rudă depărtată

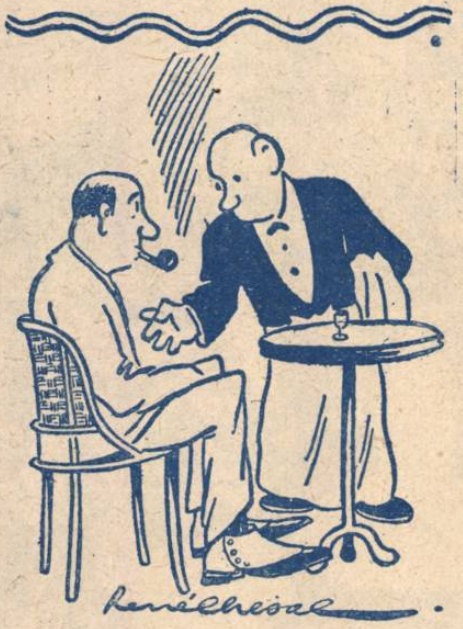

— Nu se mai vede d. Ionescu.
— I-a murit o rudă depărtată...
— A!
— Da... tatăl său... Locuia în Australia!

CURIOZITATE

— Da, mama mea nu cântărea decât un kilogram și jumătate când s'a născut.

— Ce spui! Și a rămas în viață?

UN TRUC

Crac îl vede pe Pac luând masa în restaurant.

După două ore, Crac îl vede din nou pe Pac mâncând în restaurant.

Crac se miră:

— Nu sunt decât două ore de când ai mâncat, și acum mănânci iar?

— Da, zise Pac. Doctorul mi-a permis doar câte o țigară după fiecare masă; de atunci mănânc de cinci ori pe zi.

Confort

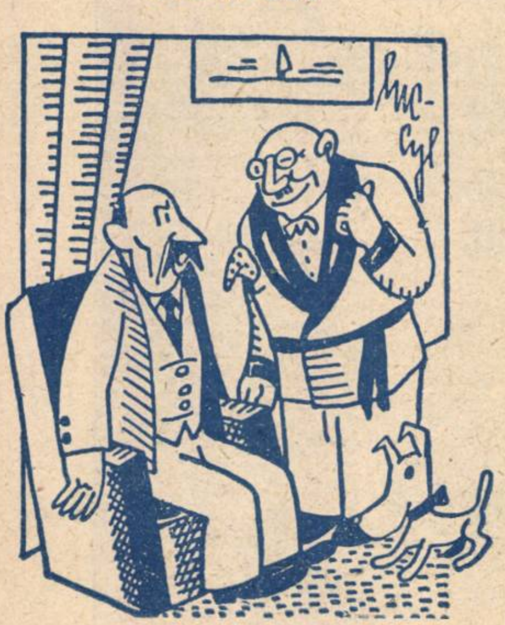

— Șezi bine?
— Foarte bine, mulțumesc.
— Fiindcă șezi pe pălăria d-tale!...

A PĂȚIT'O

Doctorul Hap trece, în automobil, prin Sărăcăceni. Privirile sale rănesc inimile tinerelor fete și femei. Aripa sa apărătoare de noroi lovește în coastă pe un om cu înfățișarea distinsă.

Un jandarm vine fuga să închee cuvenitul proces-verbal.

Doctorul Hap declară jandarmului cu emfază:

— Mai bine caută de ne împacă. Cu proces, domnul nu va obține nimic: eu sunt avocat în Capitală.

— Foarte interesant, intervine victima. de oarece eu sunt judecător aci!

SUFERINȚĂ SCURTĂ

— Soțul meu a murit acum douăzeci de ani. A murit subit opt zile după cununia noastră.

— Atunci... nu a suferit mult timp!

Desechilibru

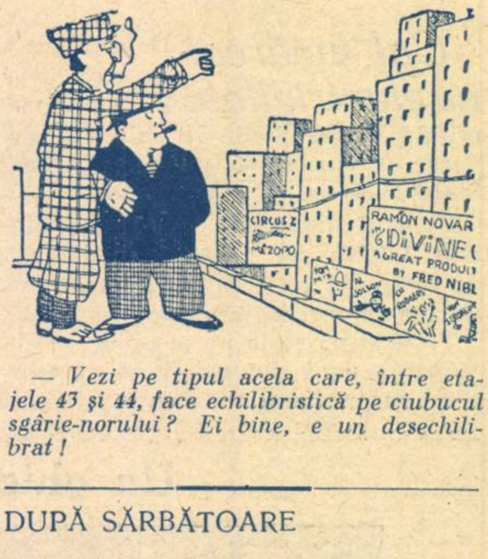

— Vezi pe tipul acela care, între etajele 43 și 44, face echilibristică pe ciubucul sgârie-norului? Ei bine, e un desechilibrat!

DUPĂ SĂRBĂTOARE

A patra zi de Crăciun întâlnesc pe mititica Nini și o întreb:

— Ei, Ninișor, ce bunătăți ți-a adus Moș Crăciun?

Fetița se pune pe plâns și răspunde:

— Mămica a căpătat o erupțiune a pielei după ce a mâncat din caltaboș, trenul cel nou al lui Mihăiță s'a sfărâmat, păpușii mele a început să i se clatine capul, și s'a stricat și logodna sorei mele mai mari!

CU MUSCA PE CĂCIULĂ

— D-le profesor, dacă ar fi să spun ceva, în narcoză. despre bilanțul meu, — să știți că nu e nimic adevărat!

PROFESIE

La liceu, în ora de filosofie, se discută chestii de morală.

Profesorul: Nimeni nu trebue să se teamă de lumina zilei. In profesia dv., va trebui să faceți astfel, încât oricine să vă poată vedea.

Elevul Pelicescu: La mine nu se va putea, d-le profesor.

Profesorul: Dece?

Elevul: Fiindcă eu vreau să mă fac fotograf.

Un leac

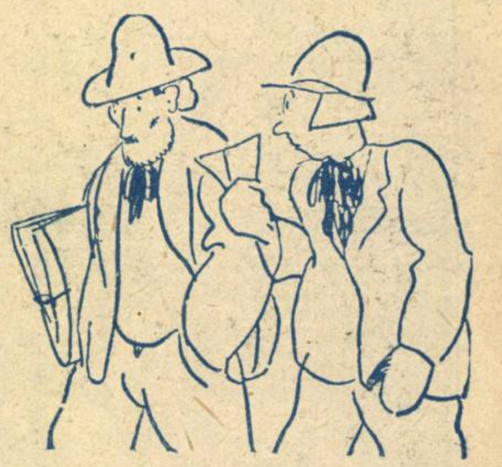

— Imi scrie unul din creditorii mei: „N'am mai mâncat de două zile". Ce să fac ca să mă scap de el?
— Lasă-l să moară de foame!

O GAFĂ

— Am trimis oferta d-tale unui grafolog. spre examinare.

— Ei, dar știți — cred — și dv., că nu e niciodată exact ce spun grafologii!

— Așa? Păi grafologul ăsta s'a pronunțat foarte favorabil...

MICĂ EROARE

Soacra in spe: Ți-ai permis să ceri mâna fiicei mele. Dece nu m'ai întrebat întâi pe mine?

Viitorul ginere: Să mă bată Dumnezeu dacă am știut că mă iubiți și dv.!

RĂUTATE

Ea: Zău, Gică, trebue neapărat să-mi dai bani pentru o rochie nouă! Oamenii cari ne vizitează, or să creadă altminteri că sunt bucătăreasa casei!

El: Atunci n'ai decât să-i poftești la masă.

Represalii

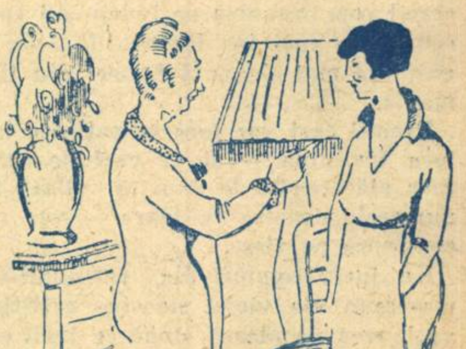

— Marițo, domnul se plânge că tablourile din salon stau strâmb, că mobila e plină de praf, că farfuriile se împuținează din ce în ce mai mult... Nu mai merge așa!
— Pricep că nu mai merge așa. Și dacă ași fi în locul dv., eu de mult ași fi părăsit un asemenea soț!

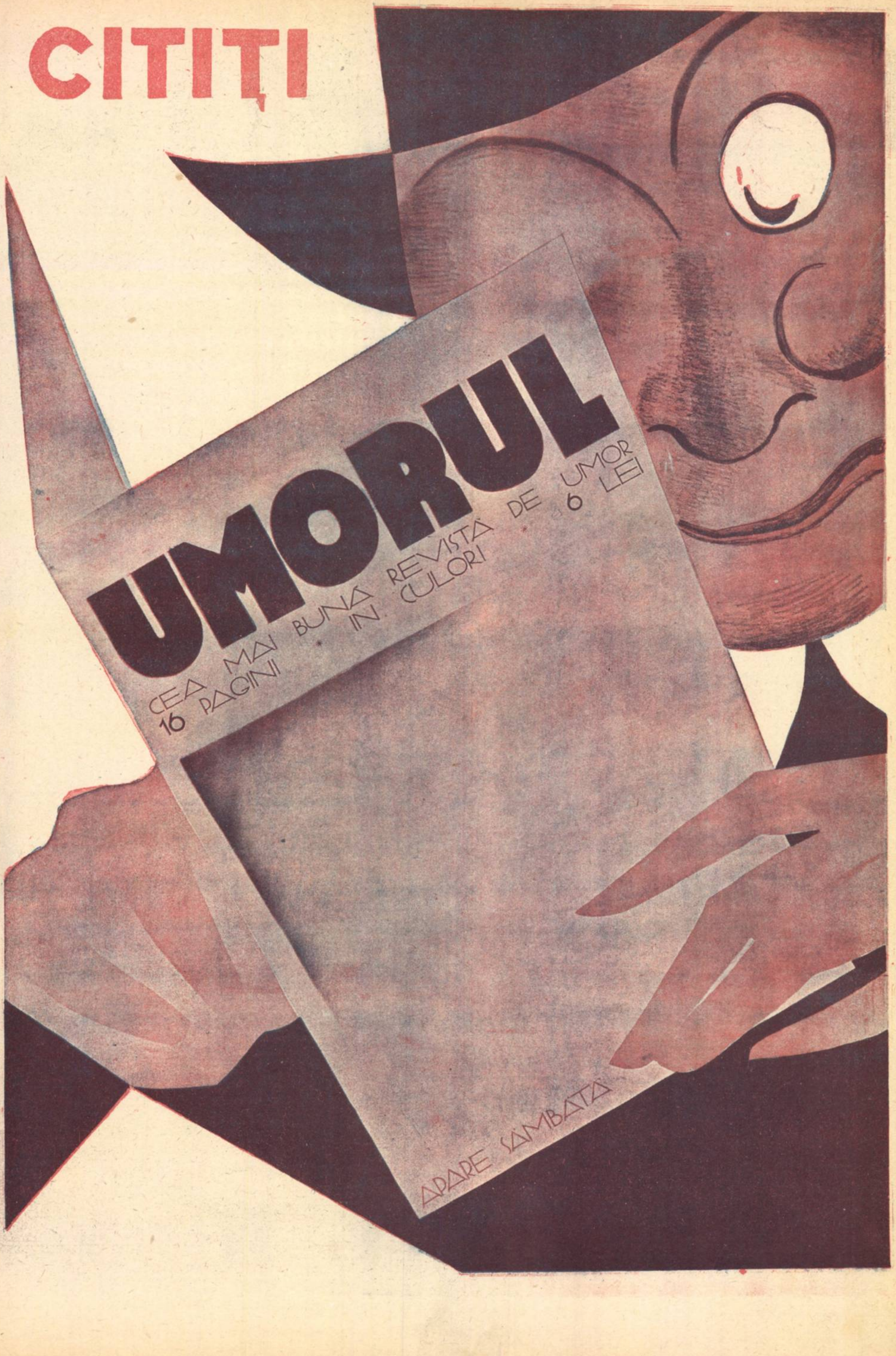
CITIȚI
UMORUL
CEA MAI BUNĂ REVISTĂ DE UMOR
16 PAGINI IN CULORI 6 LEI
APARE SÂMBĂTĂ

Anul X. No. 10 28 Pagini -- 10 Lei 5 Martie 1931

OGLINDA LUMII

REVISTĂ SĂPTĂMÂNALĂ ILUSTRATĂ DE ACTUALITATE

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂȚII
-IAȘI-

Miss Marian Marsh e celebră în America pentru trupul ei sculptural, și grație îndrăznețeî poze în care o vedem mai sus, a fost angajată să apară într'un viitor film.

12 Martie 1931 28 Pagini -- 10 Lei Anul X. No. 11

OGLINDA LUMII

REVISTĂ SĂPTĂMÂNALĂ ILUSTRATĂ DE ACTUALITATE

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂŢII
-IAŞI-

Iată o pirată, care e desigur mai puţin capabilă să fure averi, cât inimile acelora cari o privesc... Este cunoscuta şi frumoasa artistă de film Mary Brian.

SEMNE DE PE LUMEA CEALALTĂ

INTÂMPLĂRI OCULTE

Interesantele întâmplări cari urmează, sunt povestite, în Memoriile sale, de mediul spiritist Rudolf Merbeller.

Multe din ele merită să fie cercetate cu amănunţime, căci sunt într'adevăr surprinzătoare şi aruncă o lumină turburătoare asupra vieţei de dincolo de mormânt. Sunt însă şi câteva din aceste întâmplări, cari ne fac impresia că mediul a fost victima unor iluziuni, datorite lipsei sale de auto-control, ceeace nu le împiedecă însă să fie câtsepoate de stranii şi de uimitoare.

Le dăm mai jos.

La sfârşitul lunei Octombrie 1924 am părăsit ultima mea locuinţă şi m'am mutat într'o modestă cameră mobilată. Spiritele mele ocrotitoare s'au mutat fără doar şi poate cu mine, şi cu cât puterea mea de mediu devenea mai mare, cu atât mai interesante şi mai frecuente revenirà fenomenele spiritiste în noua mea locuinţă. In special desenele pe hârtie dată cu chinoros, dar şi pe alte lucruri, trădau calităţi cu adevărat artistice.

Prima manifestare grafică de acest fel am primit'o în seara de 2 Ianuarie 1925, la mine în cameră. Ea reprezinta o formă ciudată de animal, şi anume o vită în goană, cu un cap cam ca de balenă. Coada o avea ridicată în sus.

Un desen şi mai interesant, făcut tot pe hârtie dată cu chinoros, am primit la 24 Martie în acelaş an. E un cap în profil, purtând deasupra numele *J. Lulli B.* şi datele *1633* şi *1687*. Şedinţa de scriptoscop, care a avut loc în aceeaş seară, ne-a adus lămuririle necesare. Spiritul care s'a prezentat, era al lui Jean Baptiste Lulli, creatorul — odinioară celebru — al operei franceze. El ne spuse (prin litere) că s'a născut la Florenţa în anul 1633 şi că a murit la Paris, în calitate de compozitor al Curţii regelui Ludovic XIV, în anul 1687. El a fost fondatorul şi creatorul, precum şi directorul Operei din Paris. Toate aceste date se găsesc confirmate în orice lexicoane. Şi cu mândrie pot să afirm că omul acesta celebru este primul meu spirit ocrotitor!

Alt desen am primit în ziua de 10 Mai a aceluiaş an. El reprezintă, cu o artă desăvârşită, un cavaler spaniol cu spadă, iar alături — dar numai pe jumătate — un cal care se ridică în două picioare. Deasupra stă scris cuvântul «*Madrid*» şi *M. 6.* Sub acest desen se vede scris în limba spaniolă ceva care în traducere ar fi începutul «*Tatălui nostru*».

Următorul desen pe hârtie dată cu chinoros l'am primit la 24 Mai 1925. El înfăţişează, într'un format mai mare, un tron aşezat pe o estradă; pe peretele dindărăt se vede stema regală a Olandei, la stânga ei un candelabru înalt, iar la marginea de sus a desenului se află cuvintele «*By God zyn alle dingen magelijk!*» (La Dumnezeu toate lucrurile sunt cu putinţă!). O întrebare pe care am pus'o în privinţa acestui desen cu ajutorul scriptoscopului, a avut doar următorul răspuns: «*Dios es eterno!*» (Dumnezeu e etern).

După câteva săptămâni, cu ocazia şedinţei de la 19 Iunie, am avut surpriza să primesc desenul pe hârtie de chinoros al unui celebru şef de Piei Roşii. Scriptoscopul îi trădă numele, şi anume «*Dakhamba*», precum şi vârsta. Mai spunea că a murit, în vârstă de 80 de ani, la Ohio, în anul 580.

Şedinţa aceasta, care s'a ţinut într'o locuinţă particulară, a fost caracterizată printr'o deosebită bogăţie de fenomene.

Cu o zi înainte am găsit — pe uşa lăcuită cu alb a camerei mele — litere chinezeşti, iar un desen ornamental s'a ivit ziua în amiaza mare. Ce interesant ar fi dacă am putea afla conţinutul acestor litere!

La 4 Octombrie, la amiazi, a apărut pe aceeaş uşă un minunat desen cu creionul, şi anume capul lui Christofor Columb, având deasupra iniţialele *C. C.* După două zile se ivi pe hârtia pe care o pusesem deasupra acestui desen, un cap învăluit în turban. Seara, întrebând spiritele mele ocrotitoare al cui este capul cu turban, primii prin scriptoscop răspunsul: «*Paolo Toscanelli*», astronom din Florenţa.

In acest an mai primii şi alte desene, unele din ele pe hârtie dată cu chinoros, altele cu creionul sau chiar cu culori de acvarelă. Mă mulţumesc să pomenesc dintre acestea numai grupul de pe insula Guanahani (San Salvador), reprezintând omagiul adus de indigenii acestei insule lui Christofor Columb; apoi costume şi porturi naţionale din diferite ţări, chiar şi din Scandinavia, precum şi un bust pictat, reprezintând pe Grecul Cio.

La 26 Februarie 1926 am avut surpriza să găsesc portretul în acvarelă al lui Andrea Bellini. Puţin după aceea am primit o scrisoare a acestuia pe hârtie cu glazură şi margini aurite, în care între altele îmi comunica numele său de actor, care era Bottere Grenvil, şi că a murit la 6 Martie 1853.

*

Spre a reveni la comunicările spiritelor pe calea scriptoscopului, găsesc util să relev dintre toate acestea un caz cu deosebire interesant. E vorba de anumite date istorice, cari pot fi dispărute până şi din subconştientul nostru. La 18 Ianuarie 1925 s'a anunţat nimeni altul decât Tamerlan sau Timur-Leng, Asia, cuceritor din 1380, mort la Samarkand!

In asemenea şedinţe de scriptoscop s'au obţinut şi comunicări în cele mai felurite limbi. Una din ele, în limba cehă, ne-a făcut cunoştinţa căpitanului de tâlhari Babinsky, odinioară vestit. La sfârşitul acestei şedinţe, care a avut loc la mine acasă în seara de 22 Decembrie, am găsit pe un scaun portretul său, în ipostaza de graţiat, la vârsta de optzeci de ani, iar dedesubt propria sa iscălitură, cu creionul...

Red. şi admin. Bucureşti I, Str. Ing. Anghel Saligny 2 (Palatul S. A. «EMINESCU») Tel. 325/35 şi 346/0. — Abonamentul 500 pe an.

Telefon între avioane

Poşta engleză anunţă că de curând a avut loc o convorbire telefonică neîntreruptă, de 20 de minute, între două avioane, dintre cari unul sbura peste Buenos Aires (Argentinia), iar cellalt peste Sydney în Australia.

Avionul de deasupra oraşului Buenos Aires sbura la o înălţime de nouă sute de metri şi vorbea deasupra staţiunii de T. F. F. din Buenos Aires, care se afla în legătură cu Madrid. Apoi convorbirea fu îndreptată prin cablu la Rugby, de unde fu dusă prin fără-fir la Sydney.

O încercare tot atât de reuşită s'a făcut apoi între Los Angeles şi Sydney.

In ambele cazuri, convorbirile au fost auzite distinct.

40 de ani în puşcărie, nevinovat

Se anunţă din Dessau:

Acum peste patruzeci de ani s'a desfăşurat la Köthen un mare proces. După multe incidente, acuzatul a fost condamnat la puşcărie pe viaţă.

In satul vecin Drosa fusese ucisă o femee, şi bănuiala căzu pe un tânăr anume Hermann, care, ca moştenitor al victimei, putea avea interes ca ea să moară. Condamnarea sa fu pronunţată pe baza unor simple presumpţiuni.

Acum, după patruzeci de ani, un locuitor din Schönebeck mărturisi că a comis el crima din Drosa, şi Hermann, care a stat în puşcărie, nevinovat, timp de patruzeci de ani, a fost pus în libertate.

E cu desăvârşire prăpădit, şi trupeşte, şi ca inteligenţă.

Bastoane pentru orbi

D-şoara Guilly d'Herbemont din Paris a avut mişcătoarea idee de a oferi celor 5000 de orbi din capitala Franţei câte un baston alb, care să-i semnaleze binevoitoarei atenţii a populaţiei şi a agenţilor poliţieneşti. Iată mai sus pe generoasa donatoare distribuind asemenea bastoane orbilor şi oarbelor.

Un dans care durează de şease luni

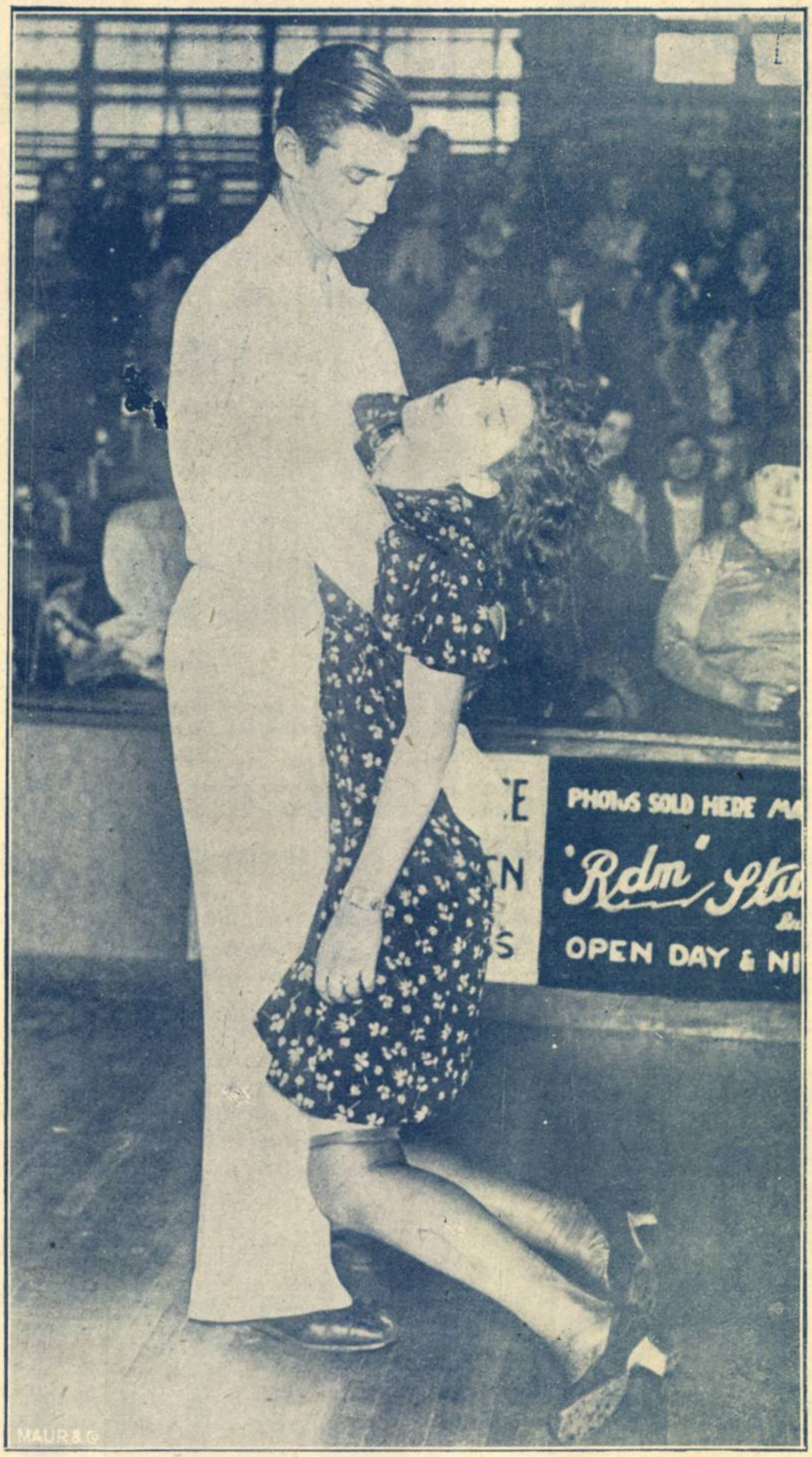

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

La Chicago continuă din ziua de 29 August 1930 un dans de durată. Mulţi dintre concurenţi s'au retras din primele săptămâni; mai dansează numai puţine perechi în stare de completă istovire, cu pauze prescrise de comisia organizatoare. Printre acestea sunt şi Frank Micholowsky cu sora sa Maria, pe cari îi vedem mai sus într'un hal fără de hal.

Einstein şi friptura de miel

Toată lumea urmăreşte cu interes şi respect tot ce spune Einstein despre teoria relativităţii.

Dar Americanii nu sunt mulţumiţi de câtva timp, dacă nu li se comunică cel puţin în fiecare zi câte o vorbă a lui Einstein, care zilele acestea se afla în California de unde urma să plece în curând înapoi în Europa. Deaceea, ziarele americane au căutat să reproducă vorbele savantului.

Intr'o zi au anunţat că Einstein a exclamat: «Ah! Minunat!»

O fi spus el oare cuvintele acestea importante când s'a uitat prin telescopul uriaş din Pasadena?

Nu, vorba sa fusese pronunţată în faţa unei fripturi englezeşti de miel, care i s'a prezintat la masă, sau mai bine zis ca un omagiu faţă de iuţeala cu care a sosit în California carnea aceasta de miel, care se mai afla în stare excelentă, cu toată depărtarea transportului. Carnea sosise adică în opt zile dela Londra la Pasadena, pe vapor şi cu avionul.

Dar nu trebue să fie cineva un Einstein, spre a admira această probă de progres technic în materie de comunicaţii moderne.

O aviatoare a făcut ocolul lumei

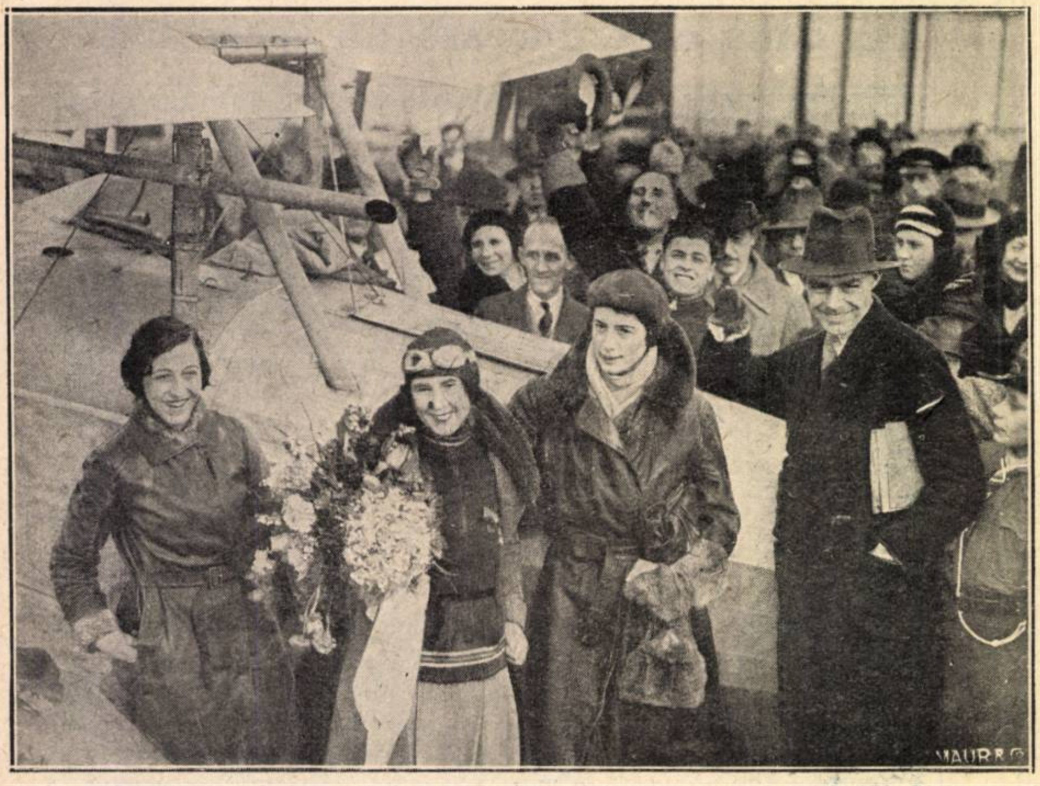

(Photo-exclusivitate Keystone)

D-na Victor Bruce (la mijloc, cu flori) *s'a întors deunăzi la Londra după ce a făcut în avion ocolul lumei și a fost sărbătorită de o mare mulțime, precum și de două alte aviatoare celebre: Amy Johnson* (stânga) *și Winifred Spooner* (dreapta).

Cea mai elegantă femee din România

O va alege „Oglinda Lumii" printr'un mare concurs cu premii senzaționale

România e reputată că are cele mai frumoase femei din Europa. Noi știm că și eleganța Româncelor e aproape imbatabilă. Și prin eleganță ținem să precizăm că nu înțelegem luxul costisitor. Elegantă e o femee care știe să poarte rochița cea mai simplă. O midinetă săracă poate fi mai elegantă decât o cucoană bogată cu toalete de zeci de mii de lei.

Eleganța nu este așa dar în funcție de costul rochiei, ci de felul cum aceasta e purtată.

Dar care e cea mai elegantă Româncă? In ce oraș, în ce județ se ascunde?

Iată de ce ne-am gândit să lansăm în «Oglinda Lumii» un concurs, pe care-l vom organiza pe județe și-l vom centraliza apoi în București, spre a găsi cea mai elegantă femee din România.

Premii cari vor face senzație în lumea feminină — și pe cari ne vom face plăcerea să le dăm în vileag în numerele noastre viitoare — vor recompensa pe alese.

Un juriu compus din personalități marcante ale vieței noastre artistice va laurea pe aleasă, după ce jurii separate vor fi selecționat, în toate centrele României Mari, pe cea mai elegantă femee din acele locuri.

Erich Maria Remarque

Pe frontul De vest, nimic nou

Se găsește la toate librăriile și la EDITURA «EMINESCU», București, Str. Parlamentului, 2

Contra lei 100 prin mandat poștal se trimite franco oriunde.

Un sistem ingenios

Consiliul comunal din Bernburg (Germania) a găsit un chip ingenios de a ajuta pe cei săraci. Și anume: s'au dat săracilor, în loc de bani, bonuri, în schimbul cărora căpătau de ale gurii de la locuitorii înstăriți.

Aceștia, la rândul lor, puteau plăti dările comunale prin aceste bonuri.

Costume burlești pe străzi

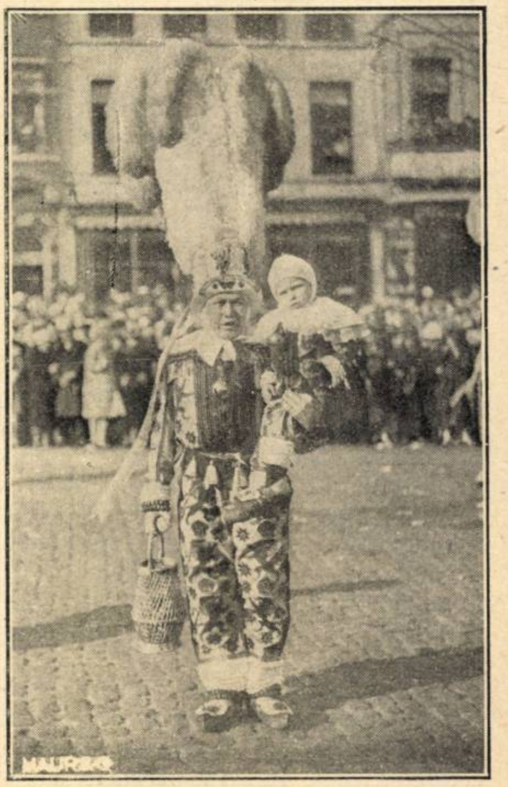

(Photo-exclusivitate Keystone)

Cu ocazia festivităților anuale de „Mardi-gras", este obiceiul ca în orășelul belgian Binche să circule pe străzi cortegii în costume pitorești. Unul din ele e fotografiat aci.

Actele unui mare proces

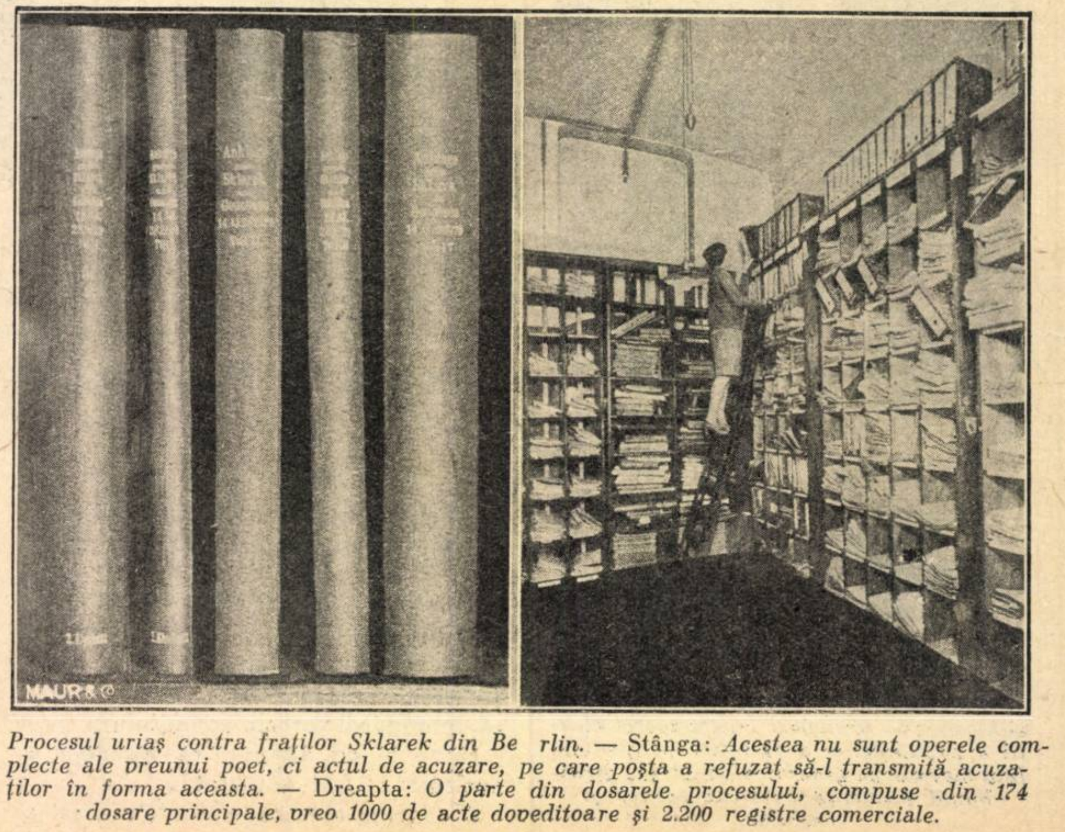

Procesul uriaș contra fraților Sklarek din Berlin. — Stânga: *Acestea nu sunt operele complecte ale vreunui poet, ci actul de acuzare, pe care poșta a refuzat să-l transmită acuzaților în forma aceasta.* — Dreapta: *O parte din dosarele procesului, compuse din 174 dosare principale, vreo 1000 de acte doveditoare și 2.200 registre comerciale.*

Șampionatele europene de ski din Oberhof

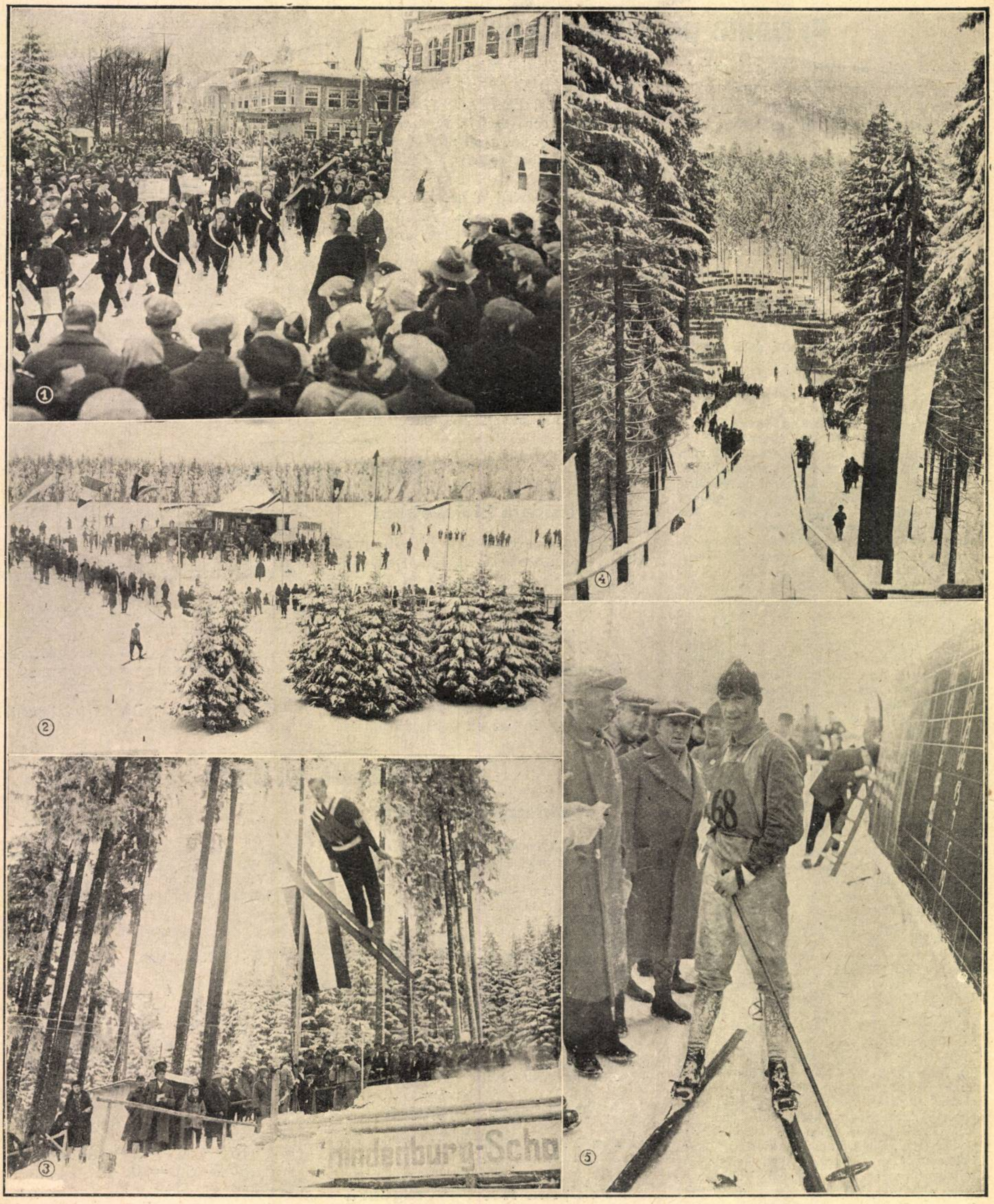

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Luptele internaționale pentru șampionatele europene de ski, de sub patronajul prezidentului Hindenburg, s'au desfășurat la Oberhof (Turingia) în fața unei asistențe numeroase. Fotografiile noastre arată: 1. Defilarea echipelor naționale înainte de începerea luptelor. — 2. Un aspect al startului și potoului pentru cursa de lungime. — 3. Tânărul Norvegian Birger Ruud, care a făcut o săritură de 58 metri. — 4. Norvegianul Gröttumsbraaten, care a fost proclamat șampion al Europei, făcând săritura sa magistrală. — 5. Acelaș, după cursa sa de distanță.

Cărți sau cinema?

S'a făcut o socoteală că în Statele Unite, unde populația e de 125 milioane, lumea cumpără pe an cam 200 milioane de cărți. Mulți împrumută cărți din biblioteci.

Socotind pe toți la un loc, în această țară vin de fiecare locuitor cam 7 cărți pe an.

Cheltuelile ce le fac oamenii cu cinematograful, sunt de vreo 17 ori mai mari ca banii dați pe cărți. Iar pentru plimbări cu automobilul, locuitorii din Statele Unite cheltuesc de 20 ori mai mult de cât cu cumpărarea de cărți.

Pagina problemelor

Premiile pe luna Martie

Din sutele de deslegări primite la redacţie, am găsit un mare număr care meritau a fi premiate. Regretăm mult că nu putem acorda, de-ocamdată, mai mult de 3 premii lunare.

Cei 3 noui premianţi ai lunei Martie sunt d-nii:

1) *I. PAREPEANU, elev cl. VII-a Liceul «Dr. I. Meşotă» (Braşov).*

2) Sever *CONSTANTINOPOL elev cl. IV a Seminarului Pedagogic Universitar (Iaşi).*

3) Spiru *N. TRAVLOS (Brăila).*

Premiile constând în 10, 8 şi 6 broşuri din Biblioteca ştiinţifică «Orizontul», au şi fost trimise de Ad-ţia revistei.

Revista noastră a acordat dar 12 premii până în prezent. In No. 9 am publicat lista tuturor premianţilor în ordinea alfabetică.

Numele deslegătorilor

Am mai primit soluţiuni dela următorii cititori şi cititoare:

Ovidiu Idriceanu (Bârlad), Const. Banu elev Şc. de Artilerie (Timişoara), Valeriu Degan elev lic. Brediceanu (Lugoj), Dan Florescu (Roman), N. Gr. Arsene elev cl. VI-a (Chişinău), d-ra Aurora Marinescu (Turnu Măgurele), Sever Constantinopol elev Seminarul pedagogic universitar (Iaşi), D. Niţulescu conductor de lucrări technice (Galaţi), Serge Şişco (Noua Suliţa), Theodor Stoicescu (Ploeşti), I. Parepeanu elev cl. VII-a (Braşov), Spiru N. Travlos (Brăila), I. G. Larsy (Bucecea), Sami Strulovici (Loco), Const. Divitari (Podul Turcului), Sigmund Boniawsky (Câmpina), Leo Blank (Tighina), d-ra Gella Derioiu (Bucureşti), Ion Târlăgeanu (Cahul), Vladimir Smienod (Cahul), d-ra Ileana Ionescu (Bucureşti), d-ra Maria Trivale (Piteşti), Anton Movilă (Chilia Nouă) d-ra Ana Stoicescu (Ploeşti), C. S. Haché (Bucureşti), d-ra Rozalia Eherla, elevă cl. II-a gimnazială (Oraviţa), Efrem D. Grobeiu elev-sergent Şc. mil. de Infanterie (Sibiu) Gicu M. Tacu (Bârlad), Niculae Neicu (Bucureşti), Alex. Sassu (Paşcani), Gh. Grigorescu (Paşcani), Ionel Herţanu (Brăila), I. Pâslaru (com. Melci jud. Buzău), Petru Ionaşcu (gara Titu), I. Fulger (Cahul), Gh. Păcuraru (Ploeşti), d-ra Lucia Moga (Beiuş), Gh. M. Voiculescu învăţător (com. Bratin jud. Argeş), d-ra Elena Manciu (Ploeşti), Vasile Gherman elev Şc. Normală (Oradea), Victor Gora (Chişinău), Const. Creţu (Bucureşti), Petrica Ţapu (Bucureşti), Scarlat Dumitrescu (Bucureşti), T. I. Djonat elev lic. «Alecu Russo» (Chiştnău), Gh. Andronic (Bucureşti), Ionel Popa (com. Olteniţa jud. Ilfov), d-ra Ecaterina Stan (Sulina) Gh. Russu (com. Mălaia, jud. Dolj), Andrei Chirilă elev cl. VI-a (Timişoara), Ion P. Voinea (Bucureşti), d-ra Elena Vasilescu (Brăila), Sandu Schwartz elev cl. IV sec. (Bucureşti), Mitică Ciurescu elev cl. IV şc. Normală (Bârlad), Alex. Frişberg (Galaţi), Gogu Popescu (Giurgiu), Cristian Tr. Boicescu elev cl. 5-a (R. Vâlcea), d-ra Tina Graur (Galaţi), Theodor N. Costăchescu (Brăila), d-ra Lucia Spirescu (Bucureşti, Alex. Savin (com. Baia, jud. Baia), Const. Chicoş (Bârlad), d-ra Letiţa Codea (com. Şibot, jud. Hunedoara), Const. Cristescu-Mina (Călăraşi), d-ra Felicia Dimitriu (Comana. jud. Vlaşca), Valerian I. Nica elev Şc. Militară Aeronautică (Mediaş), Aron Dascălu (Darabani), G. Tomescu, perceptia I (Focşani), d-ra Bertha Goldman (Bucureşti), d-ra Yolanda Nicoară (Focşani), d-na Viorica căpitan Chirescu (Craiova), d-ra Dacia Musceleanu (Caracal), d-ra Eugenia Armeanu (com. Şibot jud. Hunedoara), Ioan Nistor elev (Oradea), Nicu Zircas (Galaţi), Alex. Benigal (Braşov), Emil Lenuţiu elev cl. VII-a (Timişoara), M. Florescu, Serviciul Dom. Militare (Craiova), Ilie Ciobanu (Cernăuţi). d-ra Maria Munteanu (Roman), Emanuel Th. Gheorghiu elev cl. VII-a (Galaţi), Silvan Martin-Dische (Cernăuţi), Adolf Buium elev Şc. Comercială (Bucureşti), Vichente Miclău elev Şc. Com. Sup. (Lipova, Banat), Saul Schofferman (Botoşani), Niţă M. Puţureanu (Craiova), d-ra Penelope, Fortuneanu (Turnu Măgurele), Gh. Pleşeanu, funcţionar (Moreni), Ştefan M. Nedeianu elev cl. VI-a Liceul Militar (Iaşi), Stoica Florea elev cl. VI-a Liceul Militar (Iaşi), Tănăsescu Lucian, elev cl. VI-a Liceul Militar (Iaşi), Hariton Dragomirescu (Ploeşti), Nicolae Giurgiu, com. Sitani (jud. Bihor), I. Mănescu, com. Isvoranu (jud. Buzău), Panait A. Paţijcă (com. Isvoarele, jud. Prahova), d-ra Margareta Apostolescu, elevă (com. Drăuşeni, jud. Târnava Mare), Liviu Codreanu, Banca Naţională (R. Sărat), d-ra Silvia Codreanu, Banca Naţională (R. Sărat), d-ra Lala Delia Sporea (Orşova), Gogu Rădulescu (com. Cricov, jud. Dâmboviţa), Titi Ionescu elev Şc. Com. Sup. (Işalniţa, jud. Dolj), Gh. Mateiu elev mecanic (Oradea), d-ra Bertha Goldman (Loco), Iordan A. Tănase (Constanţa), Benigal A. Alexe (Braşov), Kristian Boicescu elev (R. Vâlcea), d-ra Paula Demetrescu (Bucureşti), Sorel Avramescu (Constanţa), Gh. I. Bărlădeanu (Bârlad), Petre Popescu, student (Bucureşti), Al. Dobrinescu-Aledo, elev cl. 7-a (Bârlad), Traian Ionescu (Bârlad), C. S. Haché (Bucureşti), Mircea Rădulescu (Timişoara).

Restul deslegătorilor în numerele viitoare.

Noui probleme

Problema biciclistului

Cât timp îi trebue unui biciclist pentru a parcurge şoseaua Bucureşti-Chitila, de 18 km., cu o viteză de 6 m. pe secundă?

Zborul spre lună

Presupunând că ar fi aer în spaţiul sideral, în cât timp am putea pleca în lună cu un avion autogir, care ar zbura drept în sus cu o iuţeală de 144 km. pe oră, ştiind că distanţa dintre lună şi pământ e de 390.000 km.?

Problema creditului agricol

Un ţăran împrumută 25.000 lei cu 5% dobândă compusă.

Ce anuitate va trebui să plătească pentru achitarea acestui împrumut în 20 de ani?

Ce dobândă va plăti în total pentru capitalul împrumutat?

Soluţiile primite

Problema măgarului

D-l ALEXANDRU SASSU *(Paşcani) a calculat că măgarul a parcurs în total 1720 metri la urcuş şi lunecuş, în loc de 100 m. distanţa până la stâncă.*

A făcut 91 de urcurşuri a 10 metri şi 90 lunecuşuri a 9 metri.

Problema melcului

D-ra GELLA DERIOIU *(Bucureşti) a calculat că melcul va urca zidul în 19 zile.*

Alţi cititori sunt de părere că melcul va urca zidul în 20 de zile, ceeace e inexact.

Alţii au găsit 18 zile (?) şi 19½ (??).

Problema Arabului

D-ra MARIA MUNTEANU *a rezolvat problema arabului, găsind că avea 36 de oi.*

Problema No. 1 de algebră

De o jumătate de an problema noastră de algebră continuă a pasiona tineretul liceelor ,şi poşta ne aduce mereu diverse rezolvări din cele mai interesante.

Problema e următoarea:

A se găsi cele două necunoscute ale sistemului de două ecuaţii.

$$x + \sqrt{y} = 11$$

$$y + \sqrt{x} = 7$$

Iată operaţiile făcute de d-nii LAMATIC V. şi STOICA FLOREA, ambii elevi cl. VI-a Liceul Militar Iaşi:

Sistemul nostru devine, însemnând:

$$y = v^2$$
$$x = u^2$$

şi înlocuind mai sus:

$$u^2 + v = 11$$
$$v^2 + u = 7$$
$$u = 7 - v^2$$
$$(7 - v^2)^2 + v = 11$$
$$49 + v^4 - 14\,v^2 + v = 11$$
$$v^4 - 14\,v^2 + v + 38 = 0$$

Am obţinut o ecuaţie de gradul al 4-lea şi o rezolvăm admiţând o rădăcină prin divizorul lui 38 care e 2 şi o înlocuim în ecuaţie.

$$16 - 56 + 2 + 38 = 0$$
$$56 - 56 = 0$$
$$\text{Deci } v = 2$$
$$u = 7 - v^2$$
$$u = 7 - 4 = 3$$
$$u = 3$$
$$x = u^2 = 9$$
$$y = v^2 = 4$$

Rădăcinile găsite sunt dar

$$x = 9$$
$$y = 4$$

*

Restul soluţiunilor în numerele viitoare.

Prezidentul Masaryk a împlinit 81 de ani

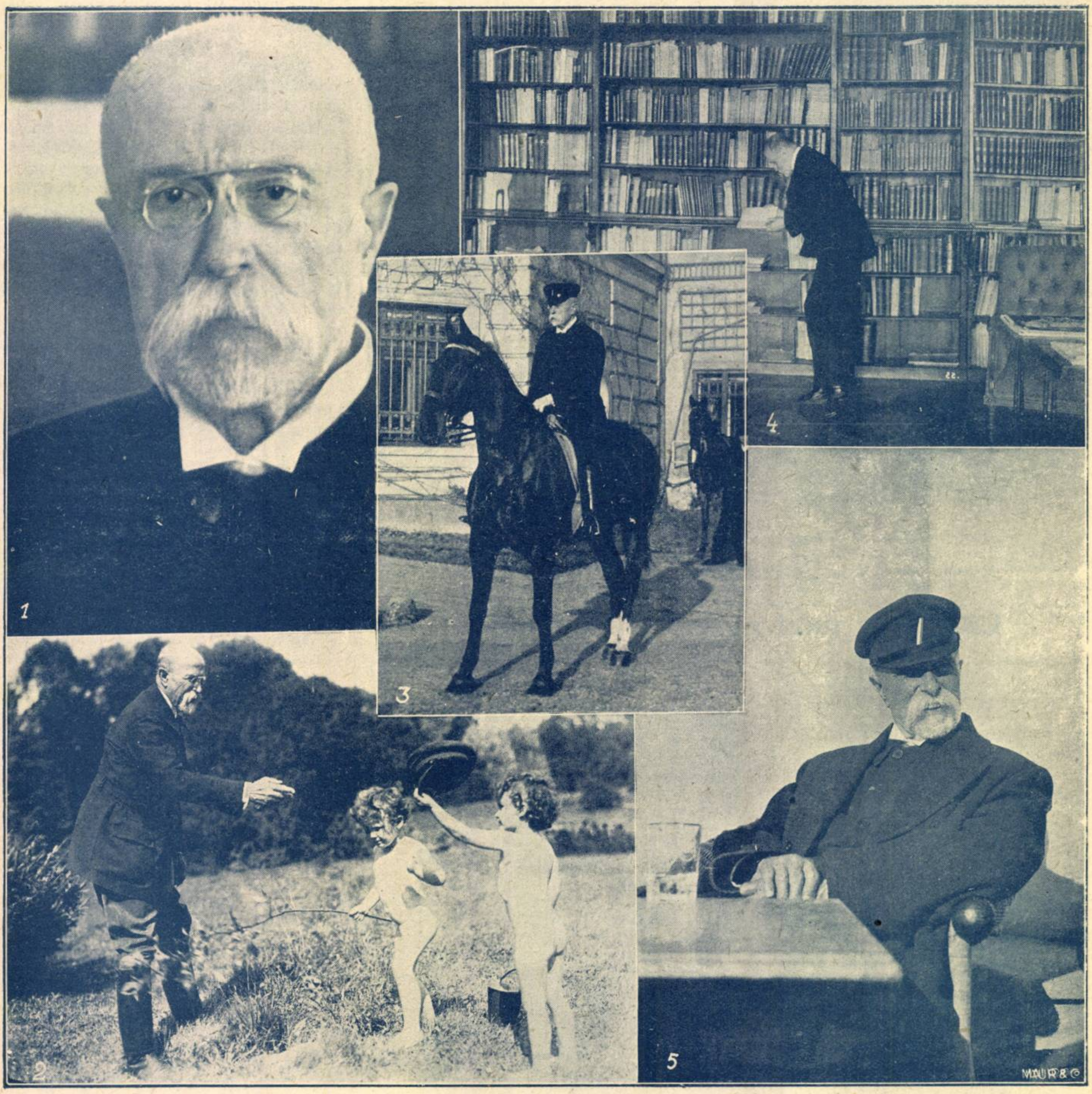

In ziua de 7 Martie, d. T. Masaryk, care deține din 1920 înalta demnitate de prezident al Republicii cehoslovace, a împlinit vârsta patriarhală de 81 de ani. Iată câteva fotografii interesante: 1. O recentă fotografie a prezidentului Masaryk. — 2. Prezidentul, în grădina castelului său Lamy de lângă Praga, se joacă cu nepoții săi. — 3. Prezidentul Masaryk mai călărește cu multă plăcere, cu toată vârsta sa inaintată. — 4. Prezidentul Masaryk în biblioteca sa, unde își petrece citind toate orele libere. — 5. O altă fotografie recentă a prezidentului.

Moștenitoare găsită prin radio

Subretei pariziene Yvette Jariel i-a căzut o avere din cer, în cel mai strict înțeles al cuvântului.

Zilele acestea, directorul ei primi o scrisoare, prin care un abonat la radio din Normandia îl întrebă dacă Yvette Jariel își exercită arta sub adevăratul ei nume.

«De ani de zile», scria omul, «caut o nepoată cu acest nume, căreea vreau să-i predau o moștenire».

D-șoara Jariel și-a perdut tatăl la vârsta de trei ani, și cum mama ei s'a recăsătorit, copilul a fost înstrăinat de familie. Când d-șoara Jariel a debutat acum un an, ea a adoptat un pseudonim, dar când a obținut primul succes, și-a reluat adevăratul nume.

Noui descoperiri

«Criza» nu împiedică săpăturile arheologice.

In Egipt s'a desgropat o foarte veche mumie, purtând o coroană de aur.

In Yucatan s'a coborât din avion, cu parașuta, un explorator care a aterizat fără incidente într'un oraș, despre care se presupune că e plin de comori.

In nordul Mexicului, niște indigeni ar fi descoperit ne mai auzite tezaure, numai prin evocarea morților...

ERNST GLAESER

Contingent '924

Se găsește de vânzare la toate librăriile și la Editura «EMINESCU», București I, Strada Parlamentului 2.
Contra lei 100 prin mandat poștal se trimite franco oriunde.

O invenție senzațională: glasul artificial

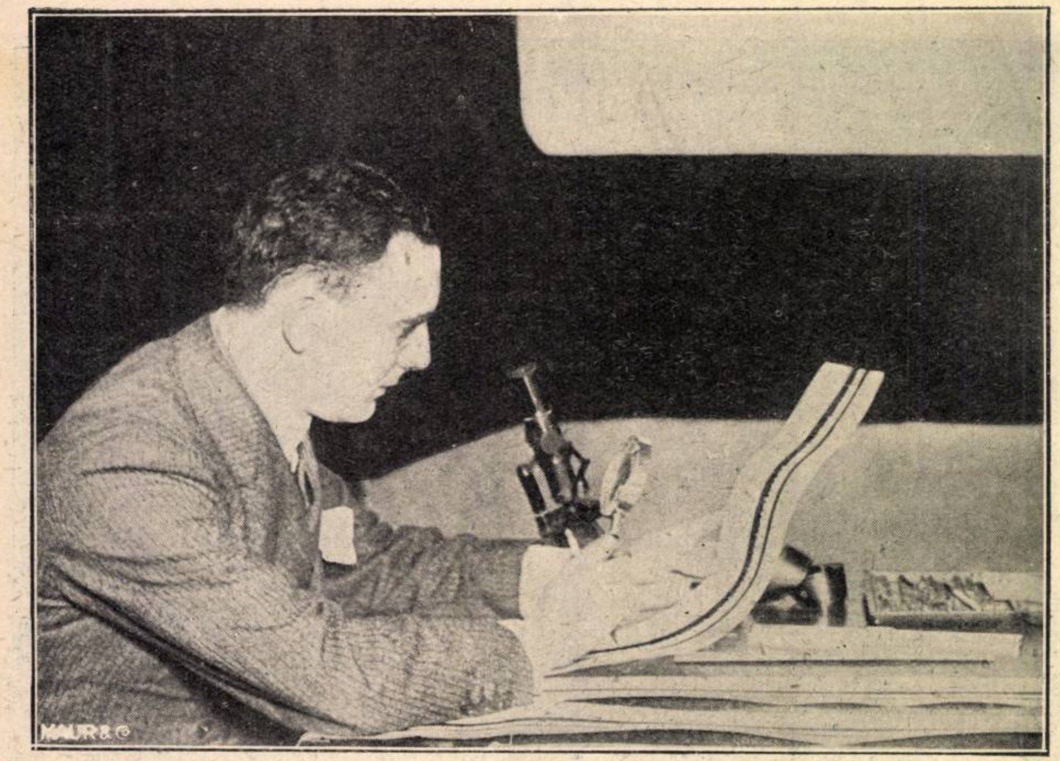

(Photo „The New York Times". Ltd.. Berlin)
Mr. E. A. Humphriss, directorul unei societăți de filme din Londra, a inventat mijlocul de a produce cuvinte vorbite, care nu au fost pronunțate de un glas omenesc. Linia dințată, desenată de Humpriss pe o fâșie specială, re prezintă sunete cari, combinate, produc vo cea artificială. Iată aci pe inventator cu „fâșia glasului".

Căsătoria unui polițist cu o polițistă

(Photo-exclusivitate Keystone)
Miss Florence Browning, care se află de cinci ani în serviciul poliției engleze, s'a căsătorit cu polițistul londonez Robert Savage. Sergenți de stradă au format garda de onoare a acestor doui polițiști, în momentul când au părăsit biserica, după celebrarea cununiei.

Sălbătecie

La Chicago, niște tineri deghizați au târât pe un om de 54 de ani până într'un cimitir din împrejurimi. Aci îl legară de o cruce și îl torturară lent...

Apoi au dansat în jurul lui, până au obosit. După aceea s'au gândit să se mai distreze. Și le veni o idee năstrușnică: înmormântară de viu pe nenorocitul crucificat! Il băgară într'un cosciug, pe care îl acoperiră cu pământ.

Gemetele victimei atraseră din fericire atenția unor fermieri cari treceau pe acolo. Ei descoperiră imediat sicriul, îl deschiseră și îl salvară pe nenorocit.

Toate astea s'au petrecut în anul de grație 1931.

Un basm pe roți

Se anunță din Londra că s'a expediat de acolo, spre Indii, cel mai prețios automobil ce s'a fabricat vreodată. E vorba de automobilul pe care și-l comandase maharadjahul din Patiala și care a fost predat acum.

Ferestrele mașinei sunt astfel construite, că se poate vedea prin ele când ești înăuntru, dar nimeni nu poate vedea de afară interiorul automobilului. Reflectorul are o putere de 250.000 lumânări. Raza lui ar fi de un kilometru în lungime.

Automobilul mai conține un tanc de apă dulce cu o instalație egipteană de spălat, din argint, iar perdelele de mătase grea transformă interiorul mașinei în paradis. Se servește pe porțelan vechiu chinezesc și cu tacâmuri antice de argint.

Pe unul din pereți se află o instalație pentru adăpostirea a șeapte puști și a unui cazan pentru transportarea gheței.

Trebue să citiți

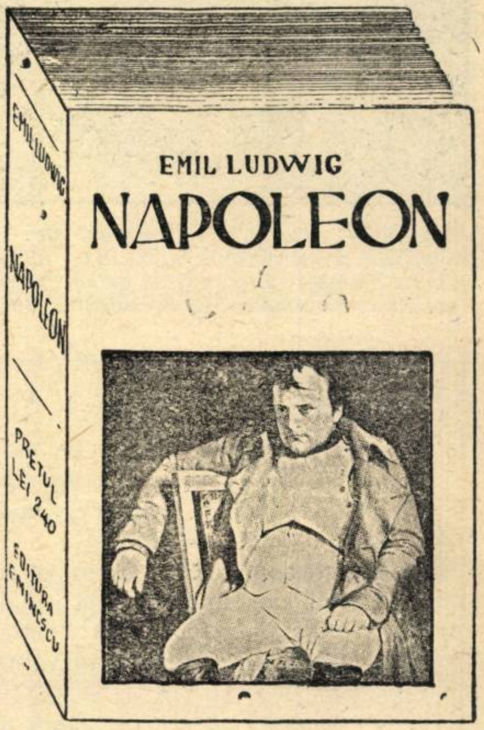

O CARTE FARA PRECEDENT

Se găsește la toate librăriile și la Editura „EMINESCU", București I Strada Anghe Saligny No 2.

Atentatul contra regelui Ahmed Zogu

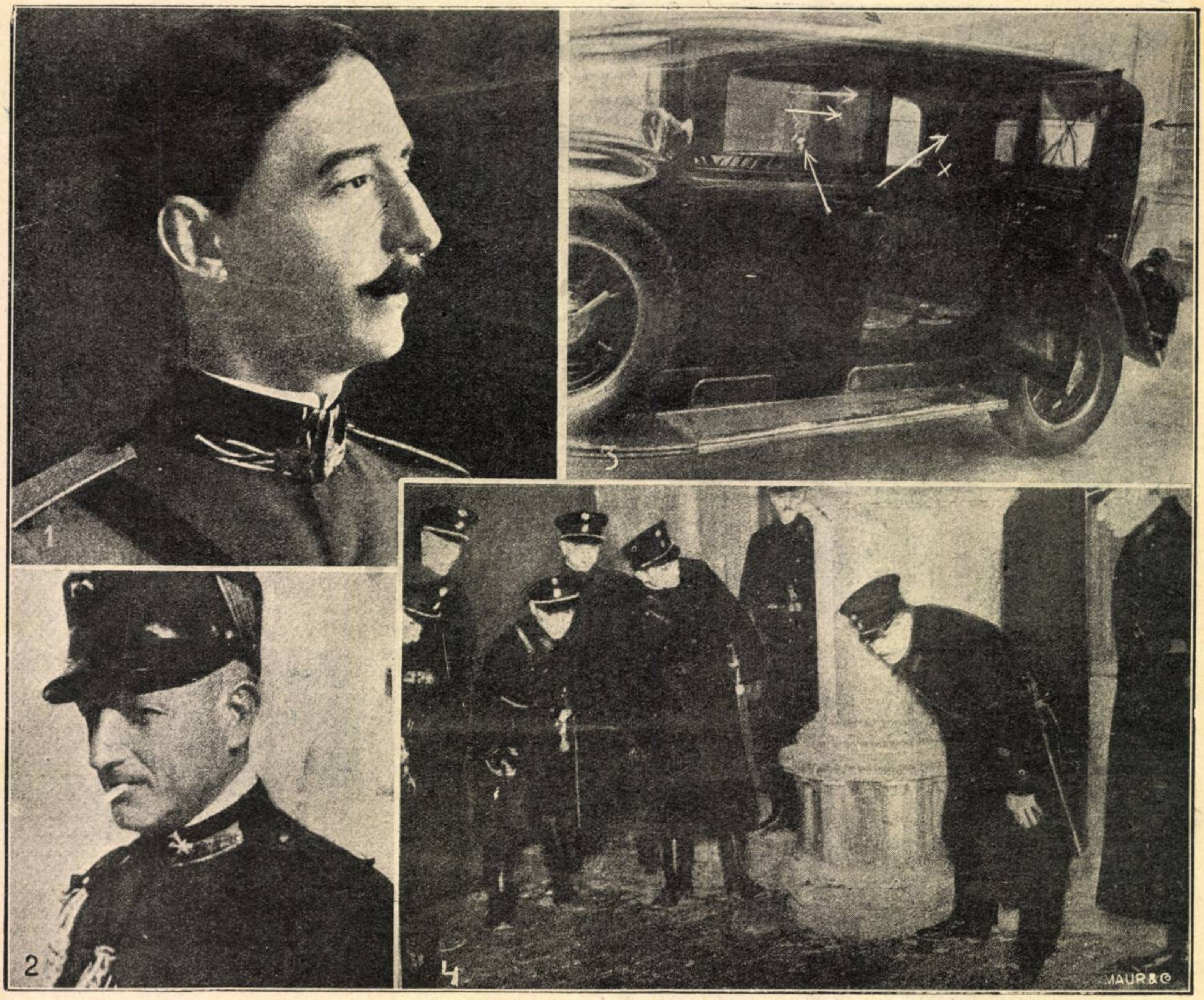

Fotografii luate cu prilejul recentului atentat, comis, în fața Operei din Viena, împotriva regelui Ahmed Zogu al Albaniei: 1. Regele Ahmed Zogu, care a rămas neatins. — Aghiotantul regal maior Leş Topollai, care, stând pe scara automobilului, a fost ucis. — 3. Automobil găurit: săgețile arată direcția împuşcăturilor; crucea indică locul unde şedea regele. — 4. Poliția caută proiectile, pe locul atentatului.

Poznele unui general

Generalul Anton von Galgotzy, fost generalisim al armatei austro-ungare, care a murit de curând la vârsta de 93 de ani, era reputat în armata lui Franz-Joseph din cauza originalității sale, şi era temut din cauza spiritului său caustic.

Mai era cunoscut şi ca cel mai prost îmbrăcat ofițer din toată armata.

Intr'o seară, la un prânz de gală, el se prezintă îmbrăcat cu o simplă tunică.

Arhiducele Frederic îl rugă să se ducă să pue o uniformă mai convenabilă. Generalul von Galgotzy se întoarse în mare ținută. Se servea atunci supa, în care generalisimul îşi băgă braţul stâng până la cot. Comesenii fiind uimiți, el strigă:

— Nu eu am fost invitat la masă, ci uniforma mea. De aceea i-am dat să guste din această excelentă supă...

Poznele sale au împiedecat avansarea lui la gradul de mareşal.

Un truc herculean

(Photo „The New York Times" Ltd., Berlin)

Marinarul american Sando Bremley, depe vasul de răsboi „Monaghan", e atât de voinic, încât zece alți marinari, cari îl trăgeau în dreapta şi în stânga, nu au fost în stare nici să-i desfacă brațele de Hercule. El recurge de sigur la un truc necunoscut altora.

PAGINA FEMEII

Prima astronomă germană

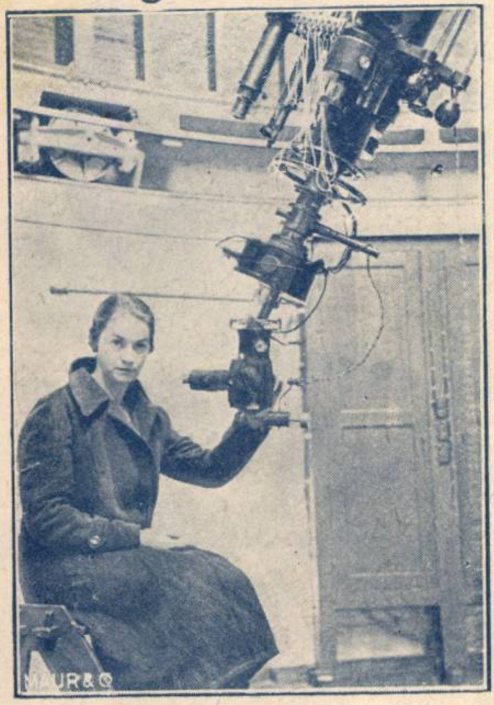

(Photo „The New York Times")

D-şoara dr. Margarete Güssow, prima astronomă germană, în fața unui telescop dela Observatorul din Neu-Babelsberg lângă Berlin.

Gânduri

Nu se poate domni asupra sufletelor, decât prin calm.

Ernest Legouvé

*

Păcatul e, încă, mai preferabil decât ipocrizia.

D-na de Maintenon

Mormântul umed al miresei

In Decembrie trecut, în ajunul Crăciunului, s'a produs o catastrofă navală în apropiere de Läsö (Danemarca). Vaporul finlandez «Oberon» s'a ciocnit în ceață cu un alt vapor finlandez, şi s'a scufundat.

Printre victimele catastrofei era şi o tânără fată irlandeză, logodnica unui căpitan englez de vapor; ea se afla în drum spre Anglia, spre a se mărita acolo.

Zilele acestea, căpitanul englez, care face cu vaporul său cursa Copenhaga-Hull prin Kattegat, trecu pe la locul catastrofei. Era în zori de zi.

La ordinul căpitanului, maşina fu oprită, luminile stinse şi tot echipajul se strânse pe punte.

Apoi căpitanul aruncă în valuri o coroană de lauri cu garoafe şi mirt.

Vaporul rămase două minute nemişcat, după care îşi continuă drumul.

Statistica sărutărilor conjugale

Asta a socotit-o un Englez mort de curând. Adică el a numărat toate săruturile schimbate între el şi soția lui, în toată vremea căsniciei lor de 20 ani.

Şi a găsit că: în anul întâi al căsniciei s'au sărutat de treizeci de mii de ori, adică una sută sărutări pe zi. In anul al doilea de căsnicie săruturile au scăzut la jumătate. In anul al treilea de căsnicie s'au sărutat numai de zece ori pe zi. După cinci ani au ajuns să se sărute numai de două ori pe zi, dimineața şi seara. Aşa (cu 2 săruturi pe zi) au dus viața până la al 15-lea an al căsniciei. Apoi le-au rărit şi pe astea, până au uitat să se mai sărute.

La prima vedere

— Acesta e Hugo. Gerda s'a îndrăgostit de el la prima vedere.

— Atunci dece nu s'a măritat cu el?

— L'a mai văzut pe urmă de câteva ori.

Revine moda veche

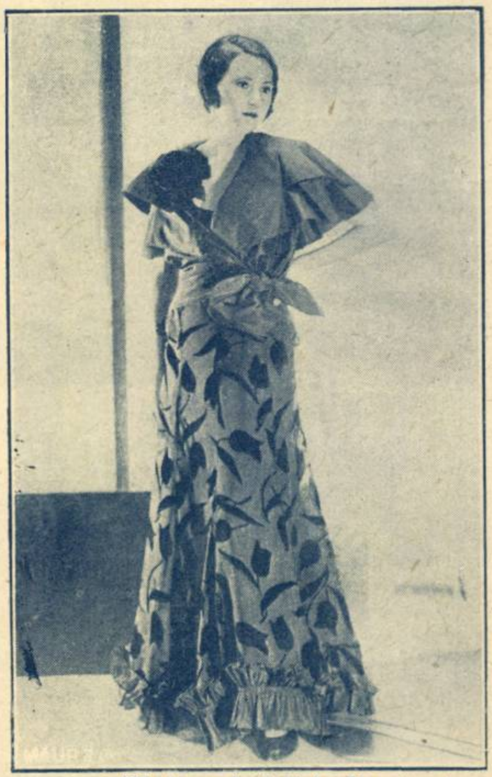

(Photo-exclusivitate Keystone)

O toaletă de seară, care aminteşte mult moda dinaintea rochiilor scurte. E din două nuanțe de verde: flori de catifea verde închis pe voal Georgette verde pal. Mâneci de tafta, largi, completează modelul, dând impresia unei cape scurte.

Repetițiile unui corp de balet

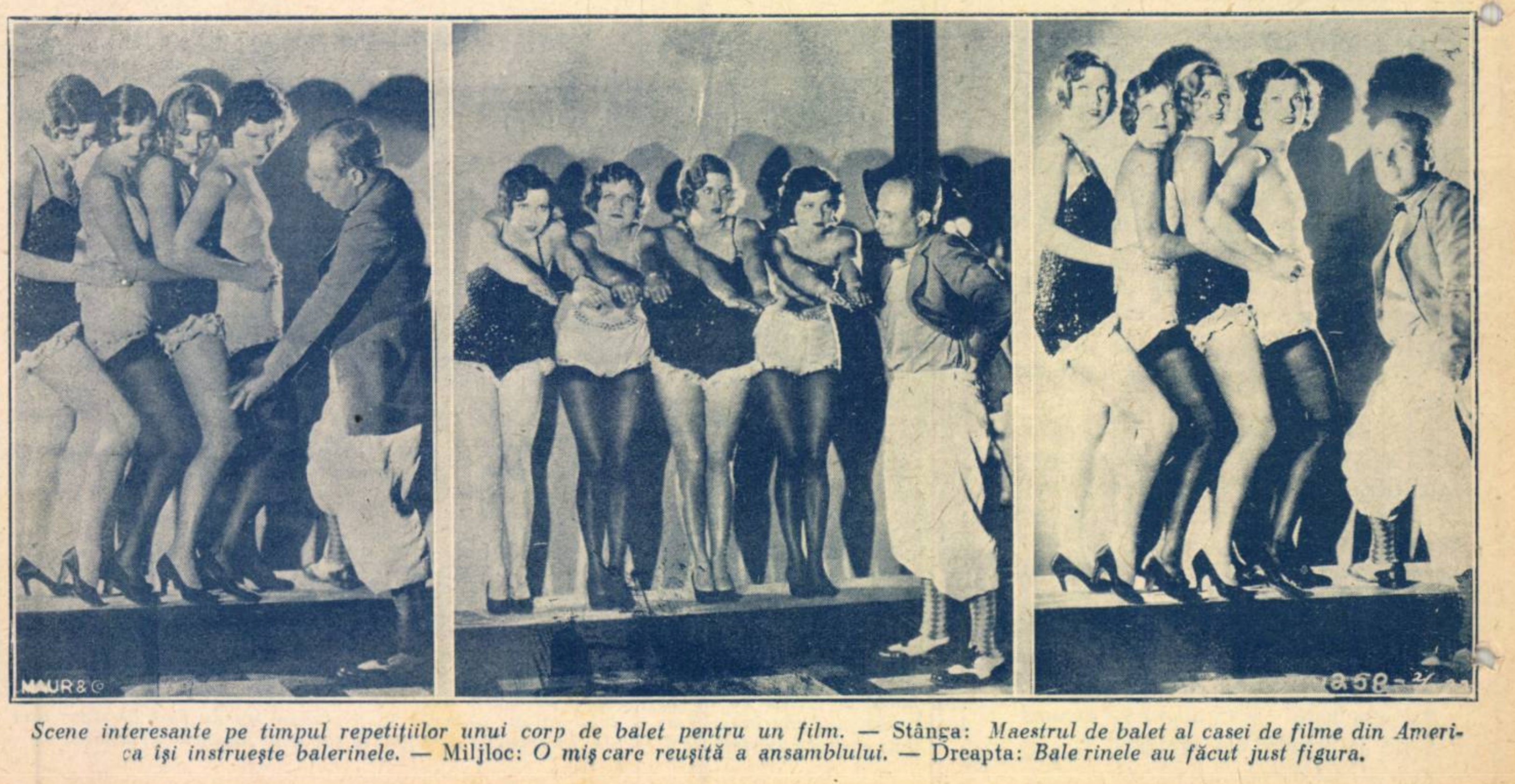

Scene interesante pe timpul repetițiilor unui corp de balet pentru un film. — Stânga: *Maestrul de balet al casei de filme din America îşi instrueşte balerinele.* — Miljloc: *O mişcare reuşită a ansamblului.* — Dreapta: *Balerinele au făcut just figura.*

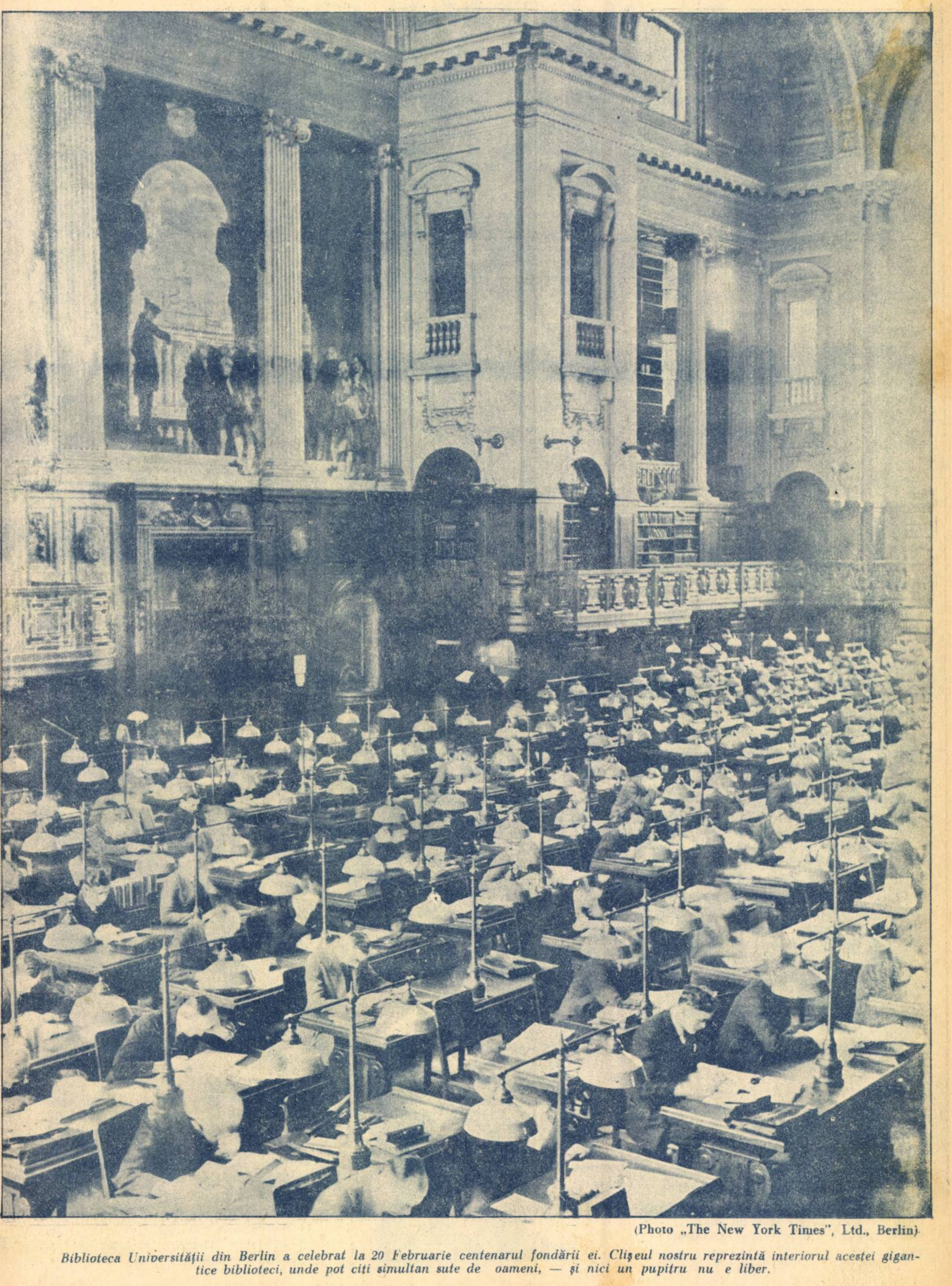

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin).

Biblioteca Universităţii din Berlin a celebrat la 20 Februarie centenarul fondării ei. Clişeul nostru reprezintă interiorul acestei gigantice biblioteci, unde pot citi simultan sute de oameni, — şi nici un pupitru nu e liber.

Sunt bărbaţii răi?... Sunt femeile martire?...

La marele avocat parizian Campinchi.

Cancelaria și sala de așteptare nu prezintă nimic remarcabil. Nu sunt împodobite cu tablouri și cărți superbe, nici cu rarități și antichități, nici cu amintiri dela bărbați de Stat, actrițe și mari duci, nici cu statui, portrete și desenuri reprezentându-l pe „maestru". Se vede numai bustul de teracotă al d-nei Sévérine și pe perete portretul ei, cu o dedicație spirituală. Pe un mic suport, fotografia, tot cu dedicație autografă, a lui Henri Robert, renumitul „bâtonnier" al baroului din Paris.

Maître César Campinchi nu mai are de mult nevoe de reclamă: numele său a devenit o concepție. De două decenii e, alături de „bâtonnier", cel mai mare avocat al Franței.

Corsica, patria căpeteniilor de bandiți și a cuceritorilor lumei, a dat baroului francez pe cei doi mari avocați Campinchi și Morro-Giafferi. Dar Campinchi nu e bărbat de Stat și om politic ca Morro, nu e om de lume ca Maurice Garçon, nu e comunist ca Berthon sau Torrès, nici șef de partid ca Longuet, și nu scoate ochii lumii cu averea sa ca Raymond Hubert. Maître Campinchi e numai avocat. (Până și soția sa e o distinsă avocată: Maître Landry).

Procesele în care a pledat Campinchi, ar umple multe volume de romane: poate că nici el nu și le reamintește pe toate; de mulți ani, numele său e legat de toate afacerile mari.

A reprezentat familia ucisului Petliura contra lui Schwartzbard, a apărat pe revoluționarul agent provocător Garibaldi, cași pe Lacaze în chestia obligațiunilor ungare falsificate. Totuși, César Campinchi nu este numai avocatul „afacerilor mari", ci în măsură mai mare al divorțurilor. In sala sa de așteptare, mobilată simplu, dar cu gust, te plictisești mult mai puțin decât în sălile arhipline de curiozități ale celorlalți mari „maîtres". Aci șed femei frumoase, pe figurile cărora se citește încordare. Parfumuri discrete umplu atmosfera...

După o doamnă minunat de sveltă — povestește un ziarist — îmi vine și mie rândul. Aproape nu văd gestul invitător al lui Campinchi, într'atât mă captivează femeea aceasta superbă: un portret viu de Reynolds... dar în ediție pariziană.

DE DRAGUL COPILULUI...

— O admiri pe doamna? surâde maestrul Campinchi. D-na D..., soția cunoscutului mare financiar, despre care se vorbește acum mult în legătură cu afacerea Oustric. Dar te rog să nu-i spui numele. Un proces de divorț, și foarte penibil. Mă preocupă de luni de zile...

— Care e motivul divorțului? întreabă ziaristul.

— *Pretextul* divorțului... brutalitate. Inchipuește-ți: în cursul unui conflict familiar soțul, om violent, apucă deodată, cuprins de un acces de mânie furioasă, pe băețașul său de cinci ani, care dase prilejul certei, și îl trânti atât de violent de peretele elegantei sufragerii, încât copilul a zăcut multe săptămâni grav bolnav...

— Atunci procesul nu poate fi atât de complicat. Pur și simplu: lovire și rănire.

— Firește. O convietuire mai departe ar fi o periclitare a vieții... Vinovat e soțul. Dificultatea constă însă în aceea că frumoasa femee iubește pe altul... Acesta e și motivul real al pomenitului conflict.

— Și soțul nu vrea s'o cedeze altuia pe soția sa?

— Nu așa! Dificultatea e de altă natură. Dar faptul acesta procură omului arme, de care se servește spre a i se lăsa lui copilul. Nu din răsbunare: din adevărată iubire de părinte. El adoră copilul pe care l-a asvârlit de perete. După fapta aceasta, era cât p'aci să se sinucidă...

— Dar femeea? Se teme de sigur să lase copilul pe mâna unui tată atât de brutal?

— Nu știu dacă are teama aceasta. Fapt e că-și adoră și ea copilul, și nu poate și nu vrea să renunțe la el. Lupta aceasta durează de ani de zile, și am început să cred că nu se va ajunge la divorț. Femeea va renunța mai de grabă la amant decât la copil. Și bărbatul o va ierta, căci așa vrea... cea de-a treia putere: copilul.

SOTUL TERIBIL

— Aveți aerul, întreabă ziaristul, că considerați pe bărbați drept oameni răi. Dar femeile nu sunt niciodată rele?

— Niciodată! răspunde foarte serios maestrul Campinchi. Femeea își iubește copilul: simțământul acesta e în instinctul ei, în firea ei primitivă. Femeea suferă și nu vrea decât ceeace e voința și intenția lui Dumnezeu. In termen mijlociu, pot afirma că în toate procesele de divorț cel vinovat e bărbatul! Excepții găsim numai la bogătași, cari concep greșit toată instituția căsătoriei, deoarece contractează căsătoriile aproape numai din considerații materiale, economice; aci, deobicei, nu e vinovat bărbatul și nici femeea, ci lipsa comună de bani sau rapacitatea comună.. Pentru oamenii aceștia, căsătoria e o afacere, și fiecare caută să înșele pe cellalt. Când cel păgubit descoperă apoi mașinațiunile tovarășului, el cere disolvarea asociației... Dar în asemenea procese nu-mi place să pledez.

— Opera unui avocat de divorțuri nu poate fi în genere plăcută.

— Nu tocmai! Sunt și unele cazuri complicate. Dar în cea mai mare parte, soțul se dedă la brutalități contra femeii, pentrucă e mai slabă.

POMUL DE CRACIUN

— Sunt însă — a adăogat marele jurisconsult — și cazuri când avocatul simte o adevărată plăcere și o satisfacție interioară să apere pe una din părți. O asemenea sentință, un acord atât de binefăcător, mi-a hărăzit de curând soarta.

„Pe când aci mă așteptau numeroase doamne, auzeam la Curtea cu jurați verdictul.

«Iți reamintești cazul d-nei Gérard? Sărmana fusese atât de chinuită de soțul ei, încât sări, în iarna anului 1928, cu copilașul ei în brațe, în canalul Saint Martin. Din fericire a fost salvată la timp. Ea trebui să se prezinte în fața juraților sub acuzația de a fi încercat asasinarea copilului, dar a fost achitată în unanimitate. Nici nu se putea altfel.

„Mișcător a fost soțul care s'a prezintat ca martor. El plânse, se înfioră și tremură luând cu fiecare cuvânt apărarea soției și acuzându-se pe el însuși. El povesti martiriul femeii, propria sa nepăsare, toate chinurile ce a avut să îndure soția sa. Se căi și ceru iertare. Era vădit că suferise în timpul închisoarei preventive, mai mult decât însăși soția sa.

„De câte ori o vizitam pe femee la Sanié, ea vorbea de divorț, deși plângând. Acum, la jurați, se îmbrățișară în fața întregului public. Am condus'o acasă într'un taxi.

„In mijlocul sufrageriei strălucea un pom de Crăciun, uriaș. Copilul, care fusese salvat de înec în ultimul moment, femeea care voise să moară, tatăl care își chinuia soția; un cap cărunt, unul castaniu și unul blond se aplecau acum, cu lacrimi în ochi, peste masa pe care se afla pomul de Crăciun.

„Nu a observat nimeni când am închis îndărătul meu, încet, ușa. De mulți ani nu mai avusesem un atât de frumos dar de Crăciun...".

MAUR & C°
EXECUTĂ
IREPROȘABIL
CELE MAI
MODERNE
DESEMURI, CLIȘEE
FINE NEGRE
ȘI IN CULORI
METALO-
GRAFIE
BUCUREȘTI I.
LIPSCANI 11
TEL. 344/10

Ultimele douăzeci şi patru de ore ale condamnaţilor la moarte

Direcţia şi personalul cunoscutei închisori Sing-Sing din New York au fost rugaţi să comunice experienţele pe cari le-au făcut în privinţa atitudinei celor condamnaţi la moarte în ultimele lor douăzeci şi patru de ore.

Cei mai mulţi criminali de meserie — declară cei interogaţi — îşi „petrec" ultimele ceasuri cu jocul de cărţi sau de şah. Ici şi colo, câte un condamnat la moarte se ocupă amănunţit de curăţenia hainelor şi încălţămintei lor sau fac desenuri pe pereţii celulei. Unii sunt foarte veseli sau fac pe nepăsătorii, dedându-se la tot felul de prostii, sau cântă cuplete la modă în drum spre scaunul electric.

*

Lucruri deosebit de interesante despre ultimele ore ale celor condamnaţi la moarte povesteşte bătrânul de optzeci de ani George Nesserel, care a fost timp de optsprezece ani gardian principal la Sing-Sing şi trăeşte acum ca pensionar într'un orăşel de lângă New York. El a scris, împreună cu un preot, care a avut o viaţă întreagă sarcina de a aduce ultima consolare candidaţilor la moarte, o carte asupra acestui subiect, carte care oferă psihiatrilor şi psihologilor multe amănunte demne de ştiut.

Autorii declară că nu au văzut niciodată un criminal mai vesel decât a fost James Kesselde, care a fost dus la sfârşitul anului 1920, împreună cu trei complici, la scaunul electric, pentrucă asasinase pe un conductor de tramvai. In ajunul execuţiei, gardianul principal se duse seara în celula condamnatului şi îl întrebă ce face. Kesselde împodobea cu un desen peretele celulei sale şi răspunse:

— Nu e păcat să omori ca pe un pui de găină pe un om atât de talentat ca mine ?

Sentinţa hotărâse ca zisul Kesselde, care fusese şeful unei bande de răufăcători, să fie executat cel din urmă. Când sună ceasul execuţiei, se auzi în coridoarele întunecoase un superb glas de tenor, care cânta un cunoscut cântec de chef. Il intonase Kesselde, spre a face curaj complicilor săi.

*

Mai puţin vesel, dar mai cinic fusese un om condamnat la moarte fiindcă asasinase pe propria sa soră, spre a împiedeca măritarea ei cu un om nesimpatic lui.

Inainte de a se duce la execuţie, condamnatul rugă pe medicul închisoarei să-i procure o pereche nouă de ochelari, spre a avea o înfăţişare demnă în drum spre scaunul electric.

Ochelarii cei vechi îi dărui gardianului cu un gest princiar.

*

Ultima dorinţă a unui alt condamnat a fost să i se dea un buchet de garoafe roşii. Una din flori o băgă apoi în butonieră, iar celelalte le distribui, în drum spre execuţie, gardienilor, spunându-le:

— La revedere, camarazi !

*

O criminală provocă uimire generală prin dispreţul şi nepăsarea ce manifestă în faţa scaunului electric.

Când află că cererea ei de graţiere fusese respinsă, începu să coase o rochie.

In ajunul execuţiei mâncă cu mare poftă un dejun bogat, iar cu un ceas înainte de moarte întrebă mereu dacă îi şeade bine rochia pe care şi-o cususe. Cu toate că gardienii o asigurară că totul e în regulă, ea mai desfăcu o cusătură şi modifică croiala rochiei.

Femeea aceasta îşi ucisese fata vitregă cu o nemaiauzită cruzime.

*

Un condamnat la moarte, fumător pasionat, nu se putu lipsi de ţigară nici în ultimul său drum. Când fu legat pe scaunul electric, el zise zâmbind:

— Vă rog, lăsaţi-mă să mai trag un fum !

Apoi stinse ţigareta, puse chiostecul după ureche, se aşeză bine şi zise:

—Acum, d-lor, daţi-i drumul !

*

Un triplu asasin a exclamat, când preotul a intrat în celula sa spre a-l consola:

— Lasă fleacurile şi hai să jucăm mai bine o partidă de şah.

Preotul o făcu şi amândoi rămaseră în faţa tablei de şah până ce condamnatul fu dus la execuţie.

Extraordinarul roman
EVREI
în
Lanţuri
s'a tradus in toate limbile mondiale
Tirajul total în număr de
600.000
exemplare înseamnă un
SUCCES MONDIAL !
Câteva din aprecierile presei internaţionale
Berliner Lokalanzeiger
Romanul e plin de sensaţie şi totodată abil amestecat cu descripţii miniaturale desfăşurând un tablou interesant de moravuri, care ţine atenţia încordată de la început până la sfârşit.
Hamburgischer Correspondent:
Acest roman din Ghetto e scris cu o pătimaşă forţă de înfăptuire literară.
Daily News:
Povestirea aceasta e de o forţă covârşitoare. E una din cărţile pe cari cititorul nu le uită atât de lesne.
Northern Whig, Belfast, Irlanda:
O lucrare cu totul remarcabilă. Cea mai bună carte scrisă de mulţi ani încoace!
Pester Lloyd, Budapesta:
Technica romanului e desăvârşită, şi cu totul remarcabilă e descrierea evadării din minele de argint viu ale Siberiei.
Se găseşte la toate librăriile şi la
Editura „EMINESCU" S. A. Bucureşti

*

Un Belgian, care fusese condamnat la moarte în timpul răsboiului mondial şi urmărea din închisoare evenimentele depe fronturi, se rugă, după ce fusese legat pe scaunul electric, să i se comunice ultimele ştiri depe câmpurile de luptă.

El muri oftând:

— Ah! De-aşi putea şti cine va câştiga răsboiul !

*

Un meloman ceru în ultima sa noapte o ghitară, iar un alt meloman îşi exprimase dorinţa de a i se aşeza, în drumul său spre scaunul electric, un pian, pe care să i se cânte marşul funebru de Chopin, în momentul când va fi executat.

*

Cel dintâi care a fost executat pe scaun electric în America a fost Japonezul Jugera.

In noaptea care a precedat moartea sa, a şezut tot timpul pe marginea patului şi a citit o revistă umoristică. Tot timpul râdea, ceeace a făcut pe gardian să observe:

— O mai bună reclamă pentru o publicaţie umoristică ar fi greu de găsit!

Incă o insulă cu bocluc

Incă o insulă, şi iarăşi conflicte, cu privire la proprietatea ei....

Contra-amiralul Baldza, din fosta marină austro-ungară, a sugerat ministrului de externe al republicei cehoslovace că Statul acesta ar avea interes să revendice dreptul de proprietate asupra insulei Jean-Maien din nordul Irlandei.

Pe când călătorise pentru guvernul imperial austro-ungar, contra-amiralul Baldza arborase, cu dela-sine-putere, pavilionul austro-ungar pe insulă.

In timpul răsboiului, insula fusese anexată Norvegiei, dar aceasta nu prea are grijă s'o exploateze. Acum, d. Baldza găseşte că Cehoslovacia, moştenitoarea legitimă a monarhiei habsburgilor, ar avea drepturi asupra insulei, al cărei subsol ar fi extrem de bogat.

Ce va spune Norvegia?

Vom vedea aceasta, dacă guvernul cehoslovac va face cumva uz de propunerea contra-amiralului.

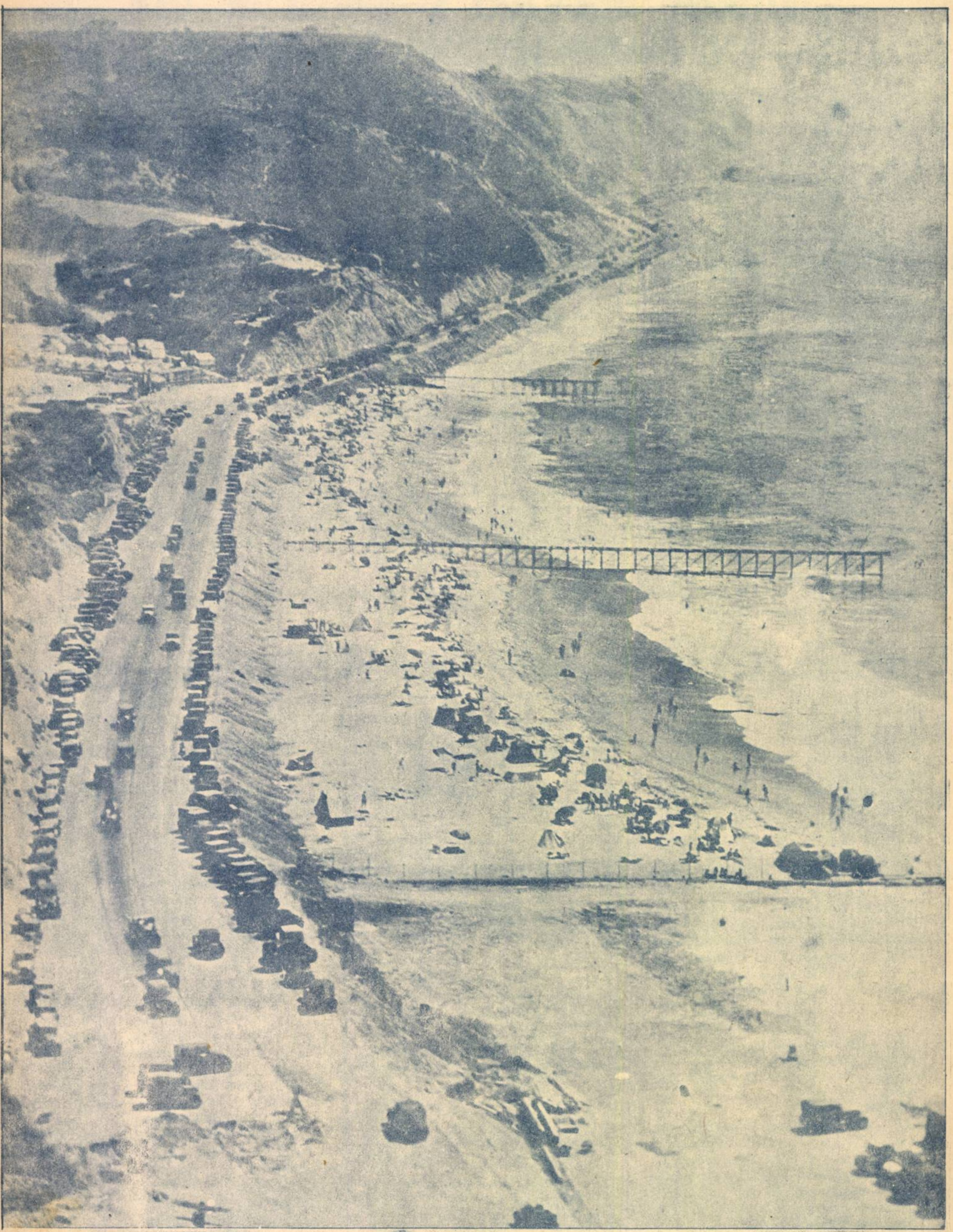

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin).

Dealungul plajei de la Santa Monica (California) s'a construit o şosea pentru automobile, celebra „Roosevelt Highway", unică în lume in felul ei. Ea serveşte frecuentatorilor plajei, cari vin cu automobilele pe plajă şi le garează apoi pe şosea.

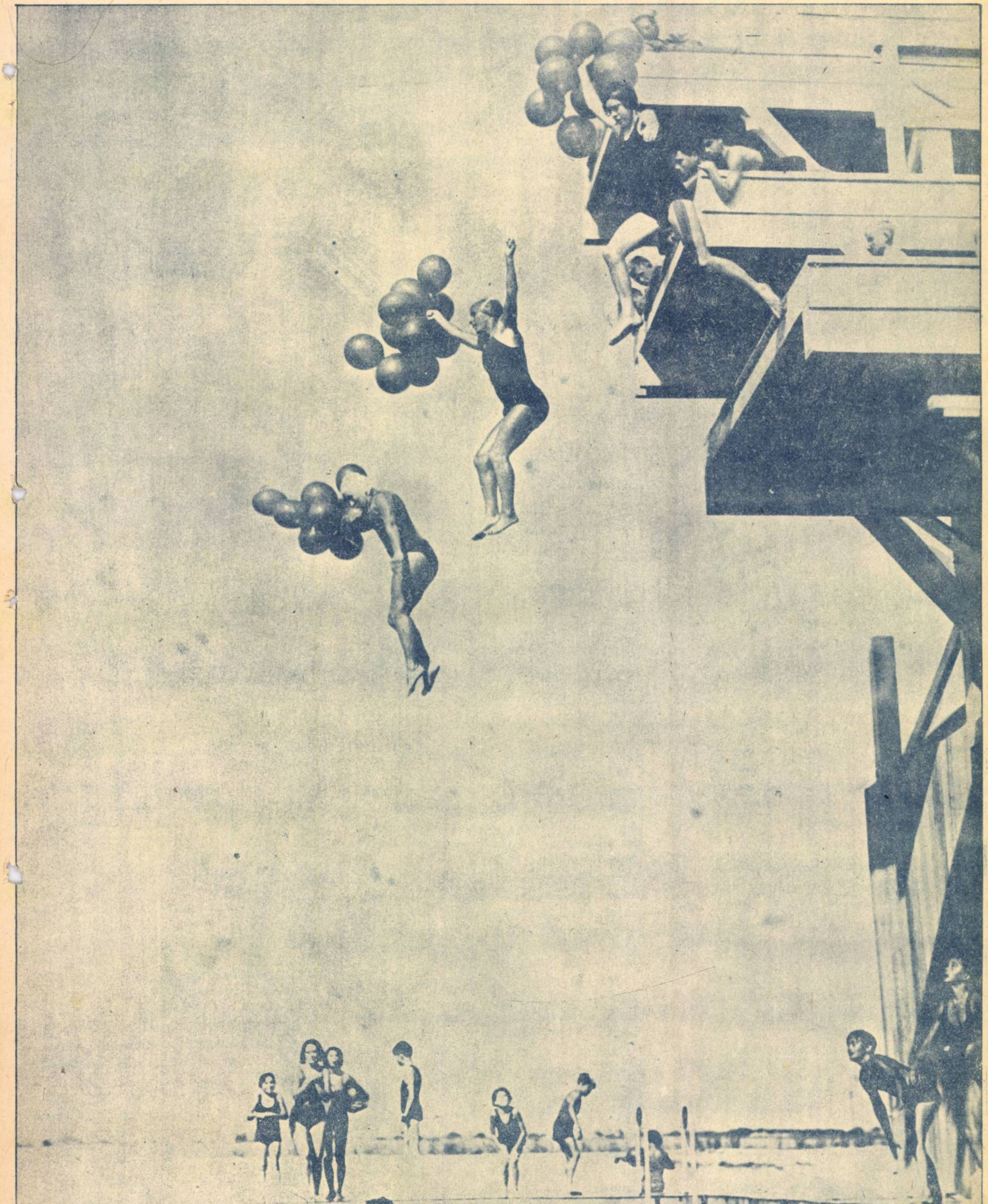

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Pe o plajă din sudul Californiei, înotătorii se amuză să se arunce în apă de la mari înălţimi, cu mai multe baloane în mână. Aceasta face ca săritura lor să fie mai puţin greoaie, şi baloanele plesnesc de îndată ce ating nivelul apei.

NOUI PLANETE?...

Liliput și Eros.-Se vor trimite rachete în aceste lumi vecine

Descoperirea micei planete M. T., denumită «*planeta Liliput*», face mare senzație în cercurile astronomice.

Micul asteroid a fost găsit întâia oară, acum vre-o 18 ani (1911), pe o placă fotografică. S'a crezut la început că e o greșală de developare, deoarece nimeni nu crezu să existe o «planetă» atât de mică, având abia vreo 10 km. în diametru.

Astronomii au căutat prilejul s'o vadă cu cele mai puternice telescoape, s'o fotografieze câțiva ani consecutivi în mersul ei printre constelații și să măsoare, cu ajutorul calculului integral și al trigonometriei sferice, dimensiunile ei.

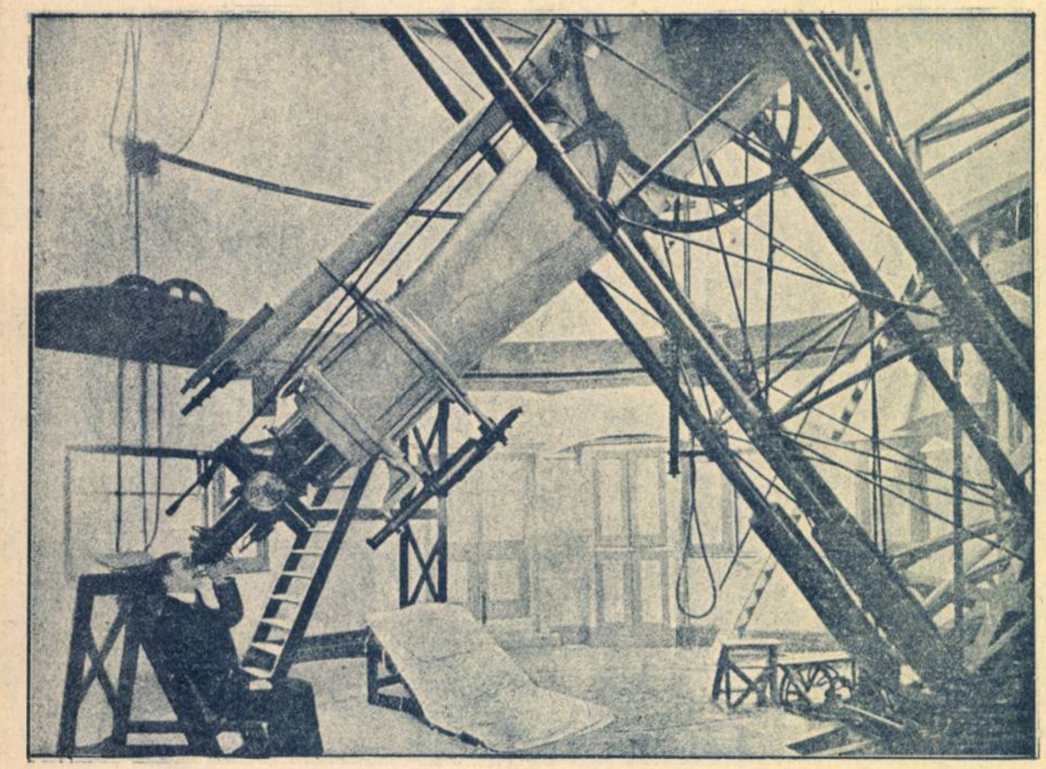

Ecuatorialul Observatorului Greenwich

O planetă excentrică

Astronomul ungur *Tolnay*, dela Observatorul din Budapesta, care e un matematician de forță, a reușit să calculeze elementele micei planete, cu cea mai mare precizie.

Calculele lui Tolnay au fost verificate de curând de astronomii americani, cari posedă cele mai puternice instrumente cerești.

Tolnay găsi că Liliput e așezat între MARTE *și* PAMANT. *având un diametru de circa 10 km. și își face revoluțiunea în jurul soarelui în 4 ani.*

Liliput e cea mai curioasă planetă a sistemului solar, nu numai prin faptul că e atât de mică. Ea este și lumea cea mai excentrică, adică orbita ce o descrie în jurul soarelui, e foarte ascuțită, asemănându-se mult cu orbitele cometare.

După Tolnay, excentritatea planetoidei e de 0 54.

O lume ca în povești

Planeta Liliput a fost descoperită de fapt de astronomul *Palisa* din Viena, iar Tolnay i-a calculat elementele.

Abia la 1914 s'a început calculul ei, dar isbucnind războiul mondial, astronomii au dat-o uitării.

In 1929, specialiștii și-au adus aminte de acest asteroid, cu prilejul proectului unui zbor interplanetar al unui avion-rachetă, ermetic închis, care ar putea fi aruncat eventual în spațiu la apropierea micii planete.

Pare că acest zbor va putea fi realizat, în anii viitori, inițiativa fiind luată de Societatea astronomiccă franceză.

«Liliput» va fi dar prima lume vizitată de om.

Ca în teoria lui Einstein

Din cauza gravitației reduse, un om de 70 kgr., cântărește pe Liliput numai *10 grame*. Dată fiind puterea musculară care ne permite să umblăm pe pământ, atrași de o gravitație puternică și suportând pe umerii noștri o presiune atmosferică de circa 15.000 kgr., astronomii au calculat că pe suprafața lui Liliput am putea merge atât de ușor, încât am sări fără sforțări mari șanțuri de 2 km. lungime.

Un Guliver ar putea înconjura planeta Liliput în câteva ore mergând la pas.

Desavantajul e că în această minusculă lume e un frig de — 273 gr. Celsius și aerul trebue să fie lichid, poate chiar înghețat.

Știința va găsi însă mijloace să inventeze armuri de protecție și de respirație, cu capsule de ozon.

Se crede că până în 5 sau 10 ani va avea loc primul sbor spre Liliput.

Planeta Eros s'a apropiat de pământ

După opoziția lui Marte dela 24 August 1924, cea mai mare apropiere a unui astru de pământ a avut loc la 29 Ianuarie 1931.

Acum 7 ani, Marte s'a apropiat până la 54 milioane km., ceiace a făcut o mare senzație în toată lumea, și luni întregi ziarele au comentat acest eveniment.

Planeta Eros s'a apropiat la 29 Ianuarie până la 17 milioane km.

In afară de lună nu există nici un astru care să se apropie atât de mult de orbita planetei noastre.

Astronomii au așteptat ani de zile data de 29 Ianuarie. In această zi, toate lunetele observatoarelor din lume au fost dirijate spre Eros.

Planetoida a tăiat orbita pământului

Din cauza micimei sale, planeta Eros e numită planetoidă, cași Liliput. Astronomii le grupează în categoria asteroidelor mici ale sistemului solar.

Se știe că între planetele Marte și Jupiter gravitează sute de aștri mici, învârtindu-se toți în jurul soarelui, pe orbite de mare excentricitate.

Una din aceste mici planete a fost descoperită, înainte de război, de astronomul *Demetrescu*, profesor de astronomie la Universitatea din Cluj, cu ajutorul marei lunete duble a Observatorului din București (Filaret).

Cum însă majoritatea acestor asteroide abia se poate vedea cu cele mai puternice telescoape, ba planetoida descoperită de d. Demetrescu și altele s'au putut vedea numai pe placa fotografică, cași planeta Transneptun, descoperită anul trecut, astronomii nu le-au acordat o prea mare atențiune, până se dovedi prin calcul că unele din aceste astre trec de orbita lui Marte, se apropie de pământ și chiar taie orbita noastră, ceiace ar putea duce odată la o eventuală ciocnire (?)

Se crede că uranolitul uriaș, căzut în Siberia, n'ar fi decât o planetoidă mică, necunoscută de astronomi, care în trecerea ei la perihelie s'a prăbușit pe pământ.

Eros a tăiat de curând orbita pământului, fapt cunoscut numai de astronomi, și e bine că publicul n'a fost înștiințat de acest eveniment, care ar fi provocat poate aceeaș alarmă ca trecerea la perihelie a cometei Halley la 1910.

Ce a fost la 29 Ianuarie?

Eros sau planetoida No. 433, cum e notată în cataloagele astronomilor, a

(Urmează în pag. 287)

Cei trei Stribling

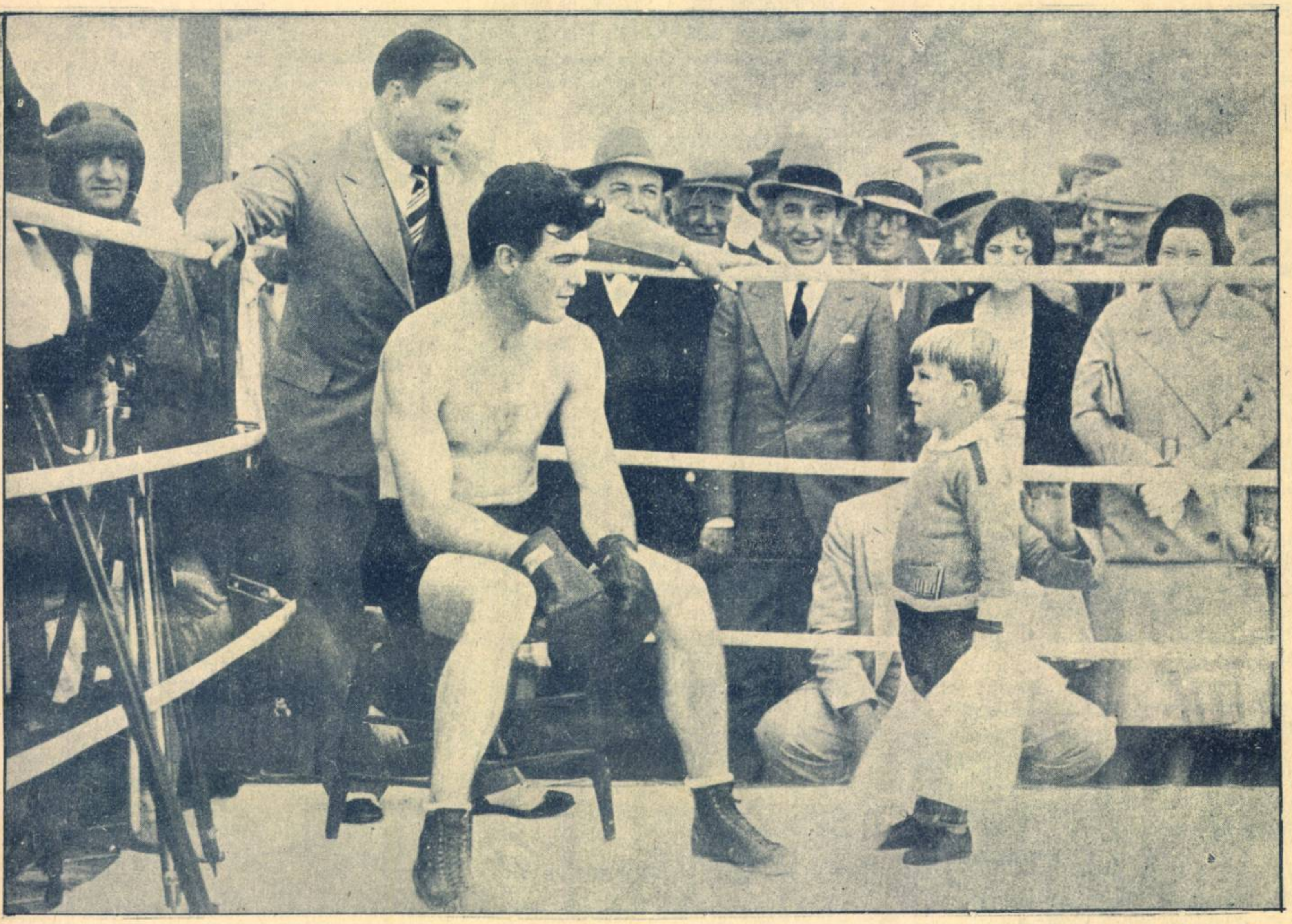

(Photo-exclusivitate Keystone).

„Young" Stribling se antrenează actualmente pentru matchul de box pe care-l va avea cu șampionul german Schmeling. In ring, îl vedem cu alți doui... Striblings: tatăl său, care-ι servește ca antrenor, și fiul său, care-i ține prosopul de șters.

Vreți să nu mai uitați nimic?

Cobridge istorisește despre o femeie care, deși nu știa să scrie sau să citească, fiind bolnavă de friguri, a început să vorbească latinește și grecește.

Femeia era de o ignoranță grosolană, și sub imperiul febrei, a recitat pagini întregi din autori clasici.

Un medic sceptic, care nu credea în posesiuni diabolice, se hotărî să dezvălue misterul acestei culturi nebănuite. După amănunțite cercetări, descoperi că la etatea de 9 ani, femeia trăise în casa unui pastor, care avea obiceiul sá se plimbe pe coridorul casei sale, recitând pasagii din diverși autori. Bucătăria avea o ușă care dădea în numitul culoar. S'au examinat apoi cărțile și pasagiile pe cari femeia le pronunțase, găsindu-se identice.

Febra a scos la iveală, din întrepozitul subconștient, unele din cele mai vechi bogății ale sale.

Carpenter istorisește de asemeni cum unul din prietenii săi, vizită într'o zi un castel care-i făcu impresia că-l mai văzuse odată. Apropiindu-se de intrarea castelului, avu impresia clară că a mai fost aci; ceva mai mult: își reamintea parcă de niște asini cari ar fi stat sub arcada porții, având pe spinare un fel de coșnițe.

Preocupat de aceste impresiuni, prietenul lui Carpenter își interogă părinții, dacă nu ar putea să-l lămurească.

Află astfel, că la etatea de 18 luni a fost dus într'o astfel de coșniță pe spinarea unui asin la acelaș castel, cu ocaziunea unui week-end întreprins de părinții săi.

OMUL, O REZULTANTĂ A TRECUTULUI SĂU

Exemple ca acestea se găsesc mai în viața tuturor oamenilor și cu drept cuvânt sunt cele mai bune argumente posibile în favoarea părerei, că nimic nu se uită complet, odată ce faptul s'a gravat în spiritul cuiva. O impresiune odată înregistrată, persistă în mod continuu. Se întunecă numai; trăește însă în afara domeniului conștient, în subconștient, putând fi readusă printr'o asociație de idei, o emoție puternică, printr'un act volitiv, după caz.

Dacă am putea pătrunde profunzimile spiritului subconștient, am constata cu mirare că ceeace suntem azi, o datorăm celor ce am gândit, auzit sau simțit ieri. Omul este în orice moment o rezultantă a trecutului său.

MEMORIA: A OBSERVA ATENT!

Purtăm deci cu noi toată biblioteca amintirilor, și secretul rememorării se reduce deci la exersarea facultăților subconștiente, de a clasa, de a păstra corect un bun încredințat, pentru a putea fi rechemat după vointa noastră..

O memorie cât de slabă este susceptibilă de a se prefecționa, de a se exersa și a se dezvolta aproape la in
bineînțeles urmând strict cât
guli bine definite.

Una din aceste regul
plă pe atât de negl
a nu observa î
cru. Atent
bună î
lectuale

când: «Pentru a avea o memorie fidelă, atenția trebuie concentrată numai asupra unui singur lucru odată». Câți însă respectă o povață atât de simplă. și nu se lasă tentați de a îmbrățișa cu o singură privire tot ce le stă în câmpul vizual?

Greșeala e fundamentală și nu lasă decât impresiuni vagi. Amintirea cea mai precisă nu se poate obține decât prin analiză, acordând succesiv atenția diverselor detalii, iar nu obiectului în ansamblu.

EXERSAREA MEMORIEI

In delicioasa povestire «Kim» a lui Rudyard Kipling, e o descriere a unui procedeu foarte sugestiv, prin care bătrânul maestru Lurgan Sahib își inițiază discipolul care va intra în «Serviciul secret», cum să-și însușească o memorie rapidă și clară.

Bătrânul ia dintr'un sertar un pumn de pietre prețioase și bijuterii și-l roagă pe Kim să le privească cât va voi, apoi de a încerca să-și reamintească ceeace a văzut. Un băiat, indigen, care fusese astfel exercitat câtva timp, era prezent.

Kim privește cele 15 obiecte etalate pe masă. Lucrul îi pare o jucărie. Obiectele sunt apoi acoperite.

— «Au fost 5 pietre albastre, patru verzi, una galbenă», se grăbi Kim. «Nu; 4 albastre, 3 verzi... te rog mai lasă-mă să le văd odată».

— «Nu se mai poate!» interveni Lurgan Sahib, și făcând semn băiatului indigen, acesta își dădu raportul;

— «2 safire, unul de 2 rutini, altul de patru. O peruzea de Turchestan, cu două inscripții, cu numele lui Dumnezeu în litere de aur, alta provenind de la un inel vechiu, cu 3 litere pe cari nu știu să le citesc, 4 smaragde dintre care unul ușor lovit într'un colț... etc».

— «Greutatea smaragdelor ?» întrebă impasbil Lurgan.

— «3, 5. 5, 4. rutine după cât pot aprecia».

Descrierea bijuteriilor urmă cu o preciziune microscopică. Sfârșind, indigenul bătu din palme.

Kim, aiurit și umilit de superioritatea zdrobitoare a semenului său colorat, nu înceta să-l întrebe:

— «Dar cum faci asta?»

— «Repetând neîncetat», fu răspunsul laconic.

PROCEDEUL JAPONEZ

E un exemplu tipic, care sugerează o metodă și enunță în acelaș timp o altă regulă a bunei memorii: exercițiul continuu repetat.

Japonezii, pornind dela acelaș principiu al observațiunilor cât mai des repetate asupra aceluiaș obiect ca o condiție *sine qua non* a unei viitoare memorii bogate, își exersează copiii doui ani cu literele alfabetului, înainte de a începe citirea cuvintelor.

Rezultatele se pot aprecia în isprăvi destul de frecvente, ca acelea ale lui Hirata Atsutane, autorul unei opere în 8 volume, despre miturile și legendele japoneze, care a scris tot textul din memorie, fără a apela la nici o altă lucrare pentru informațiuni complimentare. De altfel renumele memoriei Japonezilor e bine stabilit și memoria nu poate fi decât punctul unei ingenioase metode didactice.

IN ALTE TIMPURI

Cardinalul Mezzotanti, despre care se povestește că ar fi cunoscut 50 de limbi, zicea că n'a uitat niciodată un cuvânt odată învățat.

Pliniu spune despre Cyrus că își cunoștea toți soldații armatei sale, pe nume.

Themistocle deasemeni cunoștea numele tuturor cetățenilor din Athena, în număr de 20.000.

Muntus vorbește de un tânăr corsican, capabil să repete 36.000 de cuvinte, fără legătură între ele, numai dupăce au fost citite odată. Un alt tânăr, plângându-i-se că memoria i-ar fi slabă, Corsicanul îi dădu lecții așa de fructuoase, încât după două săptămâni elevul putea recita 500 de cuvinte, auzite o singură dată.

Ceeace numim astăzi o memorie prodigioasă, în antichitate era mai puțin apreciată, deoarece preoții hinduși de exemplu puteau să recite 300.000 de versuri ale poemului Mahabharata, iar adepții lui Confucius transmiteau învățătura numai oral; Cabala de asemeni era transmisă discipolilor numai oral.

DESVOLTAREA MEMORIEI

Memoria atât de fidelă a acestor preoți, discipoli acoliți, se datorește practicei așa-numitului «sistem cumulativ», care consta în a învăța în fiecare zi un vers, o frază dintr'un psalm și a repeta din memorie cele învățate anterior.

Dezvoltarea memoriei în acest caz se pare că urmează o anumită gradație, o progresie înceată, dar sigură. Un astfel de exercițiu, la care s'ar adăuga și asociațiunile date de percepția vizuală, cu alte cuvinte studiind amănunțit detalii relative la textul scris care se învață, cu siguranță că va aduce în scurt timp o dezvoltare surprinzătoare a memoriei, în general.

Intrunind într'un exercițiu cât mai multe asociațiuni, căpătate prin simțurile noastre, impresia va fi mai puternică și se va grava mai precis în memorie. Dezvoltăm astfel, deodată, memoria tactilă, vizuală, auditivă, olfactivă, cari toate ajută la rechemarea rapidă a unei amintiri din întrepozitul subconștientului.

METODE ARTIFICIALE ȘI PRACTICE

Sistemele artificiale prin cari se preconizează rezultate fabuloase de dezvoltare a memoriei, sunt în realitate cât se poate de dăunătoare, îmbâcsind memoria cu tabele de corelație, cifre, cuvinte-cheie, obosind-o, necesitând un efort intelectual mai mare decât dacă s'ar fi încercat o memorare directă.

O metodă modernă și rațională, rezultată dintr'un eclectism bine dozat al metodelor vechi și celor moderne modificate prin directivele psihologiei, este așa numita metodă «a celor 10 chestiuni».

Enunțarea poate să sperie; în realitate ea se reduce însă la un chestionar de 10 întrebări, cu ajutorul cărora se obține un număr cât mai mare de asociațiuni, fixând imaginea obiectului cât mai precis.

Obiectul se expune; apoi se va răspunde la întrebări, una câte una, notând în scris, dacă e posibil, răspunsul. Fiecare poate modifica chestionarul cum crede de cuviință. Vom da mai jos un concept:

1) Origina sau genealogia?
2) Motivul existenței sale?
3) Istoria sa?
4) Calități și caracteristice?
5) Lucruri asociate sau conexe?
6) Intrebuințarea și aplicația?
7) Ce demonstrează el?
8) Efecte și consecințe?
9) Viitorul, sfârșitul său?
10) Opinia generală, motive cari o justifică?

Chestionarul de mai sus se va modifica după caz; el demonstrează numai metoda care trebuie urmată, pentru a căpăta cât de multe impresiuni asupra unui obiect sau fapt.

Direcția aceasta mintală pune în activitate facultățile noastre, mărind considerabil bagajul intelectual, fiecare chestiune sugerând câteceva ce se adaugă impresiunilor anterioare.

CUM OBSERVA JAPONEZII

Filozoful japonez Yoritomo-Thasi povestește în limbajul său înflorat, cum un an de zile a fost în fiecare zi lăsat în prezența unui borcan cu apă, în care era un pește auriu. Primele zile, maestrul său îl îndemnă să observe bine borcanul și conținutul său. Se retrase apoi, pentru a reapărea după două luni.

Plictiseala cea mai zdrobitoare a fost singura învățătură pe care o extrase Yoritomo în primele zile de încercare curioasă, la care a fost supus. Tot din plictiseală începu să observe borcanul în prezența căruia trebuia să-și trăiască viața.

Incet, Yoritomo ajunse să deosibească 100 de particularități. Aceasta după două luni. La sfârșitul anului, adunase peste 8000 de detalii pe cari știa să le spună în ordinea importanței lor.

Aceste exerciții preliminare l'au adus în cele din urmă la o așa perfecțiune a observației, încât dându-i-se un obiect în mână, numai din descrierea lui putea ține dizertații de ore întregi.

*

Iată dar cum se poate folosi observațiunea, pentru a face dintr'un simplu muncitor un om care se poate bizui totdeauna pe un succes real, un om ale cărui cunoștințe precise sunt totdeauna valorificate, dacă nu materialicește, moralicește, dându-i conștiința clară a posibilităților sale de muncă și a unei încrederi neclintite în sine.

MARLO

Indeletniciri sportive moderne

Stânga: *La Long-Beach, localitate balneară din California de sud, s'a organizat de curând o regată de bărci cu motor conduse numai de femei. Iată bărcile concurente înainte de pornire.* — Dreapta: *Un grup de 14 tineri Americani din Worcester (Massachussets) şi-a construit un fel de sănii cu elice, care seamănă mult cu avioanele fără aripi. Cu aceste sănii se organizează adesea concursuri de iuţeală, săniile fiind puse în mişcare cu motoare de motocicletă. Iată startul unui asemenea match pe lacul de patinaj din Worcester.*

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Noui planete

(Urmare din pag. 284)

fost descoperită la 13 August 1898 de profesorul Witt dela Observatorul Urania din Berlin.

Conform primelor calcule, s'a găsit că ea gravitează la circa 200 milioane km. de soare, în timp ce pământul e la 148 milioane km. de astrul central.

Cum însă orbita lui Eros e turtită, planetoida se apropie până la 165 milioane km. în trecerea ei la perihelie (punctul de pe orbită cel mai apropiat de soare).

La 29 Ianuarie a fost la 17.341.850 km. de pământ, cea mai mare apropiere ce s'a observat până azi dela descoperirea ei.

Congresul internaţional astronomic a hotărât măsurarea paralaxei lui Eros la 29 Ianuarie. Cele mai mari observatoare de pe glob au luat parte la această uriaşă măsurătoare de trigonometrie sferică, distanţa de la pământ la Eros servind astronomilor drept bază de triangulaţie pentru a măsura cu precizie depărtarea pământului de soare.

S'au trimis semnale prin radio (?)

Până în prezent s'a putut obţine ecoul undelor hertziene ajunse în lună şi reflectate apoi după 3 secunde pe pământ.

Mai mult: unii ingineri au prins unde ce au mers în spaţiul sideral timp de 15 secunde şi s'au înapoiat pe pământ.

Se ştie că viteza undelor electrice e de 300 de mii km. pe secundă; o undă poate înconjura globul aproape de 10 ori.

Până la Eros fiind 17 milioane km., în noaptea de 29 Ianuarie a trebuit dar unei unde 55 secunde să ajungă pe globul acestei lumi vecine şi alte 55 secunde pentru a se întoarce pe Pământ, în total 110 secunde pentru prinderea ecoului hertzian.

Reţeta bogăţiei

Ford recomandă, ca reţetă a îmbogăţirii, următoarele:

1. Să te naşti absolut sărac.
2. Să munceşti într'una şi să economiseşti dela început.
3. Să-ţi examinezi registrele şi să faci în fiecare zi socotelile.
4. Să iei hotărâri fără întârziere.
5. Să ştii totdeauna ce anume vrei.

Scăpat ca prin urechile acului!

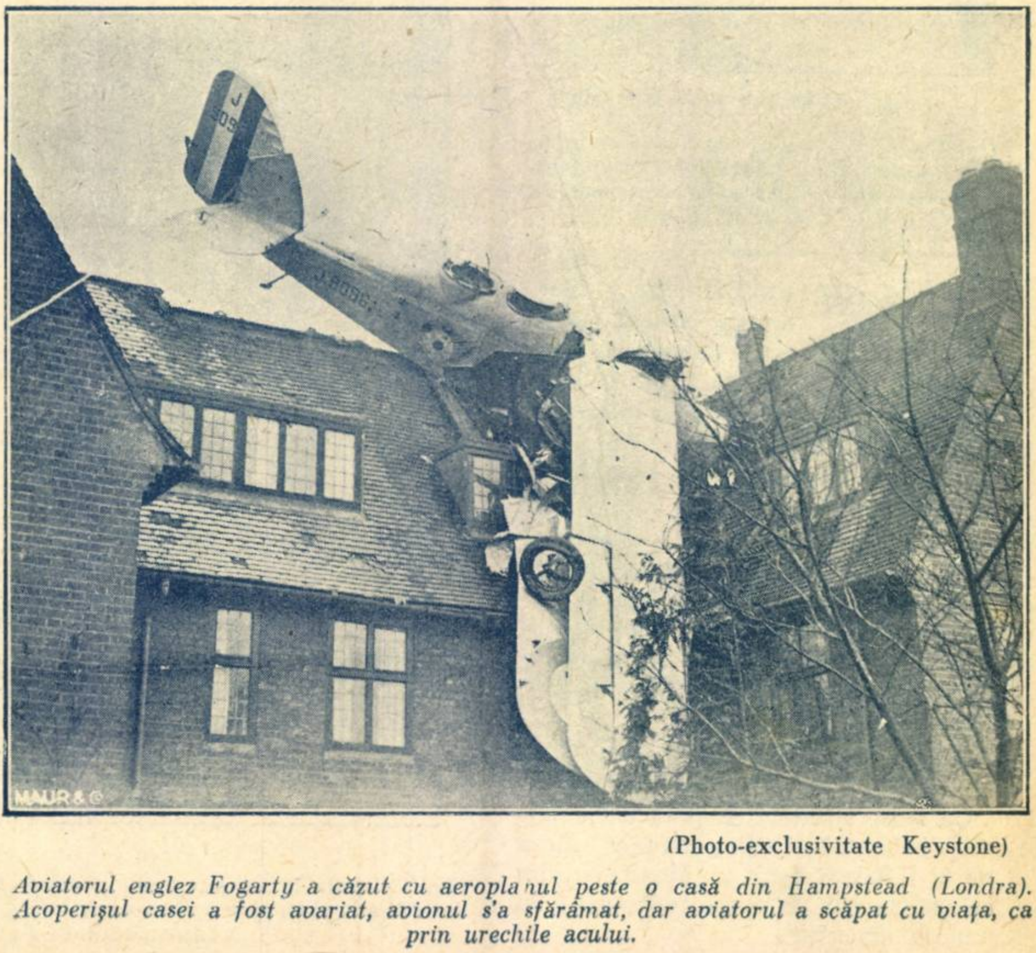

(Photo-exclusivitate Keystone)

Aviatorul englez Fogarty a căzut cu aeroplanul peste o casă din Hampstead (Londra). Acoperişul casei a fost avariat, avionul s'a sfărâmat, dar aviatorul a scăpat cu viaţa, ca prin urechile acului.

– De ce râzi, dom'le?..
– Păi cum să nu râd? Eu
citesc
UMORUL
şi te asigur că… …No. 8
e formidabil!
16 pagini colorate
LEI 6

Sărutul dat învingătorului

(Photo-exclusivitate Keystone)

După stabilirea noului său record de iuţeală cu automobilul „Blue Bird", căpitanul Malcolm Campbell e sărutat de nepoata sa, Miss Yvonne Middleton.

Făclii în galop

Un incendiu a isbucnit de curând pe terenul întins al unei expoziţii de cai din Oakland (America). In scurt timp, toată întinderea deveni o mare de flăcări. Au pierit cu prilejul acesta patru oameni şi optzeci de cai.

Era groaznic spectacolul oferit de cai, cari încercau să se desfacă de lanţuri şi să scape de foc. Unii au şi reuşit să scape, în momentul când au fost cuprinşi de flacări, şi au luat-o, la fugă ca nişte făclii vii, împrăştiind groază printre spectatori.

Spre a se evita o nenorocire şi mai mare, caii aceştia au fost împuşcaţi.

Cu toate silinţele ce şi-au dat oamenii din grajduri şi pompierii, nu a putut fi salvat decât un singur cal din cei 46 de cai de curse, adăpostiţi în numita expoziţie.

Cărţi de vizită cu titlu

D. Léon Barthou colecţionează cărţi de vizită originale. Printre acestea, unele sunt cu adevărat amuzante.

William Busnach, autor dramatic francez, şi-a pus pe cărţile de vizită, în plină perioadă de antisemitism, drept profesiune, cuvântul *Evreu*.

Un Robinson Crusoe a pus să i se tipărească titlul de *Coafor al prezidentului tribunalului* din Pont-à-Pître.

O altă cartă sună: *Sir Henri, ventrilog, şi doamna sa, romancieră*, poste restante la Arbois, în Jura.

Mlle Yvonne Malard se intitulează *jupâneasă la d. Charnel, senator*.

D. Coullet e : *fiu de factor poştal* la Blieux (Basses-Alpes).

Mai relevăm: D. şi D-na Baudot cu d-şoara lor, *transporturi pe apă;* d. Alexandru Baudot, *gornist istoric la luarea turnului Malakof, reprezentat în Muzeul din Versailles;* d-na văduvă Marie Papi, *născută Papi, din Faraonii Papi din dinastia VI,* la Marsilia, şi d. Perreq, *prezidentul Sindicatului fabricanţilor de salată de boeuf.*

Şi toate acestea sunt titluri sincere. D. Barthou nu a păstrat şi cărţile de vizită ale glumeţilor cu titluri ca «abonat la calea ferată», «ex-pompier la Nanterre"; etc.

Elefant la plimbare

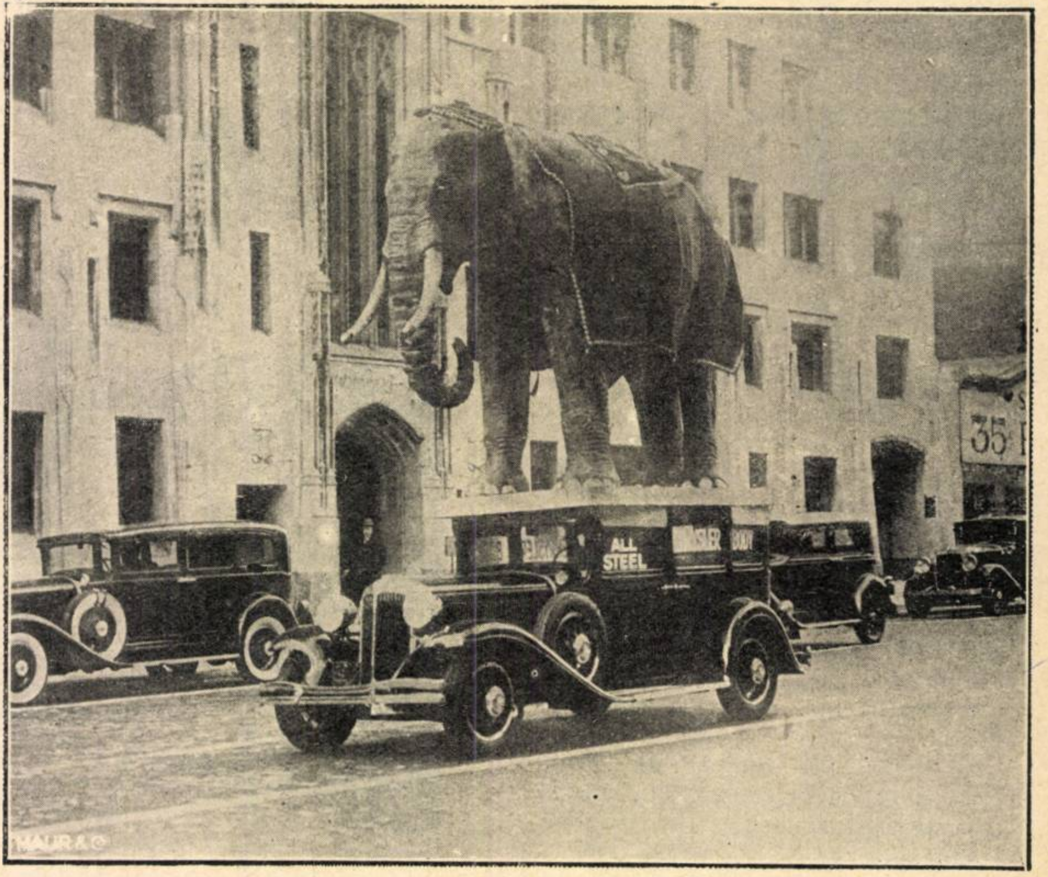

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Acest elefant de 320 kilograme greutate face o plimbare pe automobil prin străzile oraşului Philadelphia, spre a demonstra soliditatea maşinei. Dar nu este un elefant viu, ci din carton, căruia i s'a adăogat greutatea de mai sus.

PAGINA CINEMATOGRAFICA

Regisori tineri

Se afirmă că d-şoara de Jouvenel, fiica cunoscutei scriitoare franceze Colette, va debuta la cinema ca regisoare, spre a realiza pe ecran unele opere ale mamei ei.

Această nouă regisoare n'are decât optsprezece ani..

Nu e mult de când, la un spectacol dela teatrul Châtelet, un băeţaş şi o fetiţă au fost văzuţi stând de vorbă după ce fuseseră prezintaţi unul altuia de către părinţii lor. Era fiul lui Yves Mirande şi fiica d-nei Colette.

Şi acum amândoi se ocupă de cinema...

Mary Pickford şi criza

Mary Pickford a găsit un mijloc foarte simplu pentru rezolvarea gravei crize economice ce bântue acum lumea toată.

— Putem contribui cu toţii, a declarat ea, spre a da o soluţie crizei actuale. Cred că avem destui bani spre a cumpăra cât mai multe lucruri. In modul acesta vom evita în largă măsură şomajul.

Mijlocul preconizat de celebra stea porneşte bine înţeles dintr'un excelent sentiment, dar nu e, din nenorocire, la îndemâna oricui. Nu dispune oricine de un buget atât de bogat ca acela al vedetelor din Hollywood.

Şi dacă la Hollywood nu s'a micşorat puterea de cumpărare, nu e tot aşa pe restul vechei noastre maşini rotunde..

O recrută a filmului

(Photo-exclusivitate Keystone)

Una din cele mai noui „recrute" ale filmului american este Marian Marsh, al cărei debut pe ecranul sonor a fost tot atât de sensaţional, ca poza în care o vedem mai sus.

Vedeta de cinema trebue să se scoale devreme...

(Photo-exclusivitate Keystone)

Cunoscuta vedetă de cinema Bebe Daniels se scoală foarte devreme, spre a se duce la studio, — şi trebue să recunoaşteţi că e cât se poate de apetisantă în toaleta ei sumară...

Chaplin, Londra şi Napoleon

A doua zi după premiera filmului «*City Lights*», Charlie Chaplin a plecat din Hollywood spre New-York, cu intenţia de a se îmbarca pentru Londra. Ceeace a şi făcut. Marele artist nu a uitat niciodată Englitera, patria sa, unde a fost totuşi foarte nenorocit.

Unuia din compatrioţii săi întâlniţi de curând, i-a spus cât e de fericit că va putea revedea Londra.

— M'ai crede când ţi-aşi spune că duc şi acum dorul patriei mele după atâţia ani? Am simţit adesea dorinţa dureroasă de a revedea străzile pe cari le cunosc atât de bine. In crepusculul Londrei găsesc o poezie pe care n'am mai întâlnit-o nicăeri.

Charlie Chaplin a mai spus aceluiaş compatriot că nu a renunţat la proiectul său de a juca rolul lui Napoleon.

— In compoziţia câte unui personaj comic, îmi spun adesea mie însumi: «Am să las asta, ca să joc pe Napoleon». Presupun că un psiholog ar vedea în aceasta o sublimaţiune a dorinţei mele de a găsi un pretext de fugă.

Şi Chaplin îşi bătu joc de el-însuşi. Dar adăogă serios:

— Cred că concepţia mea despre Napoleon ar fi interesantă. Nu mă gândesc, bine înţeles, la împăratul de pe câmpiile de bătălie, ci la cel din budoare. Il voi arăta aşa cum l'a văzut feciorul său de casă.

A afirmat apoi că nu e adversar al filmelor vorbite. Se gândeşte chiar să creeze unul, dar nu va juca în el bine înţeles, arta sa fiind în esenţă pantomimică.

OMUL FĂRĂ OBRAZ

NUVELA DE JACK LONDON

5)

— Da, Makamuk, continuă el, eu sunt prea savant în tot felul de lucruri, ca să mă las să mor. Eu posed contra morții un leac supranatural, pe care îl cunosc numai eu. Și, dacă vrei să mă asculți, ți-l voi comunica imediat.

— Ce fel de leac? întrebă Makamuk.

— Un leac ciudat și minunat...

Subienkow părea, o clipă, că luptă în sinea lui cu el însuși, ca și când ar fi șovăit să-și divulge secretul. Apoi zise:

— Sunt decis să ți-l divulg. Dar să știi înainte de toate că un pic din leacul acesta, frecat pe piele, ajunge s'o facă mai tare decât o stâncă. Da, tare ca fierul, așa încât nicio armă ascuțită nu poate pătrunde în ea. Lovitura cea mai violentă nu are nici un efect. Un cuțit de os e tot atât de neputincios ca și când ar fi fost frământat din noroi. Până și cuțitele de oțel, ce v'am adus noi, nu ar fi de niciun folos. Ce-mi dai dacă îți încredințez secretul?

— Iți voi dărui viața, răspunse Makamuk prin intermediul unui interpret.

Subienkow isbuni într'un hohot de râs sardonic.

— Perfect! Și mă vei face sclav, în casa ta până voi muri?

Râsul Polonezului deveni și mai batjocoritor.

— Intâi și 'ntâi, dacă vrei să stăm de vorbă, desleagă-mi mâinile și picioarele.

Șeful făcu un semn.

Când Subienkow fu descătușat, el se ridică în picioare, scoase din buzunar un pumn de tutun pe care-l făcu sul, apoi își aprinse țigareta.

— Iți bați joc! zise Makamuk. Un astfel de leac nici nu există. Nimic nu poate rezista unui obiect tăios, în bună stare.

Makamuk nu credea povestea și era totuși nedecis. Văzuse pe hoții de blănuri realizând atâtea scamatorii, că deși neîncrezător, nu se putea desprinde de gândul că o posibilitate exista totuși.

— Iți voi dărui viața și nu te voi face sclav, declară el.

— Nu sunt încă mulțumit.

Subienkow își juca rolul cu destul calm în aparență, parcă ar fi tocmai o piele de vulpe.

— Repet că este un leac cu adevărat uimitor. De multe ori mi-a salvat viața. Cer în schimb o sanie și câini, și șease din cei mai buni vânători cari să vie cu mine în susul fluviului și să mă pună în siguranță, la distanță de un «somn» dela locul unde ne aflăm.

— Refuz, răspunse șeful. Trebue să rămâi aci ca să ne înveți toate farmecele pe cari le cunoști.

Subienkow ridică din umeri și tăcu. Sufla în aerul înghețat fumul țigaretelor sale, uitându-se cu curiozitate la namila de cazac.

(Urmează în No. viitor).

Un boxeur mai înalt decât Carnera

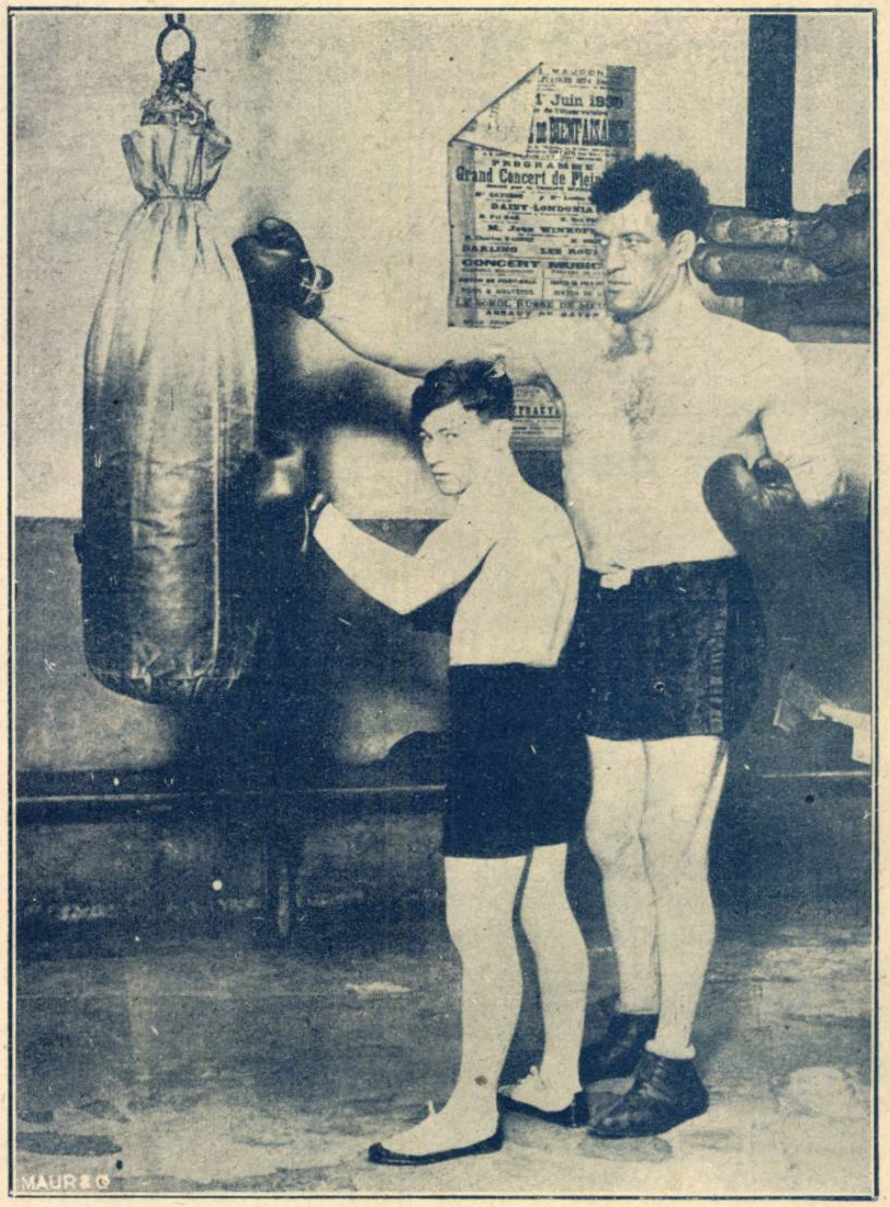

(Photo-exclusivitate Keystone)

Se credea până acum că boxeurul italian Primo Carnera e cel mai înalt boxeur din lume. Există însă un boxeur elvețian, Fred Montana, care-l întrece ca înălțime, deși n'are decât 28 de ani. Iată-l mai sus alături de un boxeur de înălțime normală.

Zăpadă în Martie în București!

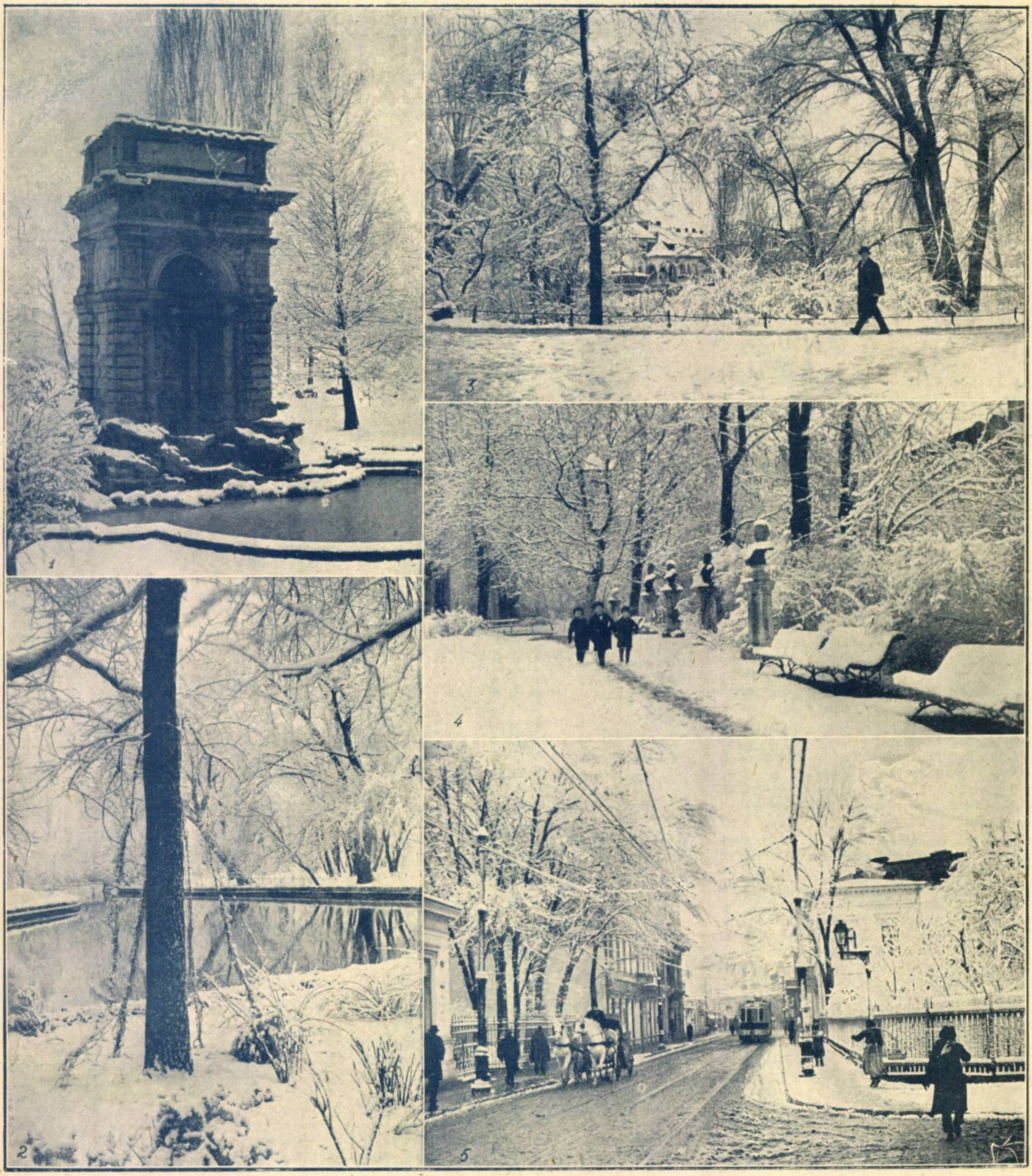

(Photo „Oglinda Lumii").

Zăpada căzută, în primele zile din Martie, în abundență, a dat Capitalei un aspect feeric, pe care nu-l are decât rareori în cursul iernei, când ninsoarea alternează în cea mai mare parte cu desgheț imediat. Iată câteva fotografii impresionante luate după ultima ninsoare din Capitală: 1. Fântâna Gh. Gr. Cantacuzino din Parcul Carol. — 2. Un colț al lacului din Cişmigiu. — 3. O alee de lângă localul Monte-Carlo din Cişmigiu. — 4. Un grup de copii în grădina Ateneului. — 5. In strada Câmpineanu.

Durerea câinelui

Un locuitor din Southampton poseda doi câini mari, cari fuseseră crescuți împreună și cari se iubeau mult, întocmai ca cei doi porumbiei din fabulă. Nu se despărțeau niciodată.

Intr'una din zile, unul din acești câini fu omorât de un automobil. Tovarășul său se culcă lângă trupul nefericitului său prieten, și nimeni nu putu să se apropie de el.

Un trecător vrând să ridice corpul sărmanului animal care împiedeca circulația pe șosea, fu crud mușcat. Numai stăpânul putu să se apropie de disperatul său câine, să-l calmeze, să ridice trupul tovarășului mort și să-l înmormânteze în grădina sa.

Dar de atunci supraviețuitorul stă de gardă pe mormântul amicului său și dă numai stăpânului voe să se apropie.

...Ca cei doui porumbiei din fabulă!

JOCURI

JOC DE CUVINTE INCRUCIŞATE

de Mica Pancescu

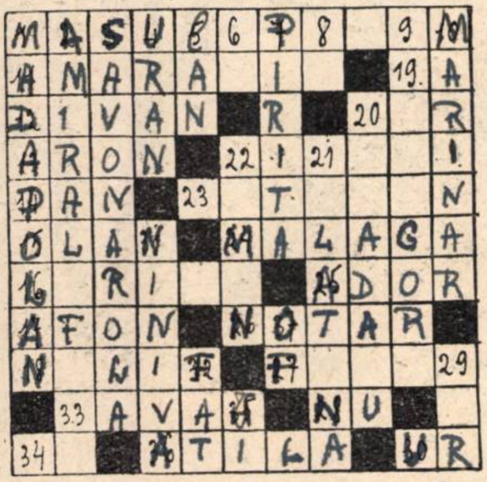

Problema cuvintelor încrucişate se deslegă în felul următor:

Căsuţele albe ale jocului de mai sus trebuesc umplute cu câte o literă, astfel ca înşirarea literelor să dea un cuvânt sau un sinonim, conform explicaţiunilor cari urmează mai la vale. Fiecare din aceste cuvinte trebue să înceapă într'un pătrăţel care poartă un număr.

Cuvintele a căror definiţie o dăm mai jos în rubrica ORIZONTAL, trebue să înceapă dela numărul indicat şi să se întindă în linie orizontală până unde va întâlni un pătrăţel negru; dacă nu va întâlni pătrăţel negru, va merge până la capăt.

Acelaş lucru în ce priveşte cuvintele indicate în rubrica VERTICAL: fiecare cuvânt va începe la numărul indicat şi va coborâ vertical până ce va întâlni prima căsuţă neagră, la care se va opri.

Cum fiecare pătrăţel poate conţine numai o singură literă, e firesc că la încrucişarea a două cuvinte fiecare literă va fi comună celor două cuvinte.

Nu se iau în seamă semnele cari modifică sunetul unei litere (ţedile de sub s şi t, căciulele de pe i sau a).

Iată acum semnul, definiţia sau sinonimul cuvintelor ce urmează a fi găsite în problema de mai sus:

ORIZONTAL: 1) Oraş în Hindustan; 11) Afluent al Jiului; 19) Pronume; 12) Pat aşternut cu covoare; 19) Posesiv; 20) Personaj legendar; 13) Fratele mai mare al lui Moise, întâiul mare preot al Evreilor; 22) Inşi, dintr'un popor emigrat din Grecia în România pe la 1370; 14) Zeul păstorilor şi al ţarinelor, reprezentat cu coarne pe cap şi cu picioare de ţap; 23) Cap situat la extremitatea meridională a Greciei; 15) Ţiglă de învelit case sau sobe; 24) Oraş, în Spania, port pe Mediterană, renumit prin vinuri; 16) Expresiunea cea mai înaltă a cugetării şi a sentimentului; 25) Iubesc cu pasiune; 17) Fără gradul de înălţare sau de scăpătare a sunetului; 26) Funcţionar care primeşte şi redactează testamente, contracte; 18) Liliac (Tr.); 27) Gologan de cinci centime (Mold. şi Tr.); 33) Porţiune din cameră; 28) Particulă negativă; 34) Insulă în Oceanul Atlantic; 36) Regele Hunilor, supranumit Biciul lui Dumnezeu; 30) Oraş în Caldea.

VERTICAL: 1) Oraş comercial în India, cu fabrici de ţesături cari îi poartă numele; 2) Administraţia superioară a marinei; 3) Predicator şi dominican italian, ars de viu (1452—1498); 4) Primele patru litere ale muzei astronomiei; 5) Câmp mare semănat; 6) Interjecţie (invers); 7) Sulfură de fier găsită în pământ; 8) Fluviu în Franţa; 9) Filozof şi apologet creştin; 10) Matelot; 20) Poet ardelean (1845—1878); 22) Tocmai; 21) Oraş în Italia; 31) Capitala regatului Asiriei pe Tigru; 37) Operă literară sau ştiinţifică; 32) Fecior (Banat); 29) Trăsură elegantă; 35) Interjecţie cu care se alungă câinii.

INVAŢATURA MORALA SECRETA

de Matache Manea, Alexandria.

Se dau următoarele cuvinte:
Cenuşă—Spumă—Beneficiu—Intotdeauna—Ciceronian—Ştirea—Ivit—Darvin—Nesănătos—Ştiinţa—Ireproşabilă—Netot—Celibatar—Ilac—Răspundere—Neisbutit.

Luând din fiecare cuvânt câte o silabă în ordinea dată, se va găsi o învăţătură spusă de Claudius şi cunoscută de toţi.

JOC LITERAR

de L. I. Motneack, Ismail.

A
1. 2. 3. 4. 5. 6. 3.
7. 8. 7. 8. 3. 9. 6. 10. 6.
7. 2. 11. 12. 5. 8. 10.
13. 3. 14. 5. 6. 10. 6.
5. 8. 1. 6. 5. 8. 10.
15. 3. 10. 5. 3.
13. 10. 8. 16. 8. 9. 12. 10. 6.
12. 3. 9. 1. 3.
9. 2. 17. 12. 7. 3.
B

Fiecare cifră reprezintă o literă. Când cifra se repetă, se repetă şi litera. Să se obţină în felul acesta, în fiecare rând orizontal, câte un titlu de poezie, dintr'un ciclu de Vasile Alecsandri.

Linia verticală A—B, va da numele ce-l poartă ciclul amintit.

Soluţiile jocurilor din „O. L." No. 9

PALINDROM LACONIC

A P A
N O N
A S A
N A N
A D A
S A S

Ananas — Posada — Ananas

JOC IN PATRAT

U M O R U L
M U C Ă R I
O C U P A T
R Ă P U N E
U R A N I A
L I T E A N

ŞARADA

PE - PE

In atenţia deslegătorilor

Deslegătorii sunt rugaţi să trimeată soluţiile cel mai târziu 6 zile dela apariţia revistei.

Ceilalţi deslegători vor fi trecuţi la întârziaţi, şi cum în această rubrică apar doar numele acelora cari deslează mai multe jocuri, cei ce nu se vor conforma dispoziţiunilor de mai sus, riscă să nu-şi vadă numele trecut printre deslegători.

*

Deslegătorii pe cari îi vom surprinde că-şi dau nume cari nu le aparţin sau pseudonime cu înţelesuri îndoelnice, vor fi de aci înainte cu desăvârşire excluşi din lista deslegătorilor.

AU DESLEGAT TOATE TREI JOCURILE:

Alexandria (Teleorman): Elenuţa Pietreanu, Didy Dumitrescu, Gafiţa Angelescu.

Arad: Paulina Troisi.

Băicoiu: Mary Constantinescu, Leny Constantinescu, Vasilică Ionescu, Petruş Grozescu şi Margareta Folţer.

Bârlad: Ovidius Idriceanu-Igrov, Sultănica Roţaru, Al. Dobrinescu-Aledo.

Bolintineanu (Ilfov): Mişu Mătăchiţă, Fanny Andreescu.

Brăila: M. Stanislaw şi N. Vasilescu.

Bucureşti: Fănică Nicolaescu-Balş, Ionel N. Popescu şi Jean J. Löbel, Bartolomeu Agnese.

Budeşti (Ilfov): Ionel Dadi, Marie Ştefănescu, Nicu Aliman şi Lenuţa Alpoianis.

Bueşti (Ialomiţa): Vică V. Răduţă şi Marioara Vasilescu.

Buzău: Elena şi Daniela Ialomiţeanu.

Câmpina: Nicu C. Slavu şi Costel Dragomirescu, Costel Ruşină, Ionel C. Ionescu Dyda Vasilescu, Refec Ecaterina, Refec Steliana, Vasilescu Ana şi Mioara Russu, Ionescu Elena.

Caracal: Dum. Dumitrescu, P. Ştef. Constantin şi Ilie T. Lupiţa, Octavian Pop, S. N. Musceleanu şi Jenica N. Petrescu.

Caransebeş (Banat): Elvira Prof. I. Popescu.

Costeşti (Vâlcea): Schiteanu C., A. Schiteanu, N. Schiteanu, Titus Schiteanu, C. Târlescu, Olimpia Târlescu, C. Conea, N. Marinoiu, I. Ciorgan, Elena Ciorgan, Ilie Radu şi I. Fleşeriu.

Craiova: Bibilica Gavrilescu şi Lenuţa Sărăcin, Milica Pescaru şi Fănţica Tănase, Jeni Ştefănescu şi Cici Avram, Anişoara Istocescu, Geta Dumitrescu, Liliana Braia şi Iancu Şondăreanu, V. Popescu şi Mircea Preoţescu, Gena Bănică şi Tarica Simionescu, Ionescu Jeni şi Nina Babalâc, Ion Tiţă, Lică Ionescu, Jean Stănciulescu, Nelu F. Cristescu, Gică C. Greblescu, Dan Preoţescu.

Drăgăşani (Vâlcea): Ionică Costea şi Mariţica Velle, Emilian P. Florescu şi Nico Spârleanu, Florica şi Cristi Predescu, Tiţa Lazaru, Lucica Munteanu, Păpuşa şi Puiu Voiculescu, Nelly, Zizy şi Puiu Iliescu, Nellu Nanu.

Iaşi: Leocadia Căpitan Enescu, Vlad şi Rodica Anghel

Moreni: Elena Ing. P. Ivănceanu, Fănică G. Popescu şi Alecu Horvath.

Ploeşti: Theodor şi Ana Stoicescu.

Râmnicu-Vâlcea: Dorica Berbescu, Tică Popovici, Cornelia Stănciulescu şi Zenobie Stănciulescu, Nelly Iliescu.

Sălişte (Sibiu): Marioara Marcu, Ţica Dădârlat, Nanu S. Ioan-Vâlcea.

AU DESLEGAT PALINDROMUL LACONIC ŞI JOCUL IN PATRAT:

Blaj: Ciotloş Virgil, Spătariu Gheorghe.

Bucecea: I. Ghingold-Learsy.

Bucureşti: Dumitrescu Ilie, Porsa Petre, Ionaşcu Dumitru, Istrătescu Andrei, Ionel Nanu, Dumitrescu Miltiade, Bala Niculae, Ilie Mozuroff, Körner Octav, Fumzescu Niculae, Cociondi Alexandru, Leoveanu Emil, Herşcovici Sergius şi Ştefan M. Radu.

Caracal: Milica Petrescu, Dacia Musceleanu, Dorina-Lenuţa Piţulescu.

Comani (Olt): Vasile V. Leontopol.

Craiova: Costel Viorel Muroianu, Vasilescu Aurel.

Drăgăneşti (Olt): Avocat Silviu Marinescu.

Fălticeni: Crizan Sinteica.

Foleşti (Vâlcea): Mişu M. Lămotescu.

Lipova: Mihuţiu Ghiţă şi Nelu Bălăsescu, Miclău Vic.

Reni (Ismail): Valentina Troşin.

Râmnicu-Vâlcea: Mimy Şteflea, Otilia Medrea, Gustti Demetter, Mimy Dălban, Lenuţa Rădulescu, Anina Ionescu, Mimy Dobre, Lica Diculescu, Nidia Copetty, Dorina Dincă, Marieta Baculescu, Mimy Ştefănescu, Tory Antonescu, Bela Niculescu, Dorica Berbescu, Aritina Fârtat, Lenuţa Popescu şi Alexandrescu Felicia, Kristescu Tr. Boicescu.

Timişoara: Chirilă Andreiu.

Viespeşti (Olt): Alexandru V. Leontopol.

AU DESLEGAT PALINDROMUL LACONIC ŞI ŞARADA:

Bucureşti: Lucica şi Bobby Avramescu.

(Urmează în pag. 293).

Un steeple-chase pentru copii

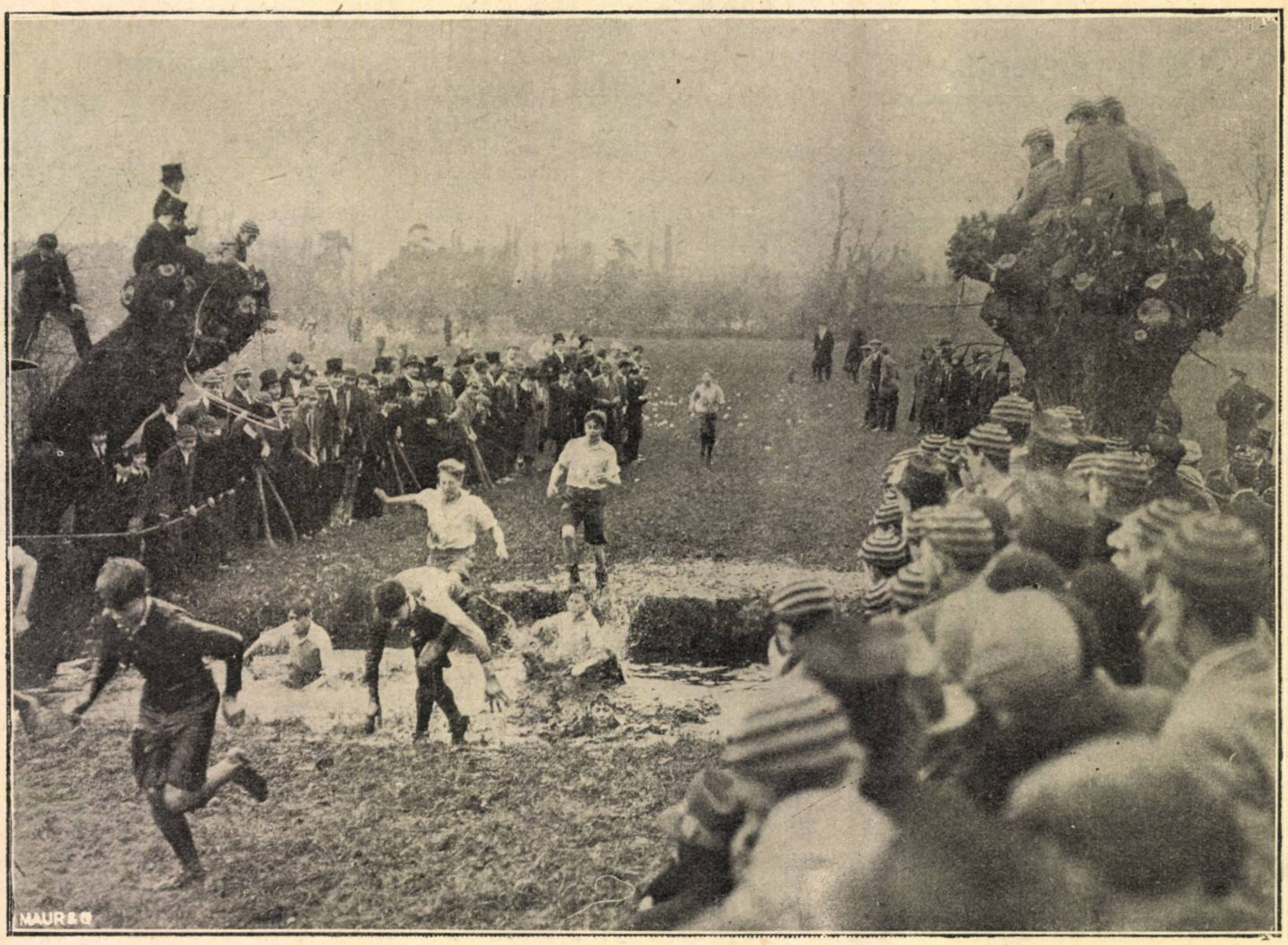

(Photo-exclusivitate Keystone)

Elevii colegiului englez Eton au luat parte deunăzi la o foarte grea alergare cu obstacole: trecerea pârâului a fost una din cele mai dificile, spre distracţia celorlalţi elevi cari au urmărit cursa.

Soluţiile jocurilor

(Urmare din pag. 292)

AU DESLEGAT JOCUL IN PATRAT ŞI ŞARADA:

Bucureşti: Tina Plăeşu, T. Ştefănescu, T. Aronescu, T. Gruber.

Sinaia: Marilena N. Constantinescu, M. A. D. Hertz, M. S. Weissendorf, M. Virgil, M. Bum.

AU DESLEGAT NUMAI PALINDROMUL LACONIC:

Galaţi: P. C. Carabassis.
Olteniţa: Ionel Pascale.
Lugoj: Gretta şi Fănel Sârbulescu.
Ploeşti: Gică Alexandrescu şi Titi Păunescu.

AU DESLEGAT NUMAI JOCUL IN PATRAT:

Cluj: Victor Albanezu şi Th. Demetrescu, Marioara şi A. Zimnicea.

AU DESLEGAT NUMAI ŞARADA:

Bucureşti: Milica Tănăsescu, Lucica Gall.

PRIN TRAGERE LA SORŢI AU CAŞTIGAT:

Premiul palindromului laconic: Paulina Troisi (Arad).
Premiul jocului în pătrat: Ilie Radu (Costeşti-Vâlcea).
Premiul şaradei: Jean I. Löbel (Bucureşti).

*

Persoanele câştigătoare sunt rugate să ne trimeată adresele exacte, spre a li se putea expedia premiile.

Expediţia premiilor se face odată pe lună.

AU MAI DESLEGAT JOCURILE DIN «O. L.» No. 8:

Câmpina: Niţă Rădulescu.
Galaţi: P. C. Carabassis.

AU APĂRUT
DIN „AVENTURILE EXTRAORDINARE ALE LUI ARSENE LUPIN“
de *MAURICE LEBLANC:*
Confidenţele lui Arsène Lupin
Triunghiul de aur
Izbânda lui Arsène Lupin
Au mai apărut până acum:
Arsène Lupin gentleman-apaş.— Arsène Lupin contra lui Herlock Sholmes. - Acul scobit. - «813».— Cele trei crime ale lui Arsène Lupin. — Dopul de cristal.
Se găsesc de vânzare la toate librăriile, depozitarii de ziare şi la Editura „Eminescu“, S. A., Bucureşti I, Str. Anghel Saligny 2.
VOLUMUL COMPLET, LEI 30

Oaspeţi iluştri

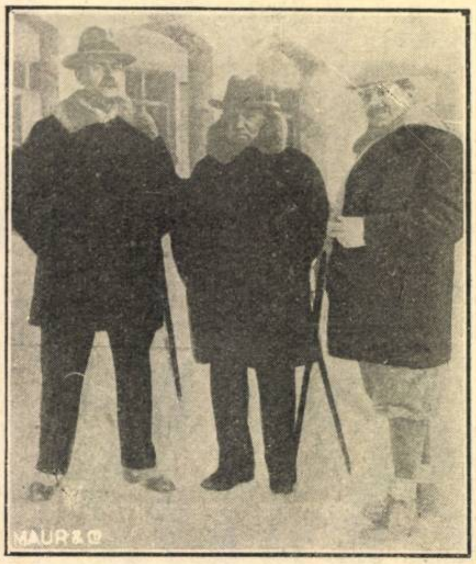

Printre oaspeţii iluştri din St. Moritz se află acum scriitorii germani Thomas Mann (stânga) şi Jakob Wassermann (dreapta), precum şi cunoscutul editor S. Fischer (mijloc).

ACTUALITATEA IN CARICATURA

E în curent...

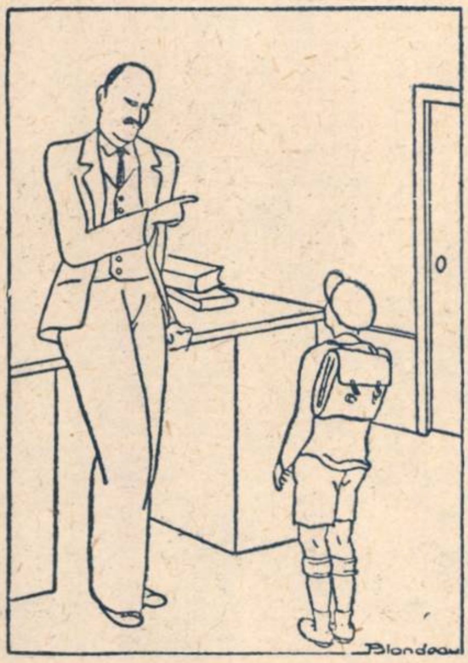

— Să ţii minte că intr'o zi iţi va prinde bine că ai învăţat istoria şi geografia!
— Da, tăticule, ca să desleg cuvinte încrucişate.

NU ŞTIE

Un bătrân amabil (pe stradă, către un băeţaş care plânge): Dece plângi, băete?

— M'am rătăcit.

— Asta nu-i atât de grozav. Dar unde locueşti?

— Nu ştiu. Chiar azi ne-am mutat, şi nu cunosc adresa.

Cum o cheamă pe mama ta?

— Nu ştiu.

— Cum, nici asta nu ştii?

— Nu. Mămica s'a remăritat azi.

ABONAMENT

Intr'un atelier de filme.

Un actor e prins fumând şi trebue să plătească o amendă de o sută de lei.

— Cât aşi plăti a doua oară? întrebă el.

— Două sute.

— Atunci voi lua un abonament lunar! zise actorul.

LEIT

Bucur se întoarse de vacanţă în orăşelul său natal. Era elegant din cap până'n picioare, făcea pe omul distins şi nu părea fiul unui simplu zarzavagiu.

— Ai înfăţişare de idiot, îi zise tatăl său. Cu cât înaintezi în vârstă, cu atât pari mai ţâcnit.

Deabia spusese aceasta şi se apropiă un vechiu prieten al negustorului, exclamând:

— Bun venit, Bucure! Ce mult semeni cu tatăl tău! Exact aşa a fost şi el la vârsta ta.

— Da, mi-a spus'o chiar acum şi dânsul! răspunse calm Bucur.

INCEATĂ

— Lolo e teribil de înceată în toate.
— De sigur... i-au trebuit treizeci de ani ca să devie de douăzeci şi trei.

CLEOPATRA IN CIORAPI!

— Spune-mi te rog, dragă d-le profesor, d-ta care eşti egiptolog: ce fel de ciorapi să pun când mă voi duce diseară în costumul Cleopatrei la balul artiştilor?

INTARZIERE

El: De unde vii?
Ea: Dela doctor. Mi-a spus să nu mai cânt!
El: Vezi? Ar fi trebuit să te duci de mult la dânsul!

Locţiitoare

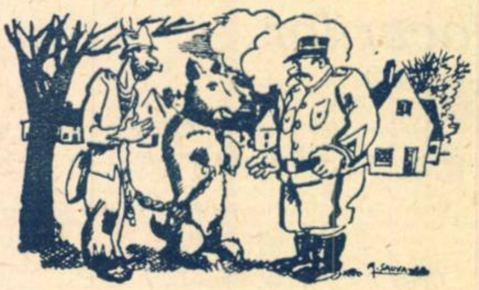

— Plimbarea cu astfel de animale e interzisă!
— Nu-i un animal... în pielea lui e nevastă-mea... Ursul a murit!

Necinste

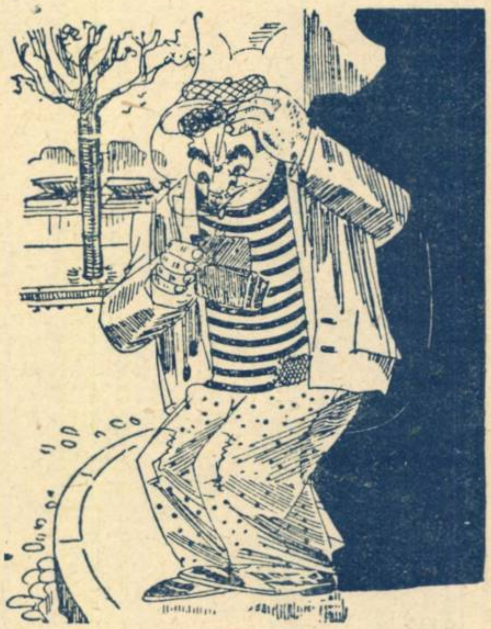

— Am luat acum al şeaselea portofel şi toate sunt goale... Cât de necinstiţi au devenit oamenii în zilele noastre!

FĂRĂ INTENŢIE

— Mărturiseşti prin urmare că ai spart un scaun în capul reclamantului?

— Da, dar nu cu intenţie.

— Cum, nu ai vrut să-l nimereşti?

— Ba da, dar n'am vrut să sparg scaunul.

NAIVITATE

Stăpânul (către servitoare): Dece ai trădat cucoanei la ce oră am venit azi dimineaţă acasă?

Servitoarea: Nu am trădat nimic, conaşule. Am spus numai că eram acupată cu prepararea dejunului şi că n'am putut să mă uit la ceasornic.

PREVEDERE

— Mămico, ce vrei să faci din ouăle pe cari ţi le-am cumpărat acum?

— Jumări.

— Atunci e bine... căci adineauri m'am aşezat din greşeală pe punga cu ouă.

Povestind bazaconii

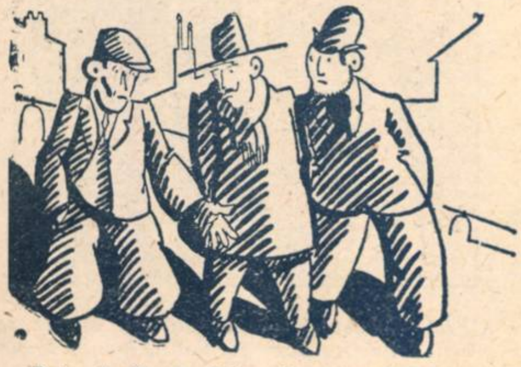

Primul: *Cred că familia mea deţine recordul longevităţii... Unchiul meu a murit in vârstă de o sută şi zece ani...*

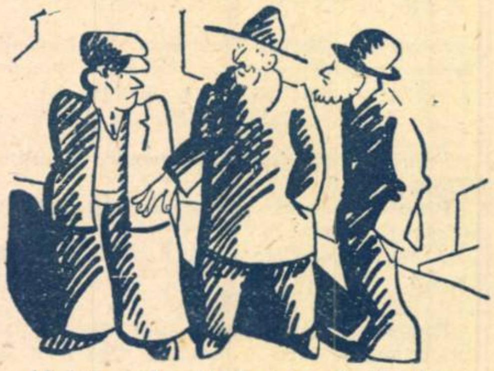

Al doilea: *O sută şi zece ani... Un fleac... Mie mi-a murit mătuşa la o sută şi douăzeci de ani!*

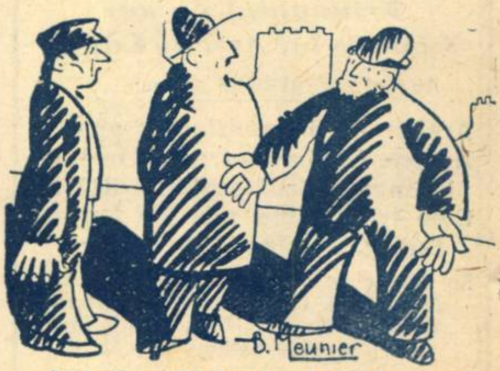

Al treilea: *Mă faceţi să râd de recordurile voastre... La mine e mult mai simplu: în familia mea nu moare nimeni!*

AVEȚI GRIJI? AVEȚI NECAZURI? VI LE RISIPEȘTE

UMORUL

REVISTĂ SĂPTĂMÂNALĂ PENTRU
FAMILII CU COLABORAREA CELOR
MAI BUNI UMORISTI ROMÂNI ȘI
STRĂINI SCRIITORI ȘI DESENATORI

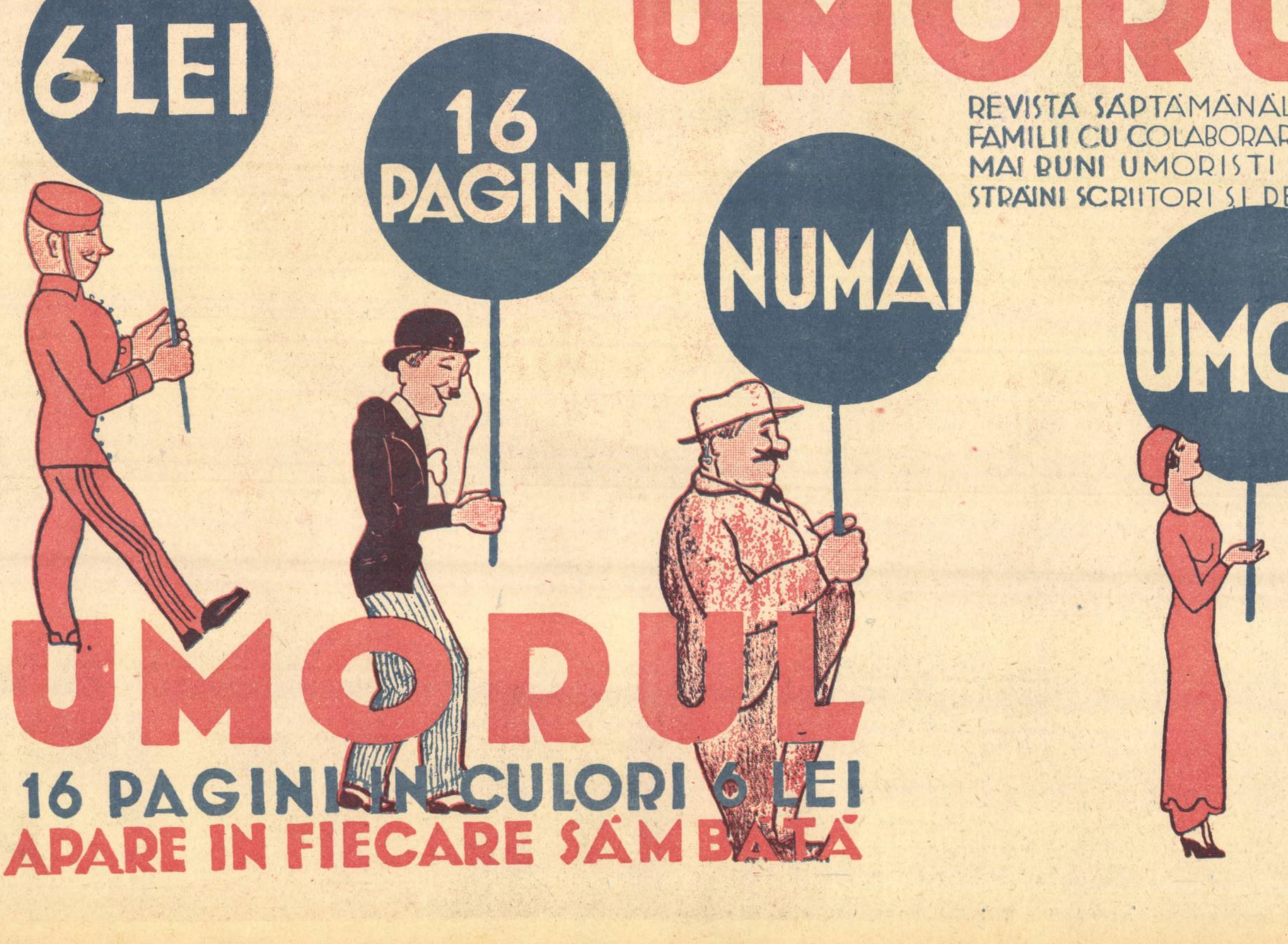
6 LEI
16 PAGINI
NUMAI
UMOR

UMORUL

16 PAGINI IN CULORI 6 LEI

APARE IN FIECARE SÂMBĂTĂ

12 Martie 1931 **28 Pagini -- 10 Lei** Anul X. No. 11

OGLINDA LUMII

REVISTĂ SĂPTĂMÂNALĂ ILUSTRATĂ DE ACTUALITATE

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂȚII
-IAȘI-

O nouă vedetă pe firmamentul artei ecranului este Carole Lombard, al cărei cap aduce incontestabil o notă nouă și plină de originalitate

Anul X. No. 12 10 Lei 19 Martie 1931

OGLINDA LUMII

REVISTĂ SĂPTĂMÂNALĂ ILUSTRATĂ DE ACTUALITATE

BIBLIOTECA UNIVERSITĂŢII IAŞI

e una din cele mai gustate actriţe ale filmului vorbitor german, şi ultimele ei creaţii au fost foarte aplaudate.

Idila familiară a perechei princiare

Un grup adorabil formează prinţul moştenitor Leopold şi prinţesa moştenitoare Astrid a Belgiei, impreună cu copiii lor: prinţesa Josephine Charlotte şi prinţul Baudoin (stânga), *şi o scenă nu mai puţin idilică o prezintă prinţesa Astrid cu prinţul Baudoin, viitorul rege al Belgiei* (dreapta).

(Photo-exclusivitate Keystone)

Elogiul urâţeniei masculine şi feminine

Academicianul italian Massimo Bontempelli a lansat un curent nou, pe care l'a intitulat «Novecentismo». Bontempelli e un cunoscut romancier, nuvelist, autor dramatic, eseist, care a publicat timp de câţiva ani, în limba franceză, revista «900», în colaborare cu mulţi tineri autori europeni: Alvaro, Ehrenburg, Marinettti, Malaparte, Gomez della Serna, Soupault, Kaiser, Cecchi, Goll, Joyce, Moravia, Mac Orlan, Bragaglia.

Bontempelli a dat de curând unui ziarist, în cuvinte scurte, sintetice, o explicaţie clară a ideilor estetice pe cari le preconizează sb denumirea de «Novecentismo». Iată ce a spus:

— Noi novecentiştii vestim azi sfârşitul civilizaţiei romantice şi ivirea unei noui epoci artistice, epoca bărbăţiei integrale. Era romantică s'a născut odată cu creştinismul şi a vieţuit până la apariţia baletelor ruseşti. Isbucnirea răsboiului mondial a fost ultimul act al tragediei romantice, al cărei preludiu se numeşte Dionysos şi Predica depe Munte.

«Romantismul a scos din realitate şi a feminizat lumea obiectivă. Cultul ce a avut pentru suflet şi psihologie, a otrăvit toate isvoarele, ne-a prins în cerul magic al unui idealism răutăcios. Epoca romantică şi-a găsit expresia in goana feminină după muzică şi muzicalitate. In schimb, noi cerem artei din secolul XX capacitatea de a construi o sferă obiectivă în afară de om, redescoperirea timpului şi a spaţiului în veşnicia, răceala, indiferenţa ei faţă de om. In epoca romantico-subiectivă se pierduse concepţia aceasta.

«Pentru crearea unei adevărate arte a timpului modern, se cere în prealabil: biruinţa asupra «frumosului». Răul care ne roade ca un cancer, se numeşte Frumuseţea. Frumuseţea e apoteoza materialului. E cu desăvârşire afemeiată. Ciudate sunt silinţele ce-şi dă, de secole, bărbatul, de a creia un tip de frumuseţe masculină. Cu modul acesta nu s'a putut ajunge însă decât la două stârpituri artistice opuse: la «bărbatul frumos» (Androgyn, Apollo) şi la «atlet» amândoi egal de pretenţioşi, deoarece nu ni-i putem închipui decât in situaţii brutale sau echivoce.

«Azi, pe pragul unei epoci eminamente virile, trebue să recuncaştem că bărbatul tipic primitiv nu poate fi decât urât. Femeile au resimţit-o adesea, instinctiv. El trebue să aibă tocmai contrariul calităţilor cari constituesc frumuseţea feminină».

*

Bontempelli şi-a continuat astfel expunerea :

— Omul trebue să priceapă însă cum să fie cu adevărat urât. Şi nu e tocmai uşor : bărbatul trebue să fie grandios şi ideal de urât. Eu susţiu: desvoltarea viitoare a artei noui se va desăvârşi în direcţia unei perfecte urâţenii bărbăteşti şi se va lepăda de religia romantică a «firei lăuntrice», ca şi de religia feminină a frumuseţii.

— Ce aspect va avea însă noua artă ce preconizaţi? a fost întrebat academicianul italian, care a răspuns:

— Pentru noi au murit ritmul, visul şi lirismul. Abnegaţiei feminine pentru muzică, noi îi opunem legile bărbăteşti ale architecturei. Trebue să omorâm doi microbi: estetismul şi psihologismul. In lături cu fiorii lirici, muşchii umflaţi à la Victor Hugo, sufletele cari se deschid galeş sau masochistic !

«Să creăm obiecte cari pot avea o viaţă proprie şi în afară de noi, şi absolut despărţite de creatorul lor. Să inventăm mituri şi fabule anonime,

(Urmează în pag 299)

Trebue să citiţi

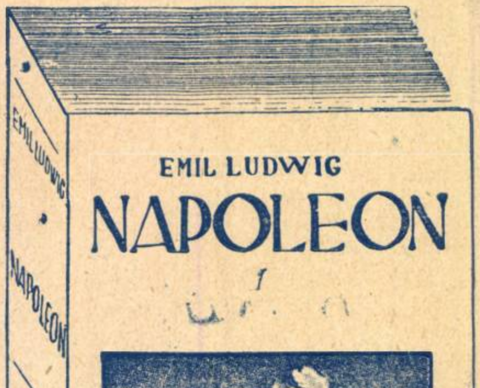

O CARTE FARA PRECEDENT

Se găseşte la toate librăriile şi la Editura „EMINESCU", Bucureşti I Strada Anghe Saligny No. 2.

cum le-a născocit Evul mediu neromantic, dar mituri, basme şi poveşti ale antiromanticului «Novecento». Eu invoc spiritul architecturei şi în poezie, în roman, în nuvelă. Architectura devine repede suprapersonală şi anonimă. Ea construeşte totuşi o lume autonomă, aliându-se cu legile secrete ale structurei materiei şi dominându-le».

Bontempelli a încheiat astfel:

— Materialul din care poetul de azi îşi creiază imaginile, sunt mişcări, nu «stări sufleteşti»; sunt iritaţiuni, nu simţiminte. Până şi muzica contimporană se află pe calea aceasta cu creaţia ei caracteristică: jazzul. Mă refer şi la posibilităţile inerente cinematografului; în acesta poate să se desvolte, în toată puritatea şi perfecţiunea ei, arta inventivă a scriitorului, uşurat în fine de povara cuvântului descriptiv.

*

Cam în acelaş timp şi-a spus părerea asupra «femeii urâte» scriitoarea Elizabeth Goldsmith din Londra.

Ea afirmă următoarele:

— Nu există femei urâte. Se spune şi se născoceşte, după trebuinţă, basmul despre frumoasele Pariziene, Vieneze, Italiene şi din toate oraşele lumei, până şi din colţurile cele mai depărtate ale geografiei. Dar când vrei să vezi femeile frumoase din aceste oraşe, constaţi cu surprindere că frumuseţea nu există, totdeauna şi pretutindeni, decât izolată şi ca excepţie.

«In toată lumea, majoritatea o formează femeile urâte; cu toate acestea, ele se lasă tiranizate de o infimă minoritate de femei frumoase. Când o Greta Garbo îşi strânge părul semilung peste urechi şi rămâne totuşi încântătoare, atunci mii de alte femei îşi dau şi ele, oftând, părul semilung peste urechi, chiar cu riscul de a deveni oribile. Aceasta din cauză că femeile urâte vor să se convingă ele însile că sunt frumoase. In clipa când o femee urâtă îşi mărturiseşte în faţa oglinzii că nu e frumoasă, ea a încetat de a fi urâtă. Numai sluţenia care vrea să se creadă că e frumuseţe, e cu adevărat urâtă.

«Cazul e identic cu bijuteriile false moderne.

«Incă acum zece ani, nu era chip să fie introduse. Dece? Fiindcă voiau să reprezinte pietre preţioase. Azi ele mărturisesc cinstit că nu sunt decât sticlă, şi aşa au devenit căutate.

«Femeea urâtă crede adesea că numai femeea frumoasă este iubită. De aceea se căsneşte să pară frumoasă, şi aşa strică tot. Femeea urâtă, care are curajul de a nu lua drept compliment fraza ce i se şopteşte despre «femeea frumoasă», poate fi sigură de succes. Căci dacă crede în sine-însăşi, în loc să dea crezare unei fantome visate, ea va putea converti şi pe celelalte la credinţa aceasta.

«Femeile cele mai fermecătoare sunt acelea care au fost odată urâte, care şi-au dat seama de aceasta şi nu mai sunt urâte, deoarece nimeni nu mai observă urâţenia lor. Se spune că sunt frumoase, cum a fost cazul marchizei de Maintenon sau al prinţesei Metternich. O femee care-şi închipuie doar că e frumoasă, se bizue adesea prea mult pe victorii uşoare şi uită să desvolte până la perfecţie farmecul personal dat fiecărei femei, farmec care întrece de multe ori frumuseţea.

«De altfel, frumuseţea sau urâţenia sunt cele mai relative dintre lucrurile relative. Basmul cu răţişoara urâtă care a devenit o lebădă frumoasă, are la bază un sofism. Căci răţişoara nu e de loc urâtă şi lebăda nu a devenit mai frumoasă. Sau, aplicat filosofiei despre femeea urâtă: ea să nu-şi dea osteneala de a avea înfăţişarea unei alte femei, ci numai a ei proprie. Atunci va avea stil şi nu va mai fi urâtă.

«Căci în realitate nu există femei urâte», — a încheiat Elizabeth Goldsmith.

Cele zece porunci ale omului de Stat

Coolidge, fostul preşedinte al Statelor Unite, e un «self-mademan» adică a ajuns de jos de tot până în vârful piramidei sociale, numai mulţumită unei munci stăruitoare.

Modest, mărginindu-şi nevoile personale la strictul necesar, neavând o ieftină popularitate, d. Coolidge e prototipul puritanului, atât în viaţa publică cât şi în cea privată. In înaltele funcţiuni administrative (guvernator al Statului Massachusets) pe cari le-a exercitat înainte de a fi ales preşedinte, s'a manifestat ca un fanatic păzitor al legalităţii şi cinstei.

A rămas sărac lipit pământului, iar pe unicul său fiu, l'a dat ca ucenic într'o fabrică de tutun. Coolidge consideră viaţa publică drept un sacerdoţiu, iar pe bărbatul de Stat drept un preot pe altarul patriei.

El a cristalizat în următoarele 10 porunci catechismul funcţionarului public, dela cel mai mic până la cel mai înalt:

1. Să nu treacă o zi, în care să nu te achiţi de toate îndatoririle tale.

2. Oricari ar fi obiecţiunile ce ţi s'ar face, nu pregeta să ocroteşti drepturile celui slab.

3. Oricare ar fi împotrivirea de care te-ai isbi, nu sta pe gânduri să vii în ajutorul asociaţiilor corporative dacă interesul Statului o cere.

4. Lasă să-ţi zică lumea că eşti reacţionar; grija ta să fie să nu fii în realitate.

5. Lasă să-ţi zică lumea demagog; tu vezi să nu faci acte de demagogie.

6. Nu te speria de inovaţiuni, căci şi ştiinţa e revoluţionară.

7. Nu ezita să te arăţi tot atât de reacţionar ca tabla înmulţirii, adică să nu te atingi de ceeace e drept, bun şi consfinţit de experienţă ori de tradiţie.

8. Să nu-ţi închipui că vei întări pe cel slab, doborând pe cel tare; cu alte cuvinte respectă dreptul sfânt al muncii agonisite.

9. Să nu faci niciodată legi pripite.

10. Dă administraţiei răgazul necesar pentru o bună aplicare a legilor existente.

Duduia se plimbă călare pe... struţ

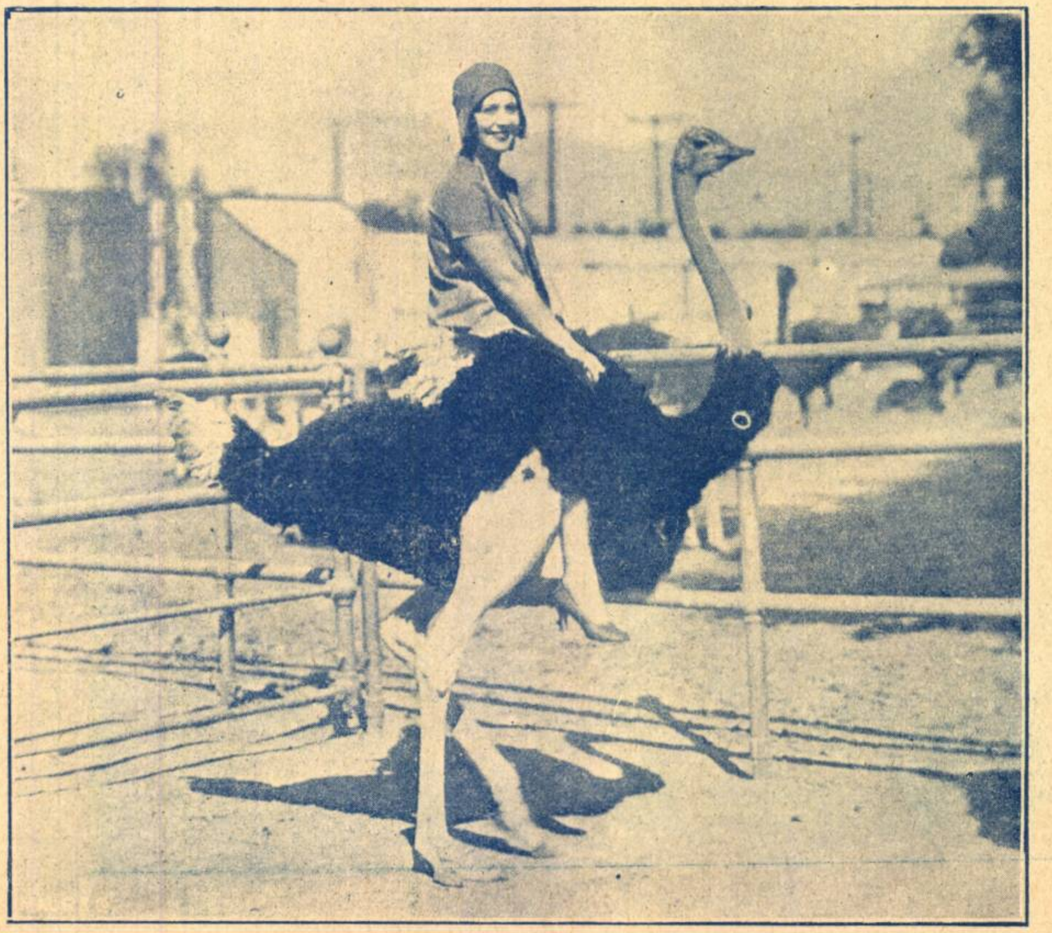

(Photo-exclusivitate Keystone)

Originalităţile artistelor americane devin din ce în ce mai amuzante: deunăzi, una din ele, Miss Ana Munson, a ieşit la plimbare la Hollywood, călare pe un... struţ.

CUM SE FILMEAZĂ

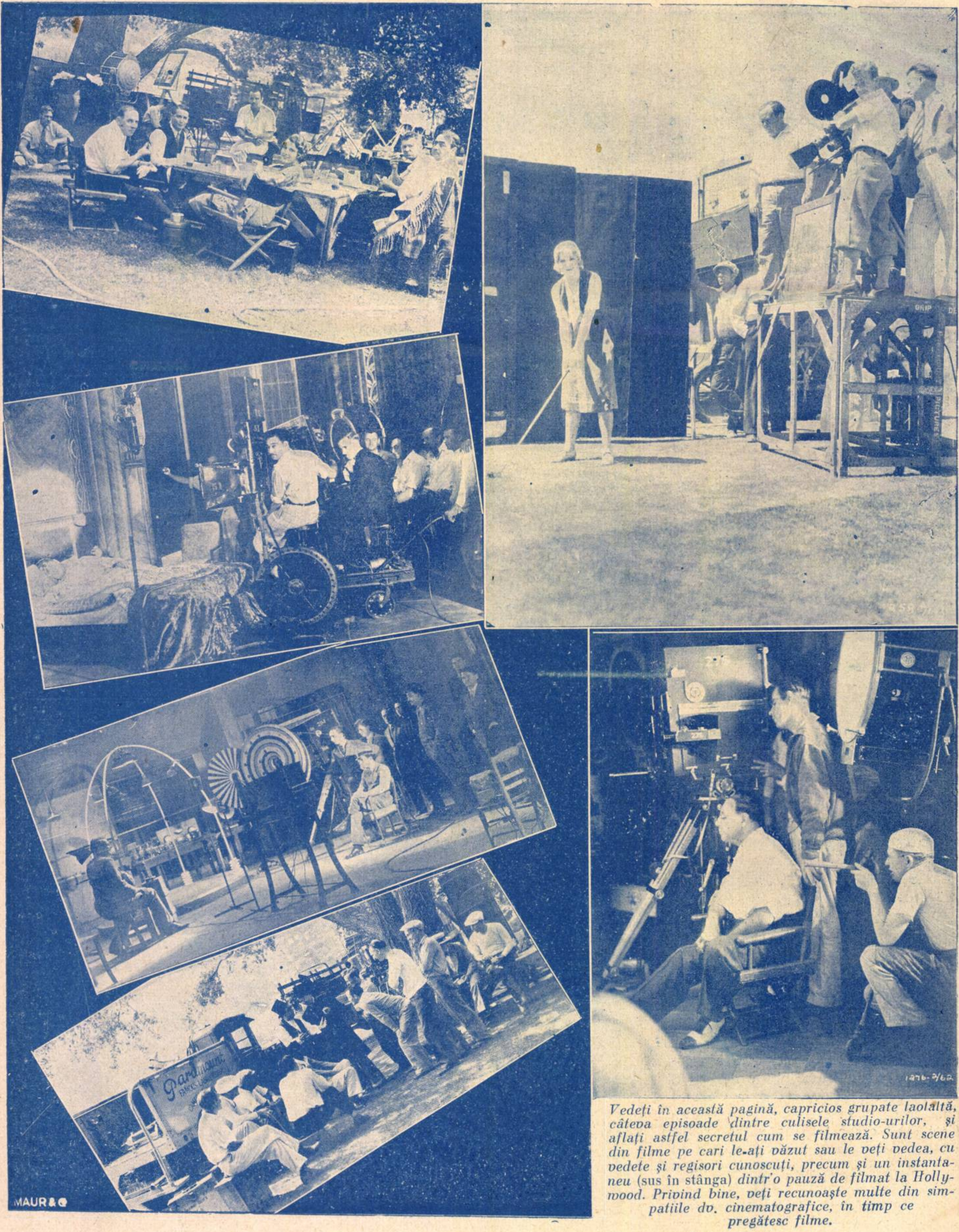

Vedeți în această pagină, capricios grupate laolaltă, câteva episoade dintre culisele studio-urilor, și aflați astfel secretul cum se filmează. Sunt scene din filme pe cari le-ați văzut sau le veți vedea, cu vedete și regisori cunoscuți, precum și un instantaneu (sus în stânga) dintr'o pauză de filmat la Hollywood. Privind bine, veți recunoaște multe din simpatiile dv. cinematografice, în timp ce pregătesc filme.

„OGLINDA LUMII“ 19 Martie 1931 No. 12

Red. şi admin. Bucureşti I, Str. Ing. Anghel Saligny 2 (Palatul S. A. «EMINESCU») Tel. 325/35 şi 346/0. — Abonamentul 500 pe an.

Un om fastuos

Un decret apărut de curând în «*Gaceta*» (Monitorul Oficial) din Madrid acordă faimosul titlu de duce de Osuna Donei Maria Tellez Geron y Estrada, coborâtoare din ducii de Osuna.

Penultimul titular al acestui nume, care a fost ambasador al Spaniei la Petersburg, era un personagiu celebru prin fastul său nemaiauzit, şi a rămas legendar în toată Spania.

Când dădea un mare prânz la Petersburg — la care invita nu numai pe membrii societăţii ruse, ci şi personalităţi din străinătate, — aducea cu un tren special flori şi fructe din Valencia.

Intr'o zi, trebuind să asiste la o mare recepţie diplomatică la Palatul de Iarnă, sosi cu întârziere. Ne mai văzând niciun scaun disponibil, îşi întinse pe jos superba blană şi se aşeză pe ea. Când plecă, un valet vru să-l îmbrace cu blana, dar el refuză spunând valetului uluit :

— Ducele de Osuna n'are obiceiul să ia cu el scaunele pe cari a şezut!

In cele din urmă, ducele de Osuna s'a ruinat complect, de pe urma cheltuelilor sale fastuoase.

„Ruşi“ sau „Rusieni“?

Locuitorii Rusiei erau denumiţi în Franţa, până în secolul XVIII. Rusieni. Cei din anumite părţi ale Rusiei mai erau numiţi Mici Rusieni, şi nu Mici Ruşi.

Voltaire a fost acela care a modificat numele, în a sa Istorie a Rusiei. Supunând Curţii din San-Petersburg manuscrisul său, primi dela Şuvalow o scrisoare, în care acesta îi atrăgea atenţia că comisese o eroare scriind «Ruşi» în loc de «Rusieni».

Dar manuscrisul fu publicat cu «Ruşi».. şi numele a rămas.

Jubileul unei biblioteci

(Photo „The New York Times")

Biblioteca Universităţii din Berlin şi-a serbat de curând centenarul existenţii. Iată aci cartea cea mai mare a acestei biblioteci: un volum din Istoria Egiptului.

Veneţia sub zăpadă

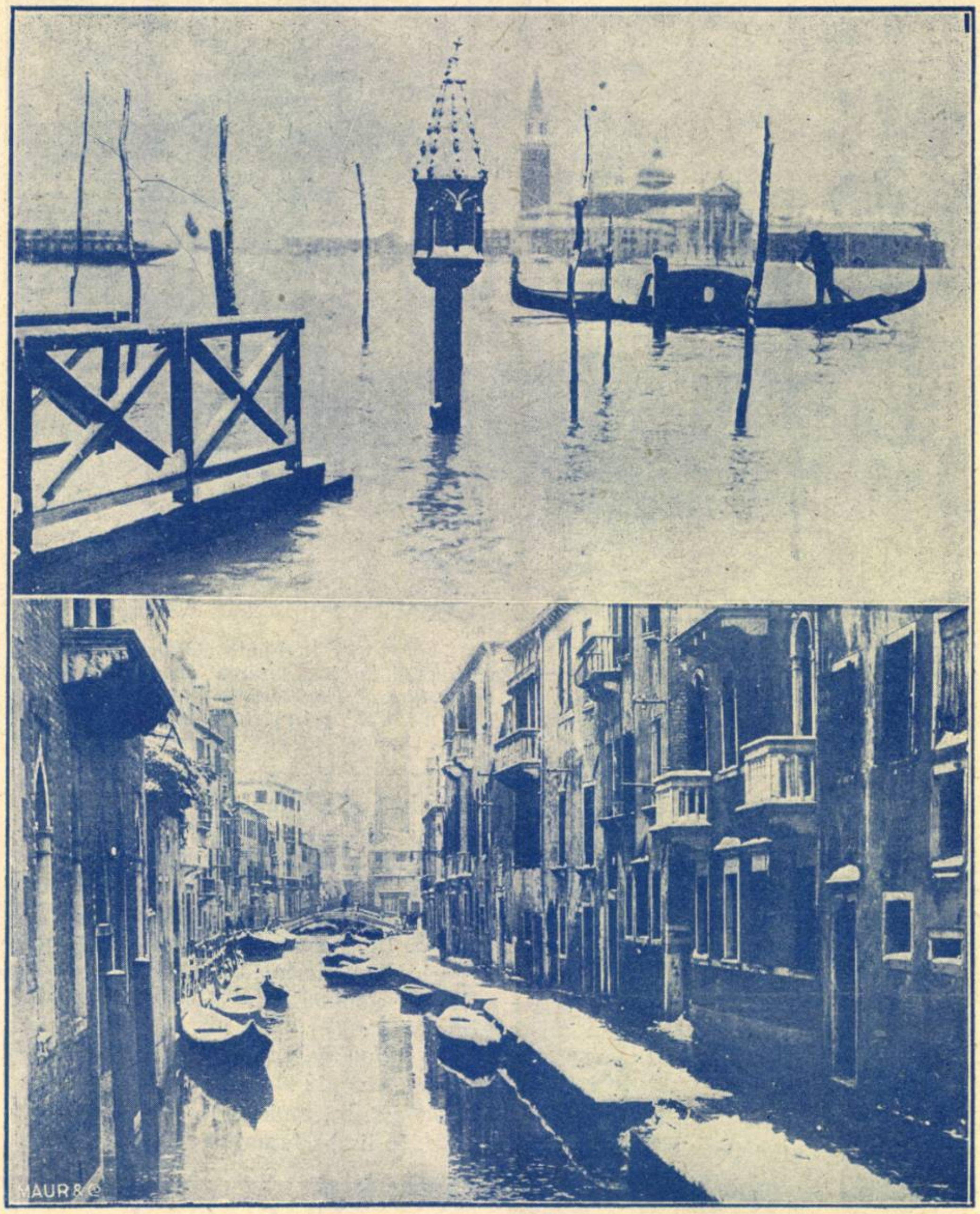

(Photo-exclusivitate Keystone)

Pentru prima oară, după mulţi ani, a nins la Veneţia, şi pitorescul oraş a căpătat un aspect cu totul nou. Vedem sus unul din vestitele canaluri ale Veneţiei, iar jos *o stradă cu bărci şi gondole, visând sub stratul de nea...*

Chelnerul improvizat

Ansamblul din care făcea parte un cunoscut tânăr actor fantezist, într'un oraş francez de provincie, neputând juca într'o seară din cauza indispoziţiei vedetei, artistul profită de prilej spre a vizita nişte prieteni, cu cari făcuse cunoştinţă în vara precedentă.

Găsi pe amicii săi foarte turburaţi. Dădeau în seara aceea o masă mare şi servitorul lor îi părăsise brusc, iar în oraş nu găsiseră nici un chelner disponibil care să servească.

Actorul avu atunci o idee. Nu jucase el oare atâtea roluri de servitori? Se oferi deci dânsul... dar cu condiţia de a se machia...

După oarecari ezitări, burghezii provinciali acceptară...

Şi tânărul artist, care îşi pusese o perucă roşie şi favorite mici,. servi masa în chip ireproşabil. Apoi mâncă şi el într'un mic cabinet rezervat, îşi scoase machiajul şi veni, după cafea, în salon, spre a spune monologuri,cari repurtară un succes triumfal.

Nu-l recunoscuse, pare-se, nimeni... Dar fata amicilor săi, impresionată de atâta măestie, îi trimite de atunci scrisori de dragoste, ceeace pe actor îl plictiseşte grozav, el fiind căsătorit cu o artistă încântătoare, cu care e fericit.

ERNST GLAESER

Contingent '924

Se găseşte de vânzare la toate librăriile şi la Editura «EMINESCU», Bucureşti I, Strada Parlamentului 2.
Contra lei 100 prin mandat poştal se trimite franco oriunde.

Principesa Ileana printre cercetaşi

(Photo „Oglinda Lumii").

A. S. R. Principesa Ileana a asistat Duminecă trecută la inaugurarea centuriei „Spiru Haret" de cercetaşi. O vedem aci la serbare, în costum de cercetaşă, având în dreapta ei pe d. prof. Dimitrie Focşa, directorul liceului „Spiru Haret", şi în stânga pe d-na de onoare Vichy Louise.

Nebun... sau ce?

Un tânăr Englez se sinucise acum câteva zile într'un hotel din Royan (Franța) și era să fie înmormântat pe cheltuiala primăriei, în groapa comună, când tatăl său, înștiințat, trimise telegrafic suma necesară pentru funeralii mai alese, și două aeroplane cu coroane.

Acest tânăr Englez, care a murit sărac, delapidase bagatela de două sute de milioane de lei în doi ani!

Intr'o zi cumpărase șeapte automobile; altă dată, două avioane...

Era extrem de generos cu actrițele și a cheltuit într'o seară, la un teatru din Londra, peste 30.000 de lei pe bonboane de ciocolată, pe cari le-a aruncat pe scenă...

Un nebun... și nici măcar unul vesel!

Aplauze plătite

Se povestește că acum vreo cincizeci de ani un autor, care trecuse în revistă pe cei cari aveau să-i aplaude piesa, observă că unul din ei era ciung. Autorul se supără și, apostrofând pe șeful de clacă, îi zise:

— Eu plătesc ca să se bată din mâini și d-ta angajezi oameni cari n'au mâini!

Auxiliarul succesului se indignă și răspunse mândru:

— Ăsta bate din picioare!

Se mai povestește că în secolul XVII exista un claqueur care, pe când aplauda frenetic, striga, când nu-i convenea piesa:

— Proastă e! Vai, proastă mai e!

Un director luându-l la refec, el răspunse mândru:

— Sunt plătit ca să aplaud, și aplaud, dar conștiința mă silește să protestez când piesa e proastă, și eu ascult de conștiința mea.

Contra boalei de mare

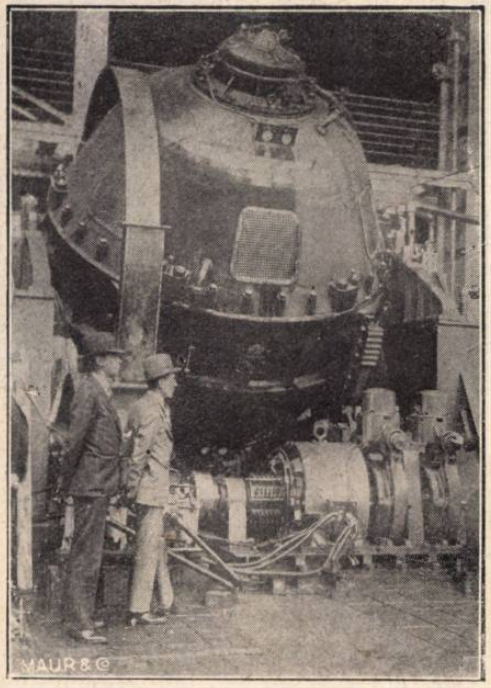

(Photo „The New York Times")

O societate din New York a construit această maşină de echilibrare, care, aplicată pe un vapor, reduce la minim clătinătura vasului şi împiedecă astfel ivirea boalei de mare. Rămâne să se vadă dacă experienţa va confirma teoria.

„Iubesc"... în 30 de limbi

Titlul acesta pare ciudat, dar nu va fi lipsit de interes, pentru cei ce întreprind călătorii, deoarece fiecare ţară are femei frumoase şi oricărui globetrotter i se poate ivi prilejul să arate adoratei simţimintele ce l-au cuprins.

«Iubesc» se spune pe englezeşte: *I love*. Pe franţuzeşte: *J'aime*. Pe greceşte: *Agapo*. Pe ruseşte: *Liubliu*. In limba olandeză: *Ik heb lief*. In limba daneză şi norvegiană: *Ieg elsker*. In limba suedeză: *Iag älskar*. In limba poloneză: *Kocham*. In limbile italiană, spaniolă şi portugheză: *Amo*. Pe turceşte: *Sereiorum*. Pe ungureşte: *Varok*. In limba bretonă: *Karan*. In limba bască: *Maitaţender*. Pe persană: *Dost darem*. In limba arabă (Algeria): *Nehabb*. In limba arabă (Egipt): *Ref al*. Pe hindustăneşte: *Main piar karta*. In limba cambodjă: *Kuhom preland*. Pe anamită: *Tor thu'o'ng*. Pe chinezeşte: *Ouo huhuang*. In limba japoneză: *Vatakusi va suki mas*. In limba malaiează: *Sabaia soka*. Pe bengaleşte: *Ami bhala başi*. In limba tamulică: *Enako piriam*.

Elefantul face campanie electorală

VOTE FOR
WM. HALE THOMPSON
FEB 24

(Photo-exclusivitate Keystone)

Mayor William Hale Thompson, proprietarul unei menagerii din Chicago, candidează la nişte alegeri din oraşul său, şi pentru propaganda sa electorală circulă pe străzi cu un elefant şi alte animale. Dacă nici aşa n'o face prozeliţi...

Charlie Chaplin, anturat ca un prinţ...

(Photo-excl. Keystone şi „The New York Times” Ltd., Berlin)

Charlie Chaplin, Englez de origină, a sosit din America, după mulţi ani, în ţara sa natală. A fost primit ca un prinţ. Iată aci câteva instantanee: 1. Chaplin mulţumeşte, salutând, zecilor de reporteri fotografici şi cinematografici, cari au venit să-l vadă pe bordul vasului „Mauretania”, înainte de debarcarea sa la Plymouth. — 2. Chaplin ieşind dintr'o prăvălioară a Londrei, în care şi-a petrecut copilăria. — 3. Chaplin semnează autografe admiratoarelor sale, în hall-ul hotelului Carlton din Londra.

Ultimii smei

Smeii joacă un rol extrem de important în lumea fabuloasă a legendei şi a primitivilor.

Animalele ciudate, cum au fost saurienii din vremile de demult, ne sunt reamintite azi de nişte reprezentanţi modeşti ai acestei specii animalice: ultimii smei depe insula Komodo, la est de Sumatra şi de Java.

Inainte de război, nişte pescuitori de perle istoriseau poveşti atât de ciudate despre animale, încât Muzeul geologic din Java trimise câţiva savanţi în insula Smeilor, cu misiunea de a face acolo cercetări şi de a aduce şi câteva exemplare.

O expediţie americană a reluat azi pe seama ei studiile începute. Ea s'a dus în insula Smeilor şi a capturat acolo patrusprezece din creaturile acestea fabuloase. Unele sunt destinate grădinilor zoologice din New-York şi Amsterdam.

Insula e caşi nelocuită, deoarece nu trăesc pe ea decât patruzeci de deportaţi, trimişi de rajahul din Soemboeva.

Ultimii smei de pe insulă, cari ajung la o lungime de trei metri, trăesc leneşi prin găuri, sub arbori sau mărăciniş, de unde îi poate goni numai foamea sau frigul.

Erich Maria Remarque

Pe frontul de vest, nimic nou

Se găseşte la toate librăriile şi la **EDITURA «EMINESCU», Bucureşti, Str. Parlamentului, 2**

Contra lei 100 prin mandat poştal se trimite franco oriunde.

Vaticanul pudic

«*Osservatore Romano*», publică o notă a vicariatului în care cardinalul cere catolicilor să se abţie de a vizita Expoziţia de artă, care se ţine la patru ani odată, din cauza unor anumite opere expuse acolo şi cari, spune nota, insultă cele mai elementare principii de morală.

Nota vicariatului adaogă, între altele, că expoziţia aceasta e o ofensă adusă demnităţii Romei.

Alte ziare scot în evidenţă că Vaticanul posedă sute de opere tot atât de indecente, totuşi admirabile, şi că o operă de artă nu e niciodată indecentă, afară doar dacă face parte din categoria celor expuse la «Muzeul Secret» din Neapole.

Copii botezaţi muzical

Un domn N..., compozitor cunoscut în regiunea de vest a Franţei, a avut ideea originală să-şi boteze progenitura cu nume cari pornesc din notele muzicale.

Astfel, primului copil i-a dat numele de Do-minique; al doilea se numeşte Ré-my; urmează Mi-chel şi Fa-bien, apoi Sol-ange, La-zare şi Si-mone.

Dar soţii nu prevăzuseră sosirea unui al optulea copil. Rămaseră nedumeriţi. Ce nume să-i dea? Deodată găsiră: *Octave!*

Ce e mai nostim, e că originalul compozitor nu-i strigă pe cei dintâi şeapte copii, decât cu prima silabă a numelui lor. Fireşte!

Catastrofa din Palermo

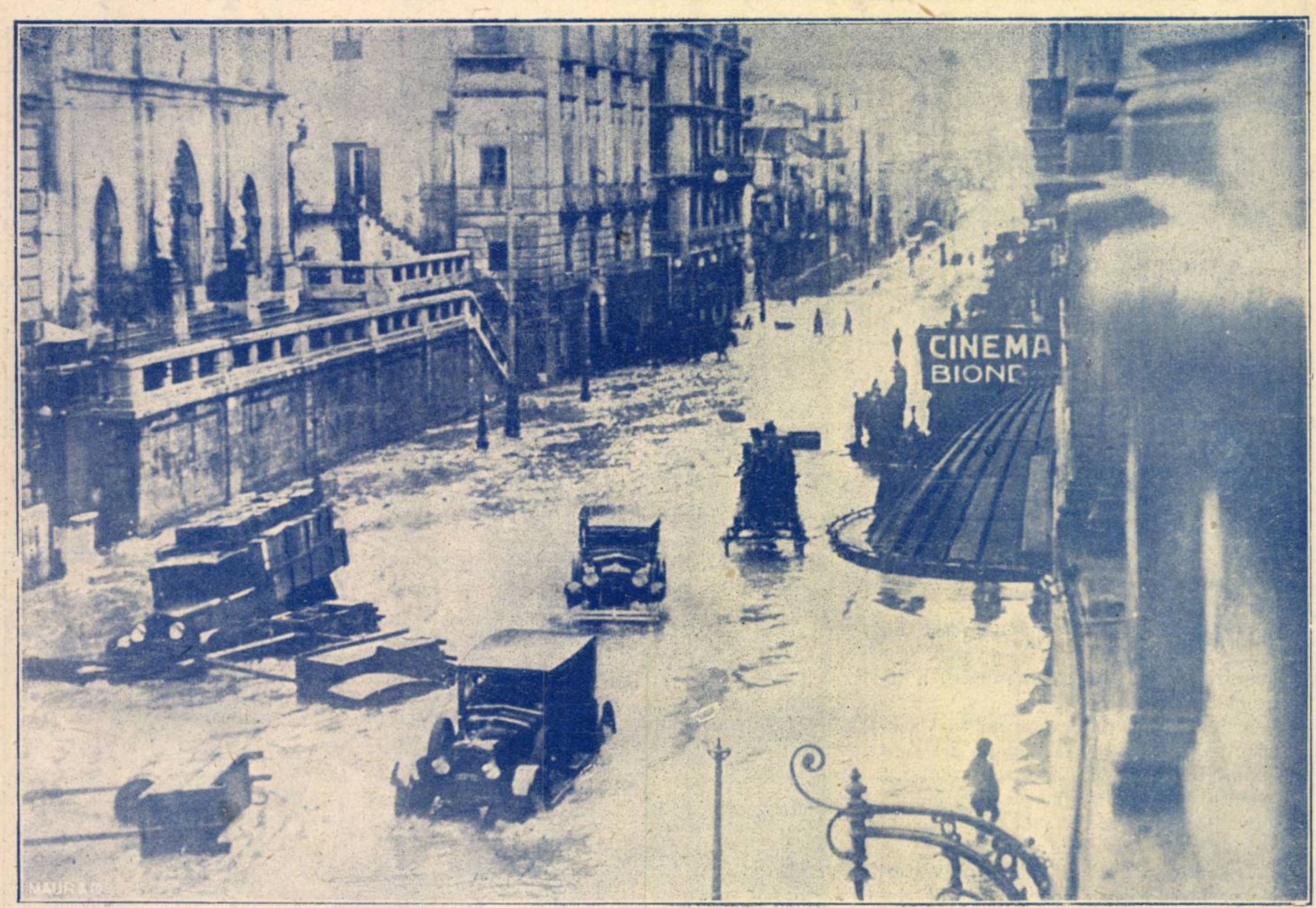

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Teribilul ciclon care a bântuit zilele acestea Sicilia și Calabria, a atins în cel mai înalt grad orașul Palermo. Din cauza ploii torențiale, care a durat câteva zile, fluviile s'au revărsat și au inundat orașul. In partea de jos a orașului, apa atinsese o înălțime de doi metri. Multe familii, în ale căror case a pătruns apa, au rămas fără adăpost. Fotografia noastră arată una din străzile inundate din Palermo.

Refuz original

Iată în ce termeni directorul celui mai mare ziar literar din Peking: «Tsin-Pao», a refuzat să publice un articol care nu-i convenea:

«Foarte veneratul dv. manuscris a fost în întregime citit de mine, și l'am citit încântat. Dar dacă l'aș publica, cititorii lui «Tsin-Pao» mi-ar ordona imediat să iau giuvaerul acesta ca model, să nu-l mai înlătur niciodată și să nu mai îndrăznesc a mai publica ceva inferior lui. Or, lunga mea experiență pe tărâmul literar m'a învățat că asemenea perle nu pot fi produse decât la zece mii de ani odată. De aceea..., etc.".

Recorduri de radio

Republica Argentina e în fruntea țărilor sud-americane din punctul de vedere al desvoltării telegrafiei fără fir și în rândul al patrulea printre toate țările din lume.

In Argentinia există 43 de posturi emițătoare de radio, dintre care 20 la Buenos Ayres. Numărul aparatelor receptoare în uz a fost evaluat la aproximativ 400.000.

Aparatele americane sunt cele mai răspândite, dar se vând și multe de fabricație argentineană și engleză.

America latină știe deci și ea să deție recorduri de progres.

Lovituri de tun în mijlocul Berlinului

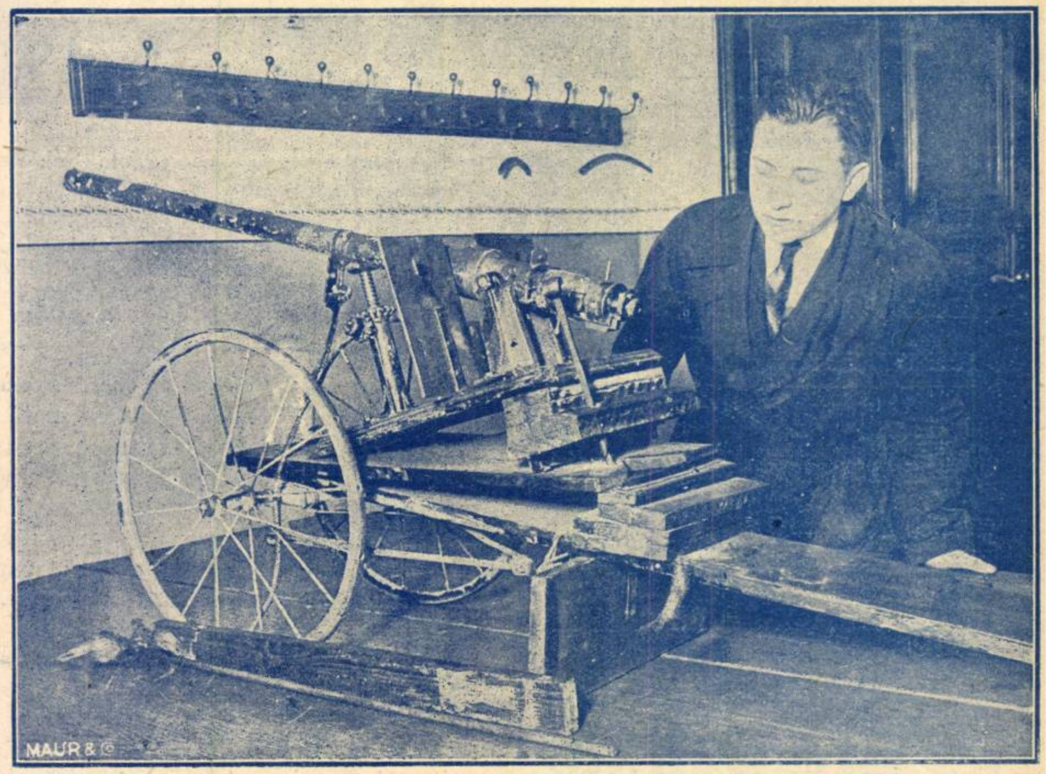

(Photo „The New York Times" Ltd., Berlin)

Se știe că zilele trecute au răsunat pe neașteptate, la Berlin-Wilmersdorf, lovituri de tun depe balconul unei case. Artileristul era un oarecare Johannes Lautkien, bolnav de nervi depe urma răsboiului. Iși fabricase el însuși tunul, care era o combinație de mitralieră și tun cu țeavă lungă, și voia să atragă asupra sa atenția autorităților. Iată mai sus tunul lui Lautkien, expus la prefectura poliției din Berlin.